

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (UE) 2015/960 z dnia 19 czerwca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/104 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/961 z dnia 22 czerwca 2015 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii** 20
- ★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/962 z dnia 18 grudnia 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do świadczenia ogólnounijnnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu ⁽¹⁾** 21
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/963 z dnia 22 czerwca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 32
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/964 z dnia 22 czerwca 2015 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny 34
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/965 z dnia 22 czerwca 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 36
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/966 z dnia 22 czerwca 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 w sektorze jaj i albumin jaj 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/967 z dnia 22 czerwca 2015 r. określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela 40

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/968 z dnia 22 czerwca 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 412/2014 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy 42

DECYZJE

- ★ **Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2015/969 z dnia 19 czerwca 2015 r. przedłużająca mandat szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO) 44**
- ★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2015/970 z dnia 22 czerwca 2015 r. przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie 45**
- ★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2015/971 z dnia 22 czerwca 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie 50**
- ★ **Decyzja Rady (WPZiB) 2015/972 z dnia 22 June 2015 r. w sprawie rozpoczęcia operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (EUNAVFOR MED) 51**
- ★ **Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/973 z dnia 22 czerwca 2015 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii 52**
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/974 z dnia 17 czerwca 2015 r. upoważniająca państwa członkowskie do przyjęcia określonych odstępstw na podstawie dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4087) 53**
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/975 z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie środka wprowadzonego przez Hiszpanię zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania do obrotu wiertarki udarowej przywożonej przez przedsiębiorstwo HIDALGO'S GROUP, Hiszpania (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4086) ⁽¹⁾ 96**

ZALECENIA

- ★ **Zalecenie Komisji (UE) 2015/976 z dnia 19 czerwca 2015 r. w sprawie monitorowania obecności alkaloidów tropanowych w żywności ⁽¹⁾ 97**

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ **Decyzja nr 1/2014 Rady Stowarzyszenia UE-Ukraina z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia oraz regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów [2015/977] 99**
- ★ **Decyzja Rady Stowarzyszenia UE-Ukraina nr 2/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie ustanowienia dwóch podkomitetów [2015/978] 110**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. L 189 z 27.6.2014) 112**

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2015/960

z dnia 19 czerwca 2015 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/104 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W czerwcu 2014 r. Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) opublikowała opinię naukową dotyczącą stada labraksa w północno-wschodnim Atlantyku, potwierdzając, że jego liczebność szybko spada od 2012 r. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenił ponadto zakres ochrony labraksa za pomocą istniejących środków krajowych i uznał, że – ogólnie rzecz biorąc – środki te są nieskuteczne. Labraks to gatunek wolno rosnący i późno dojrzewający. Śmiertelność połowowa labraksa w północno-wschodnim Atlantyku przekracza obecnie czterokrotnie poziom zapewniający maksymalny podtrzymywalny połów (MSY).
- (2) W drodze rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/111⁽¹⁾, którego podstawę stanowi art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽²⁾, Komisja przyjęła pilne środki w celu ograniczenia śmiertelności połowowej powodowanej przez statki do połowów pelagicznych poławiające w sposób ukierunkowany w skupiskach tarłowych labraksa. To rozporządzenie wykonawcze wygasło w dniu 30 kwietnia 2015 r.
- (3) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104⁽³⁾ zmieniono rozporządzeniem Rady (UE) 2015/523⁽⁴⁾, aby ograniczyć wpływ rybołówstwa rekreacyjnego na śmiertelność połowową.
- (4) Konieczne jest dalsze ograniczenie połowów i w związku z tym należy ograniczyć ukierunkowane połowy przemysłowe poprzez wprowadzenie miesięcznych limitów połowowych w rejonach ICES IVb oraz IVc, a także VIIId, VIIe, VIIf oraz VIIh. W rejonach ICES VIIa oraz VIIg miesięczne limity połowowe powinny mieć zastosowanie jedynie na morzu terytorialnym Zjednoczonego Królestwa. Takie ograniczenie połowów powinno umożliwić rybakom dostosowanie ich obecnych zachowań połowowych w celu unikania połowów labraksa, dopuszczając w pewnym wymiarze zatrzymywanie na statku ryb pochodzących z przypadkowych przyłowów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/111 z dnia 26 stycznia 2015 r. ustanawiające środki w celu złagodzenia poważnego zagrożenia dla ochrony labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w Morzu Celtyckim, kanale La Manche, Morzu Irlandzkim i w południowej części Morza Północnego (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/523 z dnia 25 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 43/2014 i (UE) 2015/104 w odniesieniu do niektórych uprawnień do połowów (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 1).

- (5) Ponadto działania ochronne podjęte przez Irlandię, a mianowicie zakaz połowów, zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładowywania lub wyładowywania labraksa, należy utrzymać i rozszerzyć na wszystkie statki unijne działające w rejonach ICES VIIb, VIIc, VIIj oraz VIIk. Działania te powinny mieć również zastosowanie w rejonach ICES VIIa oraz VIIg, z wyjątkiem wód w odległości 12 mil morskich od linii podstawowej w ramach jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy zastosowanie ma system miesięcznych limitów połowowych.
- (6) Połowy labraksa należy monitorować w formie comiesięcznych raportów, w oparciu o dane gromadzone przez państwa członkowskie.
- (7) Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony ⁽¹⁾ oraz protokół ustanawiający uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w tej umowie ⁽²⁾ przewidują, że Unia ma otrzymać 7,7 % całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) gromadnika w wodach Grenlandii obszarów ICES V oraz XIV.
- (8) W rozporządzeniu (UE) 2015/104 ustalono na rok 2015 kwotę unijną w wysokości 0 ton dla stada gromadnika w tych wodach Grenlandii.
- (9) W dniu 13 maja 2015 r. Unia otrzymała od władz Grenlandii informacje o ustaleniu TAC dla gromadnika w wodach Grenlandii podobszarów ICES V oraz XIV na okres od dnia 20 czerwca 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2016 r., oferujących Unii kwotę wynosząca 23 100 ton. Należy odpowiednio ustalić i przydzielić unijne uprawnienia do połowów.
- (10) W ramach corocznych konsultacji w sprawie rybołówstwa między Unią i Norwegią Unia zobowiązała się zapewnić Norwegii na 2015 r. dodatkowe 20 000 ton gromadnika w wodach Grenlandii obszaru ICES XIV. Należy wydzielić tę ilość z kwoty Unii dostępnej w tych wodach. Limity połowowe dla gromadnika przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny być stosowane od dnia 20 czerwca 2015 r.
- (11) Norwegia zgodziła się na zwiększenie kwot Unii dla następujących stad: dla dorsza atlantyckiego w wodach Norwegii obszarów I oraz II – o 1 512; dla płamiaka w wodach Norwegii obszarów I oraz II – o 88 ton; dla molwy w wodach Norwegii obszaru IV – o 150 ton; oraz dla płamiaka w obszarze IV i w wodach Unii obszaru IIa – o 250 ton. Należy w związku z tym zaktualizować odpowiednie tabele dotyczące TAC.
- (12) Konieczne jest wyjaśnienie, że elastyczność między obszarami w wysokości 5 % (warunek szczególny) w odniesieniu do rai bruzdowanej ma zastosowanie wyłącznie do kwoty przyłowu rai bruzdowanej.
- (13) Niektóre połowy rekina szarego mogą być dozwolone, przy jednoczesnym utrzymaniu zakazu połowów rekina szarego taklami.
- (14) Strony Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) nie były w stanie uzgodnić odpowiedniego środka zarządzania karmazynami w wodach międzynarodowych podobszarów ICES I oraz II na rok 2015, a ICES doradziła, aby zalecony połów dla wszystkich stron nie przekraczał 30 000 ton. Biorąc pod uwagę fakt, że połowy tego stada mają miejsce zarówno w wodach państw nadbrzeżnych, jak i w wodach międzynarodowych, Unia zaleciła na corocznym posiedzeniu NEAFC w listopadzie 2014 r., aby przyjęty został środek ograniczający te połowy do 19 500 ton. W związku z brakiem środka zarządzania NEAFC, jak w 2014 r., połowy w wodach międzynarodowych na rok 2015 powinny być ograniczone do 19 500 ton dla statków ze wszystkich stron NEAFC prowadzących połowy w odnośnym obszarze, w tym statków unijnych.
- (15) W 2015 r. kontynuowane będą konsultacje dotyczące uprawnień do połowów dla stada karmazynów w wodach Norwegii obszarów I oraz II. Limity połowowe dla tego stada zostaną ustalone w 2015 r., biorąc pod uwagę wyniki tych konsultacji.
- (16) Aby odpowiednio odzwierciedlić rozkład używania narzędzi przez hiszpańską flotę poławiającą tuńczyka błękitnopłetwego w 2015 r., należy zmienić załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2015/104, który określa ograniczenia połowów oraz możliwości chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 293 z 23.10.2012, s. 5.

- (17) Statek pływający pod banderą Francji i połowiący w sposób ukierunkowany tuńczyki tropikalne w obszarze objętym konwencją Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) zmienił ostatnio banderę i stał się statkiem włoskim. Odpowiadającą zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto przyznaną Francji w załączniku VI do rozporządzenia (UE) 2015/104 należy zatem przenieść na rzez Włoch. Przeniesienie to ani nie powoduje przekroczenia limitów zdolności dla Włoch ustalonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ani nie ma wpływu na limity zdolności ustalone przez IOTC.
- (18) Należy wprowadzić pewne korekty do rozporządzenia (UE) 2015/104 w celu zapewnienia, aby zaokrąglenie całkowitych kwot państw członkowskich nie przekraczało kwoty dostępnej dla Unii, a także w celu albo poprawienia usterek typograficznych, albo dodania kodów do celów sprawozdawczości.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 2015/104.
- (20) Niezbędne jest, aby rozpoczęto stosowanie środków zawartych w niniejszym rozporządzeniu najszybciej jak to możliwe. Z uwagi na pilną sytuację niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2015/104 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Środki dotyczące labraksa

1. Statkom unijnym zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładowywania lub wyładowywania ilości labraksa przekraczającej wartości graniczne określone w ust. 2, złowione w następujących obszarach:

- a) rejonu ICES IVb, IVc, VIId, VIIe, VIIf oraz VIIh;
- b) wody w odległości 12 mil morskich od linii podstawowej w ramach jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa w rejonach ICES VIIa oraz VIIg.

2. Do celów ust. 1 stosuje się następujące limity połowowe:

Kategoria i kod narzędzi ⁽¹⁾	Maksymalny połów labraksa dozwolony na statek w ciągu miesiąca kalendarzowego (w kg)
Rozpornicowe włoki pelagiczne do połowów w toni wodnej lub tuki pelagiczne, w tym OTM lub PTM,	1 500
Wszelkiego typu włoki denne, w tym niewody duńskie i szkockie, w tym OTB, OTT, PTB, TBB, SSC, SDN, SPR, SV, SB, SX, TBN, TBS oraz TB	1 800
Wszystkie GN, wszystkie sieci dryfujące i stałe (sieci trójścienne), w tym GTR, GNS, GND, FYK, FPN oraz FIX	1 000
Wszystkie połowy takłowe lub wędkarstwo rekreacyjne, w tym LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX oraz LLS	1 300
Okrężnice, kody narzędzi PS oraz LA	3 000

⁽¹⁾ Kody FAO alfa-3 narzędzi połowowych.

3. W przypadku statków unijnych połowiących za pomocą więcej niż jednego narzędzia w jednym miesiącu kalendarzowym stosuje się najniższy limit połowowy określony w ust. 2 w odniesieniu do któregośkolwiek narzędzia.

4. Limitów połowowych określonych w ust. 2 nie można przenosić z miesiąca na miesiąc ani między statkami.

5. Statkom unijnym zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przemieszczania lub wyładunku labraksa złowionego w rejonach ICES VIIb, VIIc, VIIj oraz VIIk, jak również w rejonach ICES VIIa oraz VIIg, które są dalej niż 12 mil morskich od linii podstawowej w ramach jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa.

6. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z połowów labraksa w rozbiciu na rodzaje narzędzi, nie później niż 20 dni po zakończeniu każdego miesiąca.”.

Artykuł 2

1. W załączniku IA do rozporządzenia (UE) 2015/104 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.
2. W załączniku IB do rozporządzenia (UE) 2015/104 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.
3. W załączniku IC do rozporządzenia (UE) 2015/104 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.
4. W załączniku ID do rozporządzenia (UE) 2015/104 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.
5. W załączniku IF do rozporządzenia (UE) 2015/104 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.
6. Załącznik IV do rozporządzenia (UE) 2015/104 zastępuje się tekstem w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.
7. Załącznik VI do rozporządzenia (UE) 2015/104 zastępuje się tekstem w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Tabela określająca uprawnienia do połowów plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) w obszarze IV i wodach Unii obszaru IIa otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	Obszar:	IV; wody Unii obszaru IIa (HAD/2AC4.)
Belgia	254		
Dania	1 745		
Niemcy	1 111		
Francja	1 936		
Niderlandy	190		
Szwecja	176		
Zjednoczone Królestwo	28 785		
Unia	34 197		
Norwegia	6 514		
TAC	40 711		

TAC analityczny
Stosuje się art. 7 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych, niż podano poniżej:

wody Norwegii obszaru IV
(HAD/*04N-)

Unia	25 252
------	--------

2. Tabela określająca uprawnienia do połowów molwy (*Molva molva*) w wodach Norwegii obszaru IV otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Molwa <i>Molva molva</i>	Obszar:	wody Norwegii obszaru IV (LIN/04-N.)
Belgia	8		
Dania	965		
Niemcy	27		
Francja	11		
Niderlandy	2		
Zjednoczone Królestwo	87		
Unia	1 100		
TAC	Nie dotyczy		

TAC analityczny
Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

3. Tabela określająca uprawnienia do połowów rajokształtnych (*Rajiformes*) w wodach Unii obszarów VIa, VIb, VIIa-c oraz VIIe-k otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Rajokształtne <i>Rajiformes</i>	Obszar:	Wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa-c oraz VIIe-k (SRX/67AKXD)
Belgia	725 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Estonia	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Francja	3 255 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Niemcy	10 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Irlandia	1 048 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Litwa	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Niderlandy	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Portugalia	18 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Hiszpania	876 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Zjednoczone Królestwo	2 076 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Unia	8 032 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
TAC	8 032 ⁽³⁾		TAC przezornościowy Stosuje się art. 11 niniejszego rozporządzenia.

- ⁽¹⁾ Połowy rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) (RJN/67AKXD), rai nabijanej (*Raja clavata*) (RJC/67AKXD), rai białopłamej (*Raja brachyura*) (RJH/67AKXD), rai nakrapianej (*Raja montagui*) (RJM/67AKXD), rai drobnoookiej (*Raja microocellata*) (RJE/67AKXD), rai piaskowej (*Raja circularis*) (RJI/67AKXD) oraz rai kosmatej (*Raja fullonica*) (RJF/67AKXD) zgłasza się osobno.
- ⁽²⁾ Warunek szczególny: z czego do 5 % można poławiać w wodach Unii obszaru VIId (SRX/*07D.) bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów. Połowy rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) (RJN/*07D.), rai nabijanej (*Raja clavata*) (RJC/*07D.), rai białopłamej (*Raja brachyura*) (RJH/*07D.), rai nakrapianej (*Raja montagui*) (RJM/*07D.), rai drobnoookiej (*Raja microocellata*) (RJE/*07D.), rai piaskowej (*Raja circularis*) (RJI/*07D.) oraz rai kosmatej (*Raja fullonica*) (RJF/*07D.) zgłasza się osobno. Ten warunek szczególny nie ma zastosowania do rai bruzdowanej (*Raja undulata*).
- ⁽³⁾ Nie ma zastosowania do rai bruzdowanej (*Raja undulata*). Gatunki te nie mogą być przedmiotem ukierunkowanych połowów w obszarach objętych niniejszym TAC. W przypadkach gdy nie podlega on obowiązkowi wyładunku przyłów rai bruzdowanej w obszarze VIIe może być wyładowany wyłącznie w całości lub wypatroszony i pod warunkiem że nie obejmuje on więcej niż 20 kg wagi w relacji pełnej w przeliczeniu na rejs połowowy. Połowy pozostają w ramach kwot wskazanych w tabeli poniżej. Poprzednie przepisy pozostają bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów. Przyłowy rai bruzdowanej zgłasza się osobno z następującym kodem: (RJU/67AKXD). W granicach wyżej wymienionych kwot nie można poławiać większych ilości rai bruzdowanej, niż podano poniżej:

Gatunek:	Raja bruzdowana <i>Raja undulata</i>	Obszar:	Wody Unii obszaru VIIe (RJU/67AKXD)
Belgia	9		
Estonia	0		
Francja	41		
Niemcy	0		
Irlandia	13		
Litwa	0		
Niderlandy	0		
Portugalia	0		
Hiszpania	11		

Gatunek:	Raja bruzdowana <i>Raja undulata</i>	Obszar:	Wody Unii obszaru VIIc (RJU/67AKXD)
Zjednoczone Królestwo	26		
Unia	100		
TAC	100		TAC przezornościowy

Warunek szczególny: z czego do 5 % można poławiać w wodach Unii obszaru VIIc i zgłaszać pod następującym kodem: (RJU/*07D.). Ten warunek szczególny pozostaje bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów.

4. Tabela określająca uprawnienia do połowów rajokształtnych (*Rajiformes*) w wodach Unii obszaru VIIc otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Rajokształtne <i>Rajiformes</i>	Obszar:	Wody Unii obszaru VIIc (SRX/07D.)
Belgia	72 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Francja	602 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Niderlandy	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Zjednoczone Królestwo	120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
Unia	798 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾		
TAC	798 ⁽³⁾		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Połowy rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) (RJN/07D.), rai nabijanej (*Raja clavata*) (RJC/07D.), rai białopłamej (*Raja brachyura*) (RJH/07D.), rai nakrapianej (*Raja montagui*) (RJM/07D.), rai drobnookiej (*Raja microocellata*) (RJE/07D.) oraz rai bruzdowanej (*Raja undulata*) (RJU/07D.) zgłasza się osobno.

⁽²⁾ Warunek szczególny: z czego do 5 % można poławiać w wodach Unii obszarów VIa, VIb, VIc oraz VIIc-k (SRX/*67AKD). Połowy rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) (RJN/*67AKD), rai nabijanej (*Raja clavata*) (RJC/*67AKD), rai białopłamej (*Raja brachyura*) (RJH/*67AKD), rai nakrapianej (*Raja montagui*) (RJM/*67AKD) i rai drobnookiej (*Raja microocellata*) (RJE/*67AKD) zgłasza się osobno. Ten warunek szczególny nie ma zastosowania do rai bruzdowanej (*Raja undulata*).

⁽³⁾ Nie ma zastosowania do rai bruzdowanej (*Raja undulata*). Gatunki te nie mogą być przedmiotem ukierunkowanych połowów w obszarach objętych niniejszym TAC. W przypadkach gdy nie podlega on obowiązkowi wyładunku, przyłów rai bruzdowanej w obszarze objętym niniejszym TAC może być wyładowany wyłącznie w całości lub wypatroszony i pod warunkiem że nie obejmuje on więcej niż 20 kg wagi w relacji pełnej w przeliczeniu na rejs połowowy. Połowy pozostają w ramach kwot wskazanych w tabeli poniżej. Poprzednie przepisy pozostają bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów. Przyłowy rai bruzdowanej zgłasza się osobno z następującym kodem: (RJU/07D.). W granicach wyżej wymienionych kwot nie można poławiać większych ilości rai bruzdowanej, niż podano poniżej:

Gatunek:	Raja bruzdowana <i>Raja undulata</i>	Obszar:	Wody Unii obszaru VIIc (RJU/07D.)
Belgia	1		
Francja	8		
Niderlandy	0		
Zjednoczone Królestwo	2		
Unia	11		
TAC	11		TAC przezornościowy

Warunek szczególny: z czego do 5 % można poławiać w wodach Unii obszarów VIIc i zgłaszać pod następującym kodem: (RJU/*67AKD). Ten warunek szczególny pozostaje bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów.

5. Tabela określająca uprawnienia do połowów rajokształtnych (*Rajiformes*) w wodach Unii obszarów VIII i IX otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Rajokształtne <i>Rajiformes</i>	Obszar:	Wody Unii obszarów VIII oraz IX (SRX/89-C.)
Belgia	7 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francja	1 298 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugalia	1 051 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Hiszpania	1 057 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Zjednoczone Królestwo	7 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unia	3 420 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	3 420 ⁽²⁾		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Połowy rai dwupłamej (*Leucoraja naevus*) (RJN/89-C.), rai białopłamej (*Raja brachyura*) (RJH/89-C.) oraz rai nabijanej (*Raja clavata*) (RJC/89-C.) zgłasza się osobno.

⁽²⁾ Nie ma zastosowania do rai bruzdowanej (*Raja undulata*). Gatunki te nie mogą być przedmiotem ukierunkowanych połowów w obszarach objętych niniejszym TAC. W przypadkach gdy nie podlega on obowiązkowi wyładunku, przyłów rai bruzdowanej w obszarze VIII może być wyładowany wyłącznie w całości lub wypatroszony i pod warunkiem że nie obejmuje on więcej niż 20 kg wagi w relacji pełnej w przeliczeniu na rejs połowowy. Połowy pozostają w ramach kwot wskazanych w tabeli poniżej. Poprzednie przepisy pozostają bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów. Przyłowy rai bruzdowanej zgłasza się osobno z następującym kodem: (RJU/89-C.). W granicach wyżej wymienionych kwot nie można poławiać większych ilości rai bruzdowanej, niż podano poniżej:

Gatunek:	Raja bruzdowana <i>Raja undulata</i>	Obszar:	Wody Unii obszaru VIII (RJU/89-C.)
Belgia	0		
Francja	9		
Portugalia	8		
Hiszpania	8		
Zjednoczone Królestwo	0		
Unia	25		
TAC	25		TAC przezornościowy

6. Pierwszy przypis w tabeli określającej uprawnienia do połowów kolenia/rekinka psiego (*Squalus acanthias*) w wodach Unii obszarów IIa and IV i pierwszy przypis do tabeli określającej uprawnienia do połowów kolenia/rekinka psiego (*Squalus acanthias*) w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów I, V, VI, VII, VIII, XII oraz XIV otrzymują następujące brzmienie:

„Koleń nie może być przedmiotem ukierunkowanych połowów w obszarach objętych niniejszym TAC. Osobników złowionych przypadkowo w połowach niepodlegających dotychczas obowiązkowi wyładunku nie wolno okaleczać i należy je niezwłocznie uwolnić. Dawne przepisy pozostają bez uszczerbku dla zakazów ustanowionych w art. 12 i 44 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do określonych w nich obszarów.”

7. Tabela określająca uprawnienia do połowów okowienia i powiązanych przyłowów (*Trisopterus esmarki*) w obszarze IIIa, w wodach Unii obszarów IIa oraz IV otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Okowiel i powiązane przyłow <i>Trisopterus esmarki</i>	Obszar:	IIIa; wody Unii obszarów IIa i IV (NOP/2A3A4.)
Dania	127 882 ⁽¹⁾		
Niemcy	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niderlandy	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unia	128 000 ⁽¹⁾ ⁽³⁾		
Norwegia	15 000		
Wyspy Owcze	7 000 ⁽⁴⁾		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Bez uszczerbku dla obowiązku wyładunku, połowy witlinka mogą stanowić do 5 % kwoty (OT2/*2A3A4), pod warunkiem że dane połowy i przyłow tych gatunków przewidziane w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowią łącznie nie więcej niż 9 % tej kwoty dla okowienia.

⁽²⁾ Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach Unii obszarów ICES IIa, IIIa i IV.

⁽³⁾ Kwota Unii może być poławiana jedynie od dnia 1 stycznia do dnia 31 października 2015 r.

⁽⁴⁾ Stosuje się kratownicę sortującą. Łącznie z maksymalnie 15 % nieuniknionych przyłowów (NOP/*2A3A4), które należy odjąć od tej kwoty.

8. Tabela określająca uprawnienia do połowów innych gatunków w wodach Norwegii obszaru IV otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Pozostałe gatunki	Obszar:	wody Norwegii obszaru IV (OTH/04-N.)
Belgia	40		
Dania	3 624		
Niemcy	409		
Francja	168		
Niderlandy	290		
Szwecja	Nie dotyczy ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	2 719		
Unia	7 250 ⁽²⁾		
TAC	Nie dotyczy		TAC przezornościowy

⁽¹⁾ Kwota dla „pozostałych gatunków” przydzielona Szwecji przez Norwegię na tradycyjnym poziomie.

⁽²⁾ Łącznie z połowami, których nie wymieniono szczegółowo. W odpowiednich przypadkach w wyniku konsultacji możliwe jest określenie wyjątków.

ZAŁĄCZNIK II

1. Tabela określająca uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w wodach Unii i wodach międzynarodowych obszarów I oraz II otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Śledź atlantycki <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I i II (HER/1/2-)
Belgia	6 ⁽¹⁾		
Dania	6 314 ⁽¹⁾		
Niemcy	1 105 ⁽¹⁾		
Hiszpania	21 ⁽¹⁾		
Francja	272 ⁽¹⁾		
Irlandia	1 634 ⁽¹⁾		
Niderlandy	2 259 ⁽¹⁾		
Polska	319 ⁽¹⁾		
Portugalia	21 ⁽¹⁾		
Finlandia	98 ⁽¹⁾		
Szwecja	2 339 ⁽¹⁾		
Zjednoczone Królestwo	4 036 ⁽¹⁾		
Unia	18 424 ⁽¹⁾		
Wyspy Owcze	9 000 ⁽²⁾ ⁽³⁾		
TAC	Nie ustalono		TAC analityczny

⁽¹⁾ Przy składaniu Komisji raportów połowowych należy również zgłaszać ilości złowione w każdym z następujących obszarów: obszar podlegający regulacji NEAFC i wody Unii.

⁽²⁾ Mogą być poławiane w wodach Unii na północ od 62° N.

⁽³⁾ Odliczane od limitów połowowych Wysp Owczych.

Warunek szczególny:

w granicach wyżej wymienionych kwot w następujących obszarach nie można poławiać ilości większych, niż podano poniżej:

Wody Norwegii na północ od 62° N i obszar połowowy wokół Jan Mayen (HER/*2AJMN)

0

II, Vb na północ od 62° N (wody Wysp Owczych) (HER/*25B-F)

Belgia	3
Dania	3 084
Niemcy	540
Hiszpania	10
Francja	133
Irlandia	798
Niderlandy	1 104
Polska	156
Portugalia	10
Finlandia	48
Szwecja	1 143
Zjednoczone Królestwo	1 971

2. Tabela określająca uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w wodach Norwegii obszarów I oraz II otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Dorsz atlantycki <i>Gadus morhua</i>	Obszar:	wody Norwegii obszarów I oraz II (COD/1N2AB.)
Niemcy	2 663		
Grecja	330		
Hiszpania	2 970		
Irlandia	330		
Francja	2 444		
Portugalia	2 970		
Zjednoczone Królestwo	10 329		
Unia	22 036		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

3. Tabela określająca uprawnienia do połowów gromadnika (*Mallotus villosus*) w wodach Grenlandii obszarów V oraz XIV otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Gromadnik <i>Mallotus villosus</i>	Obszar:	wody Grenlandii obszarów V oraz XIV (CAP/514GRN)
Dania	2 635		
Niemcy	115		
Szwecja	189		
Zjednoczone Królestwo	25		
Wszystkie państwa członkowskie	136 ⁽¹⁾		
Unia	3 100 ⁽²⁾		
Norwegia	20 000		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Dania, Niemcy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mogą mieć dostęp do kwoty dla „wszystkich państw członkowskich” dopiero po wyczerpaniu własnej kwoty. Jednakże państwa członkowskie posiadające ponad 10 % kwoty Unii nie mają w ogóle dostępu do kwoty dla „wszystkich państw członkowskich”

⁽²⁾ Dla okresu połowowego od dnia 20 czerwca do dnia 30 czerwca następnego roku.

4. Tabela określająca uprawnienia do połowów plamiaka (*Melanogrammus aeglefinus*) w wodach Norwegii obszarów I oraz II otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	Obszar:	wody Norwegii obszarów I oraz II (HAD/1N2AB.)
Niemcy	276		
Francja	166		
Zjednoczone Królestwo	846		
Unia	1 288		
TAC	Nie dotyczy		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

5. Tabela określająca uprawnienia do połowów karmazynów (*Sebastes spp.*) w wodach Norwegii obszarów I oraz II otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Karmazyny <i>Sebastes spp.</i>	Obszar:	wody Norwegii obszarów I oraz II (RED/1/2AB.)
Unia	Do ustalenia		
TAC	Nie dotyczy		

6. Tabela określająca uprawnienia do połowów karmazynów (*Sebastes spp.*) w wodach międzynarodowych obszarów I oraz II otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Karmazyny <i>Sebastes spp.</i>	Obszar:	wody międzynarodowe obszarów I oraz II (RED/1/2INT)
Unia	Nie dotyczy ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	19 500		TAC analityczny Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

(1) Połowów dokonuje się wyłącznie w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 2015 r. Połowcy zostaną zakończone, kiedy TAC zostanie w pełni wykorzystany przez umawiające się strony konwencji NEAFC. Komisja informuje państwa członkowskie o dacie powiadomienia przez Sekretariat NEAFC umawiających się stron konwencji NEAFC o pełnym wykorzystaniu TAC. Od tego dnia państwa członkowskie zabraniają ukierunkowanych połowów karmazynów statkom pływającym pod ich banderą.

(2) Statki ograniczają swoje przyłowy karmazyna w innych połowach do wysokości maksymalnie 1 % całkowitego połowu zatrzymanego na statku.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela określająca uprawnienia do połowów kalmara illeksa (*Illex illecebrosus*) w podobszarach NAFO 3 oraz 4 otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Kalmar illeks <i>Illex illecebrosus</i>	Obszar:	podobszary NAFO 3 oraz 4 (SQI/N34.)
Estonia	128 ⁽¹⁾		
Łotwa	128 ⁽¹⁾		
Litwa	128 ⁽¹⁾		
Polska	227 ⁽¹⁾		
Unia	Nie dotyczy ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	34 000		

TAC analityczny
 Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
 Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Należy poławiać między dniem 1 lipca a dniem 31 grudnia 2015 r.

⁽²⁾ Nieokreślony udział Unii. 29 458 ton jest dostępnych dla Kanady i państw członkowskich Unii z wyjątkiem Estonii, Łotwy, Litwy i Polski.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela określająca uprawnienia do połowów północnego tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w Oceanie Atlantyckim, na północ od 5° N otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Północny tuńczyk biały <i>Thunnus alalunga</i>	Obszar:	Ocean Atlantycki, na północ od 5° N (ALB/AN05N)
Irlandia	2 510,64 ⁽²⁾		
Hiszpania	17 690,59 ⁽²⁾		
Francja	4 421,71 ⁽²⁾		
Zjednoczone Królestwo	195,89 ⁽²⁾		
Portugalia	2 120,3 ⁽²⁾		
Unia	26 939,13 ⁽¹⁾		
TAC	28 000		

TAC analityczny
 Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
 Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Liczba statków unijnych połowiących północnego tuńczyka białego jako gatunek docelowy zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 520/2007[1] wynosi: 1 253

[1] Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽²⁾ Rozdział między państwa członkowskie maksymalnej liczby statków rybackich pływających pod banderą danego państwa członkowskiego, upoważnionych do połowów północnego tuńczyka białego jako gatunku docelowego zgodnie z przepisami art. 12 rozporządzenia (WE) nr 520/2007:

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków
Irlandia	50
Hiszpania	730
Francja	151
Zjednoczone Królestwo	12
Portugalia	310

ZAŁĄCZNIK V

1. Tabela określająca uprawnienia do połowów beryksów (*Beryx spp.*) w obszarze SEAFO otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Beryksy <i>Beryx spp.</i>	Obszar:	SEAFO (ALF/SEAFO)
TAC	200 ⁽¹⁾	TAC przezrościowy	

⁽¹⁾ Nie więcej niż 132 tony mogą zostać złowione w obszarze B1 (ALF/*F47NA).

2. Tabela określająca uprawnienia do połowów gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*) w podrejonie SEAFO B1 otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Obszar:	Podrejon SEAFO B1 ⁽¹⁾ (ORY/F47NAM)
TAC	0 ⁽²⁾	TAC przezrościowy	

⁽¹⁾ Do celów niniejszego TAC granice obszaru, w którym można dokonywać połowów, stanowią:

- na zachodzie: 0° długości geograficznej wschodniej,
- na północy: 20° szerokości geograficznej południowej,
- na południu: 28° szerokości geograficznej południowej oraz
- na wschodzie: zewnętrzne granice w.s.e. Namibii.

⁽²⁾ Z wyjątkiem 4 ton dozwolonego przyłowu (ORY/*F47NA).

ZAŁĄCZNIK VI

Załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT ⁽¹⁾

1. Maksymalna liczba unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi i upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku

Francja	37
Unia	37

2. Maksymalna liczba unijnych łodzi uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym

Hiszpania	84
Francja	94
Włochy	30
Cypr	6 ⁽²⁾
Malta	28 ⁽³⁾
Unia	242

3. Maksymalna liczba statków unijnych upoważnionych do aktywnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych

Chorwacja	11
Włochy	12
Unia	23

4. Maksymalna liczba i całkowita zdolność połowowa – wyrażona jako pojemność brutto – statków rybackich każdego państwa członkowskiego, które mogą być upoważnione do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

Tabela A

	Liczba statków rybackich ⁽⁴⁾						
	Cypr ⁽⁵⁾	Grecja ⁽⁶⁾	Chorwacja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta ⁽⁷⁾
Sejnery	1	1	11	12	17	6	1
Taklowce	6 ⁽⁸⁾	0	0	30	8	59	28
Klipry tuńczykowe	0	0	0	0	8	15	0
Statki wykorzystujące wędy ręczne	0	0	12	0	29 ⁽⁹⁾	1	0

Liczba statków rybackich ⁽⁴⁾							
	Cypr ⁽⁵⁾	Grecja ⁽⁶⁾	Chorwacja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta ⁽⁷⁾
Trawlery	0	0	0	0	57	0	0
Inne jednostki rybołówstwa tradycyjnego ⁽¹⁰⁾	0	21	0	0	94	273	0

Tabela B

Całkowita zdolność połowowa wyrażona jako pojemność brutto							
	Cypr	Chorwacja	Grecja	Włochy	Francja	Hiszpania	Malta
Sejnery	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Taklowce	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Klipry tuńczykowe	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Statki wykorzystujące wędy ręczne	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Trawlery	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia
Inne jednostki rybołówstwa tradycyjnego	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia	Do ustalenia

5. Maksymalna liczba tonarów służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym upoważnionych przez każde państwo członkowskie

Liczba tonarów ⁽¹¹⁾	
Hiszpania	5
Włochy	6
Portugalia	2

6. Maksymalna ilość tuńczyka błękitnopłetwego do chowu, hodowli i tuczu dla każdego państwa członkowskiego oraz maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego, którą każde państwo członkowskie może rozdzielić między swoje miejsca hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym

Tabela A

Maksymalna ilość tuńczyka do hodowli i tuczu		
	Liczba miejsc hodowli	Ilość (w tonach)
Hiszpania	14	11 852
Włochy	15	13 000
Grecja	2	2 100
Cypr	3	3 000

Maksymalna ilość tuńczyka do hodowli i tuczu		
	Liczba miejsc hodowli	Ilość (w tonach)
Chorwacja	7	7 880
Malta	8	12 300

Tabela B

Maksymalna wprowadzana ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego (w tonach)	
Hiszpania	5 855
Włochy	3 764
Grecja	785
Cypr	2 195
Chorwacja	2 947
Malta	8 768

- (¹) Liczby w sekcjach 1, 2 i 3 mogą zostać zmniejszone, aby wypełnić zobowiązania międzynarodowe Unii.
- (²) Liczba ta może zostać zwiększona o 10, jeżeli Cypr postanowi zastąpić sejnery 10 takłowcami, zgodnie z przypisem 5 do tabeli A w sekcji 4.
- (³) Liczba ta może zostać zwiększona o 10, jeżeli Malta postanowi zastąpić sejnery 10 takłowcami, zgodnie z przypisem 7 do tabeli A w sekcji 4.
- (⁴) Liczby w niniejszej Tabeli A w sekcji 4 mogą zostać jeszcze zwiększone pod warunkiem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.
- (⁵) Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić najwyżej 10 takłowcami.
- (⁶) Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić najwyżej 10 łodziami rybołówstwa tradycyjnego lub jednym małym sejnerym i trzema łodziami rybołówstwa tradycyjnego.
- (⁷) Jeden średniej wielkości sejner można zastąpić najwyżej 10 takłowcami.
- (⁸) Statki wielozadaniowe, korzystające z różnych narzędzi połowowych.
- (⁹) Statki do połowu hakami ciągnionymi we wschodnim Atlantyku.
- (¹⁰) Statki wielozadaniowe, korzystające z różnych narzędzi połowowych (takle, wędy ręczne, haki ciągnione).
- (¹¹) Liczba ta może zostać jeszcze zwiększona pod warunkiem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych Unii.”

ZAŁĄCZNIK VII

Załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IOTC

1. Maksymalna liczba statków unijnych upoważnionych do połowów tuńczyków tropikalnych w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Ładowność (pojemność brutto)
Hiszpania	22	61 364
Francja	27	45 383
Portugalia	5	1 627
Włochy	1	2 137
Unia	55	110 511

2. Maksymalna liczba statków unijnych upoważnionych do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC

Państwo członkowskie	Maksymalna liczba statków	Ładowność (pojemność brutto)
Hiszpania	27	11 590
Francja	41 ⁽¹⁾	7 882
Portugalia	15	6 925
Zjednoczone Królestwo	4	1 400
Unia	87	27 797

(¹) Liczba ta nie obejmuje statków zarejestrowanych na Majotcie; może w przyszłości zostać zwiększona zgodnie z planem rozwoju floty Majotty.

3. Statki, o których mowa w pkt 1, są również upoważnione do połowów włócznika i tuńczyka białego w obszarze objętym konwencją IOTC.
4. Statki, o których mowa w pkt 2, są również upoważnione do połowów tuńczyków tropikalnych w obszarze objętym konwencją IOTC.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2015/961**z dnia 22 czerwca 2015 r.****dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Z wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów podlegających środkom ograniczającym, zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012, należy usunąć jedną osobę.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Z wykazu zamieszczonego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 usuwa się następującą osobę oraz dotyczący jej wpis:

A. Osoby

12.	Fawwaz (فواز) Al-Assad (الأسد)
-----	--------------------------------

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2015/962**z dnia 18 grudnia 2014 r.****uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do świadczenia ogólnounijnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ram wdrażania inteligentnych systemów transportowych w obszarze transportu drogowego oraz interfejsów z innymi rodzajami transportu ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 lit. b) dyrektywy 2010/40/UE określa jako działanie priorytetowe w zakresie opracowania i stosowania specyfikacji i norm świadczenie ogólnounijnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu.
- (2) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 2010/40/UE zobowiązuje Komisję do przyjęcia specyfikacji niezbędnych do zapewnienia zgodności, interoperacyjności i ciągłości w celu wdrożenia i operacyjnego stosowania inteligentnych systemów transportowych (ITS) w odniesieniu do świadczenia ogólnounijnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu. Celem niniejszego rozporządzenia jest poprawa dostępności, wymiany, ponownego wykorzystania i aktualizacji danych o drogach i ruchu niezbędnych do świadczenia wysokiej jakości i zachowujących ciągłość usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu na terenie całej Unii.
- (3) Artykuł 5 dyrektywy 2010/40/UE przewiduje, że specyfikacje przyjęte zgodnie z art. 6 niniejszej dyrektywy powinny mieć zastosowanie do wdrażanych aplikacji i usług ITS, nie naruszając prawa każdego z państw członkowskich do decyzji o wdrażaniu takich aplikacji i usług na jego terytorium.
- (4) Specyfikacje te powinny mieć zastosowanie do świadczenia wszelkich usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu, nie naruszając określonych specyfikacji przyjętych w innych aktach na podstawie dyrektywy 2010/40/UE, w szczególności w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 885/2013 ⁽²⁾ i w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 886/2013 ⁽³⁾.
- (5) Rynek świadczenia usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu już istnieje w Unii, a w interesie zarówno użytkowników, jak i klientów oraz podmiotów świadczących tego rodzaju usługi, jest stworzenie odpowiednich warunków ramowych dla tego rynku, tak aby mógł się on utrzymać i nadal rozwijać w innowacyjny sposób. Jeśli chodzi o świadczenie usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu, w dyrektywie 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ ustalono minimalny zestaw reguł określających ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego na terenie całej Unii. W odniesieniu do ponownego wykorzystywania danych znajdujących się w posiadaniu organów administracji drogowej i publicznych zarządców dróg, przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności te dotyczące aktualizacji danych, stosuje się nie naruszając przepisów ustanowionych przez dyrektywę 2003/98/WE.
- (6) Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ ustanawia infrastrukturę informacji przestrzennej w Unii Europejskiej, aby umożliwić wymianę informacji przestrzennej i dostęp do niej (w tym w zakresie tematu

⁽¹⁾ Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 885/2013 z dnia 15 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę w sprawie ITS Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do zapewniania usług informacyjnych o bezpiecznych i chronionych parkingach dla samochodów ciężarowych i pojazdów użytkowych (Dz.U. L 247 z 18.9.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 886/2013 z dnia 15 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/40/UE w odniesieniu do danych i procedur dotyczących dostarczania bezpłatnie użytkownikom, w miarę możliwości, minimalnych powszechnych informacji o ruchu związanych z bezpieczeństwem drogowym (Dz.U. L 247 z 18.9.2013, s. 6).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 90).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

danych przestrzennych „sieci transportowe”) na terenie całej Unii w celu wsparcia unijnej polityki ochrony środowiska oraz polityk lub działań, które mogą mieć wpływ na środowisko. Specyfikacje określone w niniejszym rozporządzeniu powinny być zgodne ze specyfikacjami ustanowionymi dyrektywą 2007/2/WE i z powiązanymi z nią aktami wykonawczymi, w szczególności z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1089/2010⁽¹⁾. Dalszej harmonizacji w przedmiotowej dziedzinie sprzyjałoby ponadto rozszerzenie stosowania tych specyfikacji na wszystkie rodzaje statycznych danych o drogach.

- (7) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013⁽²⁾ wskazano te elementy infrastruktury transportu drogowego, które stanowią część bazowej i kompleksowej transeuropejskiej sieci transportowej. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do kompleksowej transeuropejskiej sieci drogowej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, ponieważ to właśnie w ramach tej sieci realizuje się najwięcej międzynarodowych przewozów drogowych. Ponieważ większość autostrad została już do tej sieci włączona, także pozostałe autostrady należy objąć zakresem niniejszego rozporządzenia, aby zachować spójność w stosunku do użytkowników dróg. Cykliczne efekty zewnętrzne związane z ruchem oraz inne trudności w zarządzaniu ruchem, takie jak zatory komunikacyjne, zanieczyszczenie powietrza czy hałas, nie ograniczają się do transeuropejskiej sieci drogowej ani do autostrad. W rzeczywistości znaczna część cyklicznych zatorów komunikacyjnych ma miejsce w obszarach miejskich. Należy zatem pozwolić państwom członkowskim na stosowanie niniejszych specyfikacji do wybranych dróg, wykraczających poza zakres transeuropejskiej sieci drogowej i sieci autostrad, wskazanych przez te państwa jako strefy priorytetowe. Uwzględniając niezwykle zmienny charakter schematów ruchu, należy zezwolić państwom członkowskim na aktualizowanie tych stref priorytetowych.
- (8) Statyczne dane o drogach, dynamiczne dane o stanie dróg i dane o ruchu – wszystkie te rodzaje danych cechują różne charakterystyki i każdy z nich powinien być zgodny z odpowiednimi wymogami. Uwzględniając różnorodność źródeł danych – od czujników stanowiących element infrastruktury po pojazdy służące jako czujniki – ważne jest, aby specyfikacje miały zastosowanie do stosownych kategorii danych niezależnie od źródła tych danych i technologii wykorzystanej do ich stworzenia i aktualizacji.
- (9) W przypadku przetwarzania danych osobowych, powinny one podlegać, w miarę możliwości, nieodwracalnej anonimizacji. Ponadto dane te powinny być przetwarzane zgodnie z prawem unijnym, w szczególności z przepisami określonymi w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ i w dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz w powiązanym z nimi prawodawstwie krajowym. Jednocześnie dane te powinny być wykorzystywane zgodnie z zasadami celowości i minimalizacji danych.
- (10) Jeżeli usługa informacyjna ma polegać na zbieraniu danych, w tym geolokalizacji, pochodzących od samych użytkowników końcowych lub z przyszłych systemów współpracujących, użytkownicy końcowi powinni być wyraźnie informowani o zbieraniu takich danych, rozwiązaniach dotyczących zbierania danych i potencjalnego śledzenia, a także o okresach, przez jakie przechowywane są takie dane. Publiczne i prywatne podmioty gromadzące dane (takie jak zarządcy dróg, dostawcy usług i przedsiębiorcy z branży motoryzacyjnej) powinni wdrożyć odpowiednie środki techniczne, aby zapewnić anonimowość danych otrzymywanych od użytkowników końcowych lub z ich pojazdów.
- (11) Aby proces świadczenia usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu był zharmonizowany i jednolity, państwa członkowskie powinny skorzystać z istniejących rozwiązań i norm technicznych, oferowanych przez europejskie i międzynarodowe organizacje normalizacyjne, takich jak DATEX II (CEN/TS 16157 i późniejsze aktualizacje) oraz normy ISO. W przypadku rodzajów danych, dla których znormalizowany format nie jest dostępny, należy zachęcać państwa członkowskie i zainteresowane strony do podejmowania współpracy w celu uzgodnienia definicji danych, formatu danych i metadanych.
- (12) W Unii istnieje już kilka metod dynamicznego pozycjonowania i znajdują one zastosowanie w państwach członkowskich. Należy nadal dopuszczać stosowanie różnych metod pozycjonowania. Należy jednakże zachęcać państwa członkowskie i zainteresowane strony do podejmowania współpracy w celu uzgodnienia dopuszczalnych metod pozycjonowania, w razie potrzeby z pomocą europejskich organizacji normalizacyjnych.
- (13) Dostępność i regularna aktualizacja statycznych danych o drogach przez organy administracji drogowej i zarządców dróg mają kluczowe znaczenie dla umożliwienia produkcji aktualnych i dokładnych map cyfrowych,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1089/2010 z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych (Dz.U. L 323 z 8.12.2010, s. 11)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

które stanowią podstawowy element decydujący o niezawodności aplikacji ITS. Należy zachęcać producentów map cyfrowych do integrowania na bieżąco aktualizacji statycznych danych o drogach w ramach istniejących map i usług aktualizacji danych. Aby realizować założenia polityki publicznej, takie jak bezpieczeństwo ruchu drogowego, organy sektora publicznego powinny mieć możliwość wzywania dostawców usług i producentów map cyfrowych do korygowania nieścisłości w ich danych.

- (14) Dostępność dokładnych i aktualnych statycznych danych o drogach, dynamicznych danych o stanie dróg i danych o ruchu ma kluczowe znaczenie dla świadczenia usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu na terenie całej Unii. Stosowne dane są zbierane i przechowywane przez organy administracji drogowej, zarządców dróg oraz dostawców usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu. Aby ułatwić wymianę i ponowne wykorzystywanie tych danych na potrzeby świadczenia tego rodzaju usług, organy administracji drogowej, zarządcy dróg i dostawcy usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu powinni udostępniać dane, powiązane z nimi metadane i informacje na temat jakości danych pozostałym organom administracji drogowej, zarządcom dróg, dostawcom usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu oraz producentom map cyfrowych poprzez krajowy lub wspólny punkt dostępu. Punkt dostępu może mieć formę repozytorium, rejestru, portalu internetowego lub podobnego rozwiązania, zależnie od rodzaju danych. Państwa członkowskie powinny zreorganizować istniejące publiczne i prywatne punkty dostępu, aby stworzyć jeden punkt umożliwiający dostęp do wszystkich rodzajów stosownych dostępnych danych, które mieszczą się w zakresie niniejszych specyfikacji. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość współpracy ze sobą w celu ustanowienia wspólnego punktu dostępu obejmującego dostępne dane z uczestniczących państw członkowskich. Należy pozostawić w gestii państw członkowskich decyzję w sprawie wykorzystania punktów dostępu ustanowionych na podstawie innych aktów delegowanych przyjętych na mocy dyrektywy 2010/40/UE jako krajowe punkty dostępu dla danych objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (15) Aby umożliwić organom administracji drogowej, zarządcom dróg, dostawcom usług i producentom map cyfrowych skuteczne i oszczędne wyszukiwanie i wykorzystywanie stosownych danych, należy właściwie opisać zawartość i strukturę tych danych za pomocą odpowiednich metadanych.
- (16) Niniejsze specyfikacje nie powinny zobowiązywać organów administracji drogowej bądź zarządców dróg i dostawców usług do rozpoczęcia gromadzenia jakichkolwiek danych, których jeszcze nie gromadzą, ani do cyfryzacji jakichkolwiek danych, które nie są jeszcze dostępne w formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego. Szczegółowe wymogi dotyczące aktualizacji statycznych danych o drogach, dynamicznych danych o stanie dróg i danych o ruchu powinny mieć zastosowanie jedynie do danych, które są faktycznie gromadzone i dostępne w formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego. Jednocześnie należy zachęcać państwa członkowskie do szukania oszczędnych sposobów, odpowiadających ich potrzebom, na cyfryzację istniejących statycznych danych o drogach.
- (17) Niniejsze specyfikacje nie powinny zobowiązywać organów administracji drogowej bądź zarządców dróg do określania ani do wdrażania projektów organizacji ruchu i czasowych środków zarządzania ruchem. Nie powinny one zobowiązywać dostawców usług do dzielenia się którymikolwiek z ich danych z innymi dostawcami usług. Dostawcy usług powinni mieć swobodę zawierania umów handlowych między sobą w zakresie ponownego wykorzystywania stosownych danych.
- (18) Państwa członkowskie i zainteresowane strony ITS należy zachęcać do podejmowania współpracy w celu uzgodnienia wspólnych definicji jakości danych z myślą o stosowaniu wspólnych wskaźników jakości danych w ramach łańcucha wartości dla danych o ruchu (takich jak kompletność, dokładność i aktualność danych, zastosowana metoda pozyskiwania i metoda pozycjonowania, jak również zastosowane kontrole jakości). Należy je także zachęcać do pracy na rzecz ustanowienia powiązanych metod pomiaru i monitorowania jakości dla różnych rodzajów danych. Należy zachęcać państwa członkowskie do wzajemnej wymiany wiedzy, doświadczeń i najlepszych praktyk w przedmiotowej dziedzinie.
- (19) Uznaje się fakt, że wykorzystanie danych o drogach i o ruchu oraz usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu, generowanych przez prywatnych dostawców usług, może stanowić dla organów sektora publicznego oszczędny sposób na podniesienie poziomu zarządzania ruchem oraz zarządzania infrastrukturą i jej utrzymania. Jednakże szczegółowe warunki mające zastosowanie do wykorzystania i ponownego wykorzystania tych danych oraz powiązanych usług należy pozostawić w gestii zainteresowanych stron, nie naruszając przepisów dyrektywy 2003/98/WE.
- (20) Prywatni dostawcy usług mogą wykorzystywać statyczne dane o drogach, dynamiczne dane o stanie dróg i dane o ruchu gromadzone przez organy administracji drogowej i zarządców dróg jako dane wejściowe dla ich własnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu. Szczegółowe warunki mające zastosowanie do tego rodzaju ponownego wykorzystania tych danych należy pozostawić w gestii zainteresowanych stron, nie naruszając przepisów dyrektywy 2003/98/WE.

- (21) Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie niniejszych specyfikacji, państwa członkowskie powinny oceniać przestrzeganie wymogów dotyczących dostępności, wymiany, ponownego wykorzystania i aktualizacji danych o drogach i o ruchu przez organy administracji drogowej, zarządców dróg, producentów map cyfrowych oraz dostawców usług. W tym celu właściwe organy powinny mieć swobodę wykorzystywania deklaracji zgodności popartych dowodami i składanych przez organy administracji drogowej, zarządców dróg, producentów map cyfrowych i dostawców usług.
- (22) Niniejsze specyfikacje nie ograniczają wolności słowa nadawców radiowych, tj. nie zobowiązują ich do przyjęcia jakiegokolwiek określonego stanowiska wobec rozpowszechnianych informacji, i pozostawiają państwom członkowskim wystarczającą swobodę pod względem uwzględniania ich krajowych tradycji konstytucyjnych w zakresie wolności słowa nadawców radiowych.
- (23) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽¹⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 17 czerwca 2015 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia specyfikacje niezbędne do zapewnienia dostępności, wymiany, ponownego wykorzystywania i aktualizacji danych o drogach i ruchu przez organy administracji drogowej, zarządców dróg i dostawców usług na potrzeby świadczenia ogólnounijnych usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu.

Ma ono zastosowanie do kompleksowej transeuropejskiej sieci drogowej i autostrad nieobjętych tą siecią oraz do stref priorytetowych wskazanych przez organy krajowe w zakresie, w jakim uznają to one za stosowne.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się zgodnie z art. 5 dyrektywy 2010/40/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 4 dyrektywy 2010/40/UE.

Stosuje się również poniższe definicje:

- (1) „bazowa transeuropejska sieć drogowa” oznacza infrastrukturę transportu drogowego, która stanowi część sieci bazowej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
- (2) „kompleksowa transeuropejska sieć drogowa” oznacza infrastrukturę transportu drogowego, która stanowi część sieci kompleksowej w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1315/2013;
- (3) „autostrada” oznacza drogę określoną w ten sposób przez państwo członkowskie, na terenie którego jest ona położona;
- (4) „strefy priorytetowe” oznaczają odcinki dróg wskazane przez organy krajowe w zakresie, w jakim uznają to one za stosowne, w szczególności w obszarach miejskich, które nie są częścią kompleksowej transeuropejskiej sieci drogowej i nie są autostradami, w oparciu o poziomy cyklicznych zatorów komunikacyjnych lub inne kwestie związanych z zarządzaniem ruchem;
- (5) „dostępność danych” oznacza możliwość zamówienia danych i otrzymania ich w dowolnym momencie w formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (6) „statyczne dane o drogach” oznaczają dane o drogach, które nie zmieniają się w sposób częsty ani regularny, zgodnie z wykazem z pkt 1 załącznika;
- (7) „dynamiczne dane o stanie dróg” oznaczają dane o drogach, które zmieniają się w sposób częsty lub regularny i opisują stan dróg, zgodnie z wykazem w pkt 2 załącznika;
- (8) „dane o ruchu” oznaczają dane dotyczące charakterystyki ruchu drogowego, zgodnie z wykazem w pkt 3 załącznika;
- (9) „aktualizacja danych” oznacza dowolną modyfikację istniejących danych, w tym ich usunięcie lub dodanie nowych bądź dodatkowych elementów;
- (10) „informacje o ruchu w czasie rzeczywistym” oznaczają informacje pochodzące z dowolnego elementu statycznych danych o drogach, dynamicznych danych o stanie dróg, danych o ruchu lub ich kombinacji, udostępniane przez dowolny organ administracji drogowej, dowolnego zarządcę ruchu bądź dostawcę usług na rzecz użytkowników i użytkowników końcowych za pośrednictwem dowolnego środka komunikacji;
- (11) „usługa informacyjna w czasie rzeczywistym dotycząca ruchu” oznacza usługę ITS, w ramach której użytkownikom i użytkownikom końcowym udostępniane są bezpośrednio informacje o ruchu w czasie rzeczywistym;
- (12) „organ administracji drogowej” oznacza dowolny organ sektora publicznego odpowiedzialny za planowanie, kontrolę lub zarządzanie w odniesieniu do dróg podlegających im ze względu na ich właściwość miejscową;
- (13) „zarządca drogi” oznacza dowolny podmiot publiczny lub prywatny, który jest odpowiedzialny za utrzymanie danej drogi i zarządzanie nią;
- (14) „dostawca usług” oznacza dowolnego publicznego lub prywatnego dostawcę usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu, z wyłączeniem podmiotów jedynie przekazujących informacje, dla użytkowników i użytkowników końcowych;
- (15) „użytkownik” oznacza dowolny organ administracji drogowej, dowolnego zarządcę dróg, dostawcę usług i producenta map cyfrowych;
- (16) „użytkownik końcowy” oznacza dowolnego użytkownika drogi, dowolną osobę fizyczną lub prawną, mających dostęp do usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu;
- (17) „punkt dostępu” oznacza cyfrowy interfejs, za pośrednictwem którego użytkownikom udostępnia się na potrzeby ponownego wykorzystania: statyczne dane o drogach, dynamiczne dane o stanie dróg i dane o ruchu wraz z powiązаныmi metadanymi lub źródła tych danych wraz z powiązаныmi metadanymi;
- (18) „metadane” oznaczają usystematyzowany opis treści danych ułatwiający wyszukiwanie i wykorzystanie tych danych;
- (19) „usługi wyszukiwania” oznaczają usługi umożliwiające wyszukiwanie żądanych danych za pomocą treści powiązanych z nimi metadanych i wyświetlanie tych treści;
- (20) „czasowe środki zarządzania ruchem” oznaczają czasowe środki, których celem jest likwidacja danego zakłócenia w ruchu, a przy tym przykładowo kontrolowanie przepływów ruchu i sterowanie nimi;
- (21) „projekt organizacji ruchu” oznacza stałe środki zarządzania ruchem opracowane przez zarządców ruchu w celu kontrolowania przepływów ruchu i sterowania nimi w odpowiedzi na trwałe lub cykliczne zakłócenia w ruchu.

Artykuł 3

Krajowe punkty dostępu

1. Każde państwo członkowskie musi stworzyć krajowy punkt dostępu. Krajowy punkt dostępu stanowi pojedynczy punkt dostępu dla użytkowników do danych o drogach i ruchu, w tym do aktualizacji danych, udostępnianych przez organy administracji drogowej, zarządców dróg i dostawców usług oraz dotyczących terytorium danego państwa członkowskiego.
2. Jeżeli państwa członkowskie uznają to za właściwe, możliwe jest wykorzystanie istniejących krajowych punktów dostępu, które zostały stworzone zgodnie z wymogami wynikającymi z innych aktów delegowanych przyjętych na podstawie dyrektywy 2010/40/UE, jako krajowych punktów dostępu.
3. Krajowe punkty dostępu muszą zapewniać użytkownikom odpowiednie usługi wyszukiwania.
4. Organy administracji drogowej i zarządcy dróg – we współpracy z producentami map cyfrowych i dostawcami usług – zapewniają odpowiednie metadane umożliwiające użytkownikom wyszukiwanie i wykorzystywanie zbiorów danych udostępnianych poprzez krajowe punkty dostępu.
5. Co najmniej dwa państwa członkowskie mogą stworzyć wspólny punkt dostępu.

Artykuł 4

Dostępność, wymiana i ponowne wykorzystanie statycznych danych o drogach

1. Aby ułatwić świadczenie zgodnych, interoperacyjnych i zachowujących ciągłość usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu na terenie całej Unii, organy administracji drogowej i zarządcy dróg udostępniają zbierane i aktualizowane przez siebie zgodnie z art. 8 statyczne dane o drogach w znormalizowanym formacie, o ile jest on dostępny, lub w dowolnym innym formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego.
2. Dane, o których mowa w ust. 1, i powiązane z nimi metadane obejmujące informacje o ich jakości są udostępniane na potrzeby wymiany i ponownego wykorzystywania przez dowolnego producenta map cyfrowych lub dostawcę usług na terenie Unii:
 - a) na niedyskryminujących warunkach;
 - b) w terminie, który gwarantuje świadczenie bez opóźnień usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu;
 - c) za pośrednictwem krajowego lub wspólnego punktu dostępu, o których mowa w art. 3;
 - d) organy administracji drogowej, zarządcy dróg, producenci map cyfrowych i dostawcy usług wykorzystujący statyczne dane o drogach, o których mowa w ust. 1, współpracują ze sobą, aby zapewnić niezwłoczne zgłaszanie wszelkich nieścisłości dotyczących statycznych danych o drogach organom administracji drogowej i zarządcom dróg, od których te dane pochodzą.
3. W przypadku wykorzystywania przez dostawców usług statycznych danych o drogach, o których mowa w ust. 1, udostępnianych przez organy administracji drogowej i zarządców dróg, uwzględniają oni – w najszerszym możliwym zakresie – wszelkie projekty organizacji ruchu opracowane przez właściwe organy.

Artykuł 5

Dostępność, wymiana i ponowne wykorzystanie dynamicznych danych o stanie dróg

1. Aby ułatwić świadczenie zgodnych, interoperacyjnych i zachowujących ciągłość usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu na terenie całej Unii, organy administracji drogowej i zarządcy dróg udostępniają zbierane i aktualizowane przez siebie zgodnie z art. 9 dynamiczne dane o stanie dróg w formacie DATEX II (CEN/TS 16157 i późniejsze aktualizacje) bądź w dowolnym formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego, który jest w pełni zgodny i interoperacyjny z formatem DATEX II.
2. Dane, o których mowa w ust. 1, i powiązane z nimi metadane obejmujące informacje o ich jakości są udostępniane na potrzeby wymiany i ponownego wykorzystywania przez dowolnego dostawcę usług na terenie Unii:
 - a) na niedyskryminujących warunkach;
 - b) w terminie, który gwarantuje świadczenie bez opóźnień usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu;
 - c) za pośrednictwem krajowego lub wspólnego punktu dostępu, o których mowa w art. 3.
3. W przypadku wykorzystywania przez dostawców usług dynamicznych danych o stanie dróg, o których mowa w ust. 1, udostępnianych przez organy administracji drogowej i zarządców dróg, uwzględniają oni – w najszerszym możliwym zakresie – wszelkie czasowe środki zarządzania ruchem przyjęte przez właściwe organy.

Artykuł 6

Dostępność, wymiana i ponowne wykorzystanie danych o ruchu

1. Aby ułatwić świadczenie zgodnych, interoperacyjnych i zachowujących ciągłość usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu na terenie całej Unii, organy administracji drogowej i zarządcy dróg udostępniają zbierane i aktualizowane przez siebie zgodnie z art. 10 dane o ruchu w formacie DATEX II (CEN/TS 16157 i jego aktualizacje) bądź w dowolnym formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego, który jest w pełni zgodny i interoperacyjny z formatem DATEX II.
2. Dane, o których mowa w ust. 1, i powiązane z nimi metadane obejmujące informacje o ich jakości są udostępniane na potrzeby wymiany i ponownego wykorzystywania przez dowolnego dostawcę usług na terenie Unii:
 - a) na niedyskryminujących warunkach;
 - b) w terminie, który gwarantuje świadczenie bez opóźnień usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu;
 - c) za pośrednictwem krajowego lub wspólnego punktu dostępu, o których mowa w art. 3.

3. Aby zoptymalizować zarządzanie ruchem, organy administracji drogowej i zarządcy dróg mogą żądać od dostawców usług udostępnienia danych o ruchu gromadzonych i aktualizowanych przez nich zgodnie z art. 10. Tego typu dane zostają udostępnione w formacie DATEX II (CEN/TS 16157 i późniejsze aktualizacje) lub w dowolnym formacie nadającym się do przetwarzania automatycznego, który jest w pełni zgodny i interoperacyjny z formatem DATEX II, za pośrednictwem punktu dostępu, o którym mowa w art. 3, i wraz z powiązаныmi z tymi danymi metadanymi zawierającymi informacje o ich jakości.

Artykuł 7

Aktualizacje danych

Usługi informacyjne w czasie rzeczywistym dotyczące ruchu opierają się na aktualizacjach statycznych danych o drogach, dynamicznych danych o stanie dróg i danych o ruchu bądź ich dowolnej kombinacji. Wszystkie dane muszą być regularnie aktualizowane przez organy administracji drogowej, zarządców dróg i dostawców usług zgodnie z wymogami określonymi w art. 8–10. Organy administracji drogowej, zarządcy dróg i dostawcy usług na bieżąco korygują wszelkie nieścisłości wykryte przez nich w swoich danych lub zgłoszone im przez któregokolwiek z użytkowników i użytkowników końcowych.

Artykuł 8

Aktualizowanie statycznych danych o drogach

1. Aktualizacja statycznych danych o drogach obejmuje co najmniej następujące parametry:

- a) rodzaj statycznych danych o drogach, zgodnie z pkt 1 załącznika, objęty aktualizacją;
- b) lokalizację sytuacji na drodze objętej aktualizacją;
- c) rodzaj aktualizacji (modyfikacja, dodanie lub usunięcie elementu danych);
- d) opis aktualizacji;
- e) datę aktualizacji danych;
- f) datę i czas faktycznego lub planowanego wystąpienia zmiany w danej sytuacji na drodze;
- g) jakość aktualizacji danych.

Lokalizacja objętej aktualizacją sytuacji na drodze musi zostać ustalona za pomocą zharmonizowanej lub innej powszechnie uznanej metody dynamicznego pozycjonowania, które umożliwi niedwuznaczne dekodowanie i interpretowanie tej lokalizacji.

2. Organy administracji drogowej i zarządcy dróg zapewniają bieżące aktualizowanie statycznych danych o drogach oraz – o ile dysponują stosowną wiedzą i są w stanie to zrobić – udostępniają te aktualizacje użytkownikom z wyprzedzeniem.

3. W przypadku wykorzystywania przez producentów map cyfrowych i dostawców usług aktualizacji statycznych danych o drogach, zapewniają oni przetwarzanie tych aktualizacji na bieżąco, tak aby stosowne informacje były niezwłocznie udostępniane użytkownikom końcowym.

Artykuł 9

Aktualizowanie dynamicznych danych o stanie dróg

1. Aktualizacja dynamicznych danych o stanie dróg obejmuje co najmniej następujące parametry:

- a) rodzaj dynamicznych danych o stanie dróg, zgodnie z pkt 2 załącznika, objęty aktualizacją oraz – w stosownych przypadkach – krótki opis aktualizacji;
- b) lokalizację zdarzenia lub sytuacji na drodze objętych aktualizacją;
- c) okres występowania zdarzenia lub sytuacji na drodze objętych aktualizacją;
- d) jakość aktualizacji danych.

Lokalizacja zdarzenia lub sytuacji na drodze objętych aktualizacją musi zostać ustalona za pomocą zharmonizowanej lub innej powszechnie uznanej metody dynamicznego pozycjonowania, które umożliwia niedwuznaczne dekodowanie i interpretowanie tej lokalizacji.

2. Organy administracji drogowej i zarządcy dróg zapewniają aktualizowanie na bieżąco dynamicznych danych o stanie dróg oraz – o ile dysponują stosowną wiedzą i są w stanie to zrobić – udostępniają te aktualizacje z wyprzedzeniem.
3. Informacje o ruchu w czasie rzeczywistym są odpowiednio modyfikowane lub wycofywane jak najszybciej po zmianie statusu określonych dynamicznych danych o stanie dróg.
4. W przypadku wykorzystywania przez dostawców usług aktualizacji dynamicznych danych o stanie dróg, zapewniają oni przetwarzanie tych aktualizacji na bieżąco, tak aby stosowne informacje były niezwłocznie udostępniane użytkownikom końcowym.

Artykuł 10

Aktualizowanie danych o ruchu

1. Aktualizacja danych o ruchu obejmuje co najmniej następujące parametry:
 - a) rodzaj danych o ruchu, zgodnie z pkt 3 załącznika, objęty aktualizacją oraz – w stosownych przypadkach – krótki opis aktualizacji;
 - b) lokalizację zdarzenia lub sytuacji na drodze objętych aktualizacją;
 - c) jakość aktualizacji danych.

Lokalizacja zdarzenia lub sytuacji na drodze objętych aktualizacją musi zostać ustalona za pomocą zharmonizowanej lub innej powszechnie uznanej metody dynamicznego pozycjonowania, które umożliwia niedwuznaczne dekodowanie i interpretowanie tej lokalizacji.

2. Informacje o ruchu w czasie rzeczywistym są odpowiednio zmieniane lub wycofywane przez zarządców dróg i dostawców usług jak najszybciej po zmianie statusu określonych danych o ruchu.
3. W przypadku wykorzystywania przez dostawców usług aktualizacji danych o ruchu, zapewniają oni przetwarzanie tych aktualizacji na bieżąco, tak aby stosowne informacje były niezwłocznie udostępniane użytkownikom końcowym.

Artykuł 11

Ocena zgodności

1. Państwa członkowskie przeprowadzają – zgodnie z ust. 2 i 3 – oceny w celu ustalenia, czy wymogi określone w art. 3–10 spełniane są przez organy administracji drogowej, zarządców dróg, producentów map cyfrowych i dostawców usług.
2. Aby przeprowadzić procedurę oceny, właściwe organy państw członkowskich mogą żądać od organów administracji drogowej, zarządców dróg, producentów map drogowych i dostawców usług następujących dokumentów:
 - a) opisu oferowanych przez nich danych o drogach i ruchu, map cyfrowych bądź usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu oraz informacji na temat jakości tych danych/usług i warunków ponownego wykorzystywania przedmiotowych danych;
 - b) popartych dowodami deklaracji zgodności z wymogami określonymi w art. 3–10.
3. Państwa członkowskie prowadzą wyrywkowe kontrole poprawności deklaracji, o których mowa w ust. 2 lit. b).

Artykuł 12

Sprawozdawczość

1. Najpóźniej w terminie do dnia 13 lipca 2017 r. państwa członkowskie muszą przedstawić Komisji sprawozdanie na temat (ewentualnych) środków podjętych w celu stworzenia krajowego punktu dostępu i na temat jego cech funkcjonalnych oraz – w stosownych przypadkach – wykaz autostrad nieobjętych kompleksową transeuropejską siecią drogową i wskazanymi strefami priorytetowymi.

2. Najpóźniej w terminie do dnia 13 lipca 2018 r., a następnie co dwa lata kalendarzowe, państwa członkowskie muszą przedstawić Komisji sprawozdanie zawierające następujące informacje:
- a) postępy poczynione w zakresie dostępności, wymiany i ponownego wykorzystywania rodzajów danych o drogach i ruchu określonych w załączniku;
 - b) zakres geograficzny i treść danych o drogach i ruchu w ramach usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu i ich jakość, w tym kryteria stosowane w celu określenia tej jakości i środki stosowane w celu jej monitorowania;
 - c) wyniki oceny zgodności z wymogami określonymi w art. 3–10, o której mowa w art. 11;
 - d) w stosownych przypadkach – opis zmian w krajowym lub wspólnym punkcie dostępu;
 - e) w stosownych przypadkach – opis zmian w strefach priorytetowych.

Artykuł 13

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

KATEGORIE DANYCH

(o których mowa w art. 2, 8, 9, 10 i 12)

1. Rodzaje statycznych danych o drogach obejmują w szczególności:

- a) połączenia w ramach sieci drogowej i ich cechy fizyczne, np.:
 - (i) geometrię;
 - (ii) szerokość drogi;
 - (iii) liczbę pasów ruchu;
 - (iv) nachylenia;
 - (v) skrzyżowania;
- b) klasyfikację drogi;
- c) znaki drogowe odpowiadające przepisom ruchu drogowego i ostrzegające przez zagrożeniami, np.:
 - (i) warunki dostępu do tuneli;
 - (ii) warunki dostępu do mostów;
 - (iii) stałe ograniczenia dostępu;
 - (iv) inne przepisy ruchu drogowego;
- d) ograniczenia prędkości;
- e) projekty organizacji ruchu;
- f) przepisy dotyczące dostaw towarów;
- g) lokalizację punktów poboru opłat;
- h) wskazanie dróg płatnych, obowiązujące stałe opłaty dla użytkowników dróg i dostępne metody płatności;
- i) lokalizację miejsc parkingowych i miejsc obsługi podróżnych;
- j) lokalizacje punktów ładowania dla pojazdów elektrycznych i warunki korzystania z nich;
- k) lokalizacja stacji paliw oferujących: sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), gaz płynny (LPG);
- l) lokalizacja przystanków transportu publicznego i punktów przesiadkowych;
- m) lokalizacja stref dostaw.

2. Rodzaje dynamicznych danych o stanie dróg obejmują w szczególności:

- a) zamknięcie drogi;
- b) zamknięcie pasa ruchu;
- c) zamknięcie mostu;
- d) zakaz wyprzedzania dla pojazdów ciężarowych;
- e) roboty drogowe;
- f) wypadki i incydenty;
- g) dynamiczne ograniczenia prędkości;

- h) kierunek jazdy na pasach ruchu o zmiennym kierunku;
- i) złe warunki na drodze;
- j) czasowe środki zarządzania ruchem;
- k) zmienne opłaty dla użytkowników dróg i dostępne metody płatności;
- l) dostępność miejsc parkingowych;
- m) dostępność stref dostaw;
- n) koszt miejsc parkingowych;
- o) dostępność punktów ładowania pojazdów elektrycznych;
- p) warunki pogodowe mające wpływ na nawierzchnię i widoczność.

Te dane o charakterze krótkoterminowym nie muszą być uwzględniane w aktualizacjach map cyfrowych, ponieważ nie są one uznawane za zmiany o charakterze stałym.

3. Rodzaje danych o ruchu obejmują w szczególności:

- a) wielkość ruchu;
 - b) prędkość;
 - c) lokalizacja i długość zatoru drogowego;
 - d) czasy przejazdu;
 - e) czas oczekiwania na przejściach granicznych do państw niebędących członkami UE.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/963**z dnia 22 czerwca 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	141,5
	MK	69,6
	TR	82,4
	ZZ	97,8
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	112,4
	ZZ	112,4
0805 50 10	AR	92,6
	BO	147,3
	BR	107,1
	ZA	145,0
	ZZ	123,0
0808 10 80	AR	168,8
	BR	101,6
	CL	135,7
	NZ	159,8
	US	148,3
	ZA	125,0
	ZZ	139,9
	ZZ	139,9
0809 10 00	TR	252,1
	ZZ	252,1
0809 29 00	TR	331,3
	ZZ	331,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/964**z dnia 22 czerwca 2015 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 442/2009 w sektorze wieprzowiny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 442/2009 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze wieprzowiny. Kontyngenty określone w części B załącznika I do wspomnianego rozporządzenia są administrowane zgodnie z metodą równoczesnego analizowania wniosków.
- (2) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 do 7 czerwca 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2015 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 442/2009 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 442/2009 z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie otwarcia kontyngentów taryfowych w sektorze wieprzowiny oraz administrowania nimi (Dz.U. L 129 z 28.5.2009, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. (w kg)
09.4038	8 581 250
09.4170	1 230 500
09.4204	1 156 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/965**z dnia 22 czerwca 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 536/2007 na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 536/2007 ⁽²⁾ otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa drobiowego pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 do dnia 7 czerwca 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2015 r., są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 536/2007 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 536/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na mięso drobiowe pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 6).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają zostać dodane do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. (w kg)
09.4169	5 336 250

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/966**z dnia 22 czerwca 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 539/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze jaj i albumin jaj.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w dniach od 1 do 7 czerwca 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2015 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 539/2007, które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. zostały określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 19).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. (w kg ekwiwalentu jaj w skorupkach)
09.4015	27 000 000
09.4401	795 000
09.4402	3 100 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/967**z dnia 22 czerwca 2015 r.****określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1384/2007 na mięso drobiowe pochodzące z Izraela**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1384/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 do dnia 7 czerwca 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2015 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu,
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1384/2007 i które dodaje się do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r., są wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1384/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/96 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi kontyngentami na przywóz do Wspólnoty produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Izraela (Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 40).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. (w kg)
09.4091	420 000
09.4092	2 830 000

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/968**z dnia 22 czerwca 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 412/2014 w odniesieniu do jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 412/2014 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora jaj i albuminy pochodzących z Ukrainy.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 do 7 czerwca 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2015 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenie na przywóz na podstawie rozporządzenia (UE) nr 412/2014 i które należy dodać do podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 412/2014 z dnia 23 kwietnia 2014 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz jaj, produktów jajecznych i albuminy pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 121 z 24.4.2014, s. 32).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają być dodane do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2015 r. (w kg ekwiwalentu jaj w skorupkach)
09.4275	1 087 500
09.4276	2 250 000

DECYZJE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2015/969

z dnia 19 czerwca 2015 r.

przedłużająca mandat szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie ⁽¹⁾ (EULEX KOSOVO)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 ust. 2 wspólnego działania 2008/124/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji w celu sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO), w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) W dniu 12 czerwca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/349/WPZiB ⁽³⁾ zmieniającą wspólne działanie 2008/124/WPZiB i przedłużającą czas trwania misji EULEX KOSOVO do dnia 14 czerwca 2016 r.
- (3) W dniu 9 października 2014 r. KPiB przyjął decyzję 2014/707/WPZiB (EULEX KOSOVO/2/2014) ⁽⁴⁾ w sprawie mianowania ambasadora Gabriele MEUCCIEGO szefem misji EULEX KOSOVO do dnia 14 czerwca 2015 r.
- (4) W dniu 15 czerwca 2015 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował, aby mandat ambasadora Gabriele MEUCCIEGO na stanowisku szefa misji EULEX KOSOVO został przedłużony do dnia 14 czerwca 2016 r.,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przedłuża się mandat ambasadora Gabriele MEUCCIEGO na stanowisku szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie (EULEX KOSOVO) do dnia 14 czerwca 2016 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 czerwca 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/349/WPZiB z dnia 12 czerwca 2014 r. zmieniającą wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 42).

⁽⁴⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa 2014/707/WPZiB (EULEX KOSOVO/2/2014) z dnia 9 października 2014 r. w sprawie mianowania szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 59).

DECYZJA RADY (WPZIB) 2015/970**z dnia 22 czerwca 2015 r.****przedłużająca mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 grudnia 2014 r. Rada przyjęła konkluzje opisujące odnowione podejście Unii do Bośni i Hercegowiny.
- (2) W dniu 19 stycznia 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/77 ⁽¹⁾ w sprawie mianowania Larsa-Gunnara WIGEMARKA Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej (zwanym dalej „SPUE”) w Bośni i Hercegowinie.
- (3) Mandat SPUE wygaśnie dnia 30 czerwca 2015 r.
- (4) Mandat SPUE należy przedłużyć na okres kolejnych czterech miesięcy.
- (5) SPUE będzie wykonywać mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej**

Mandat Larsa-Gunnara WIGEMARKA jako Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (zwanego dalej „SPUE”) zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 października 2015 r. Rada może zdecydować, że mandat SPUE zostanie zakończony wcześniej, w oparciu o ocenę dokonaną przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) oraz wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”).

*Artykuł 2***Cele polityki**

Podstawą mandatu SPUE są następujące cele polityki Unii w Bośni i Hercegowinie (zwanej dalej „BiH”): ciągłe czynienie postępów w procesie stabilizacji i stowarzyszenia, którego celem jest stabilna, wiarygodna, pokojowa oraz wieloletnia i zjednoczona BiH, pokojowo współpracująca z sąsiadami oraz konsekwentnie podążająca ścieżką do członkostwa w Unii. Unia będzie także dalej wspierać realizację Ogólnej umowy na rzecz pokoju („GFAP”) w BiH.

*Artykuł 3***Mandat**

Aby zrealizować cele polityki, mandat SPUE obejmuje:

- a) doradzanie Unii i ułatwianie procesu politycznego;
- b) zapewnienie konsekwencji i spójności działań Unii;

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/77 z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie (Dz.U. L 13 z 20.1.2015, s. 7).

- c) ułatwianie osiągnięcia postępów w realizacji priorytetów politycznych, gospodarczych i europejskich;
- d) monitorowanie i doradzanie organom wykonawczym i ustawodawczym na wszystkich szczeblach administracji rządowej BiH oraz komunikacja z władzami i partiami politycznymi w BiH;
- e) zapewnienie realizacji działań Unii w całym zakresie prac w obszarze praworządności i reformy sektora bezpieczeństwa, propagowanie ogólnej koordynacji unijnej działalności w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji – a także lokalne wytyczne polityczne w tym obszarze – i w tym kontekście, zapewnianie WP i Komisji potrzebnych ocen i porad;
- f) zapewnianie wsparcia na rzecz wzmocnienia i uczynienia bardziej skutecznymi kontaktów pomiędzy wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych a policją w BiH;
- g) oferowanie dowódcy sił UE, bez uszczerbku dla wojskowej struktury dowodzenia, wskazówek politycznych dotyczących kwestii wojskowych o lokalnym wymiarze politycznym, w szczególności dotyczących delikatnych operacji, stosunków z władzami lokalnymi oraz z lokalnymi mediami; konsultacje z dowódcą sił UE przed podjęciem działań politycznych mogących mieć wpływ na sytuację w dziedzinie bezpieczeństwa;
- h) koordynowanie i realizacja działań, jakie Unia podejmuje, by informować o opinię publiczną BiH o kwestiach unijnych;
- i) propagowanie procesu integracji UE poprzez ukierunkowaną dyplomację publiczną i działania informacyjne Unii przygotowane z myślą o zapewnieniu lepszego zrozumienia przez opinię publiczną BiH kwestii związanych z UE – oraz wspierania ich – także poprzez angażowanie lokalnych podmiotów ze społeczeństwa obywatelskiego;
- j) wkład w zwiększanie i umacnianie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w BiH, zgodnie z polityką Unii dotyczącą praw człowieka oraz wytycznymi Unii w sprawie praw człowieka;
- k) włączenie właściwych organów BiH do pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym dla byłej Jugosławii („MTKJ”);
- l) doradzanie, wspomaganie, ułatwianie i monitorowanie – zgodnie z procesem integracji z Unią – dialogu politycznego o koniecznych zmianach konstytucji;
- m) utrzymywanie ścisłych kontaktów z wysokim przedstawicielem w BiH oraz innymi odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi działającymi w tym państwie, a także zasięganie ich opinii;
- n) udzielanie WP, w razie konieczności, rad dotyczących osób fizycznych lub prawnych, na które w związku z sytuacją w BiH można nałożyć środki ograniczające;
- o) pomoc w zapewnianiu, bez uszczerbku dla obowiązujących struktur dowodzenia, spójnego stosowania wszystkich instrumentów Unii w terenie, po to, by osiągnąć cele polityki Unii.

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu, działając pod zwierzchnictwem WP.
2. KPiB utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania SPUE prowadzone w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.
3. SPUE ściśle koordynuje swoje działania z działaniami Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (zwanej dalej „ESDZ”) i jej właściwych działów.

Artykuł 5

Finansowanie

1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 31 października 2015 r. wynosi 1 700 000 EUR.
2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii. Obywatele państw regionu Bałkanów Zachodnich są dopuszczani do udziału w przetargach.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie między SPUE a Komisją. SPUE odpowiada przed Komisją za wszystkie wydatki.

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. Do pomocy SPUE w wykonywaniu mandatu i do ogólnego wspomagania spójności, widoczności i skuteczności działań Unii w BiH przydziela się specjalny personel. W granicach swojego mandatu i odpowiednich udostępnionych środków finansowych SPUE jest odpowiedzialny za powołanie swojego zespołu. W skład zespołu wchodzi członkowie dysponujący wiedzą fachową na temat konkretnych kwestii politycznych zgodnie z wymogami związanymi z mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do współpracy ze SPUE. Wynagrodzenie takiego oddelegowanego personelu jest pokrywane odpowiednio przez dane państwo członkowskie, daną instytucję Unii lub przez ESDZ. Eksperti oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą być również oddelegowani do SPUE. Zatrudniani na podstawie umów członkowie personelu międzynarodowego muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do wykonania i sprawnego działania misji SPUE i jego personelu ustala się odpowiednio ze stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i ESDZ zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jego zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2013/488/UE⁽¹⁾.

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja i Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatury Unii lub państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu SPUE podejmuje wszystkie działania możliwe do zrealizowania w uzasadnionych granicach, zgodne z mandatem SPUE oraz odpowiadające stanowi bezpieczeństwa na obszarze, za który jest on odpowiedzialny, służące zapewnieniu bezpieczeństwa personelowi bezpośrednio podlegającemu SPUE, w szczególności:

a) sporządza szczegółowy plan bezpieczeństwa oparty na wskazówkach z ESDZ, obejmujący konkretne fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa i regulujący zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do i w obrębie odnośnego obszaru, za który jest on odpowiedzialny, jak również reagowanie na zdarzenia związane z naruszeniem bezpieczeństwa oraz plan awaryjny i ewakuacyjny misji;

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

- b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze, za który jest on odpowiedzialny;
- c) zapewnia, by wszyscy członkowie zespołu SPUE, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym zatrudniony na podstawie umów personel miejscowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar, za który jest on odpowiedzialny, odpowiednie szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, na podstawie wskaźników ryzyka określonych dla tego obszaru przez ESDZ;
- d) zapewnia wprowadzanie w życie wszelkich uzgodnionych zaleceń wydawanych w następstwie systematycznych ocen bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemne sprawozdania na temat realizacji tych zaleceń oraz innych kwestii związanych z bezpieczeństwem w ramach sprawozdania z postępu prac oraz sprawozdania z wykonania mandatu.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania są rozprawdane poprzez sieć COREU. SPUE może przedstawiać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych. Zgodnie z art. 36 Traktatu SPUE może uczestniczyć w informowaniu Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE przyczynia się do jedności, spójności i skuteczności działania Unii oraz pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii i działań państw członkowskich, aby osiągnąć cele polityki Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również – w stosownych przypadkach – z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.
2. W terenie utrzymywane są bliskie kontakty z szefami delegatur Unii w regionie i z szefami misji państw członkowskich. Dokładają oni wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE działa także w porozumieniu z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi w terenie, w szczególności ściśle koordynuje działania z wysokim przedstawicielem w BiH.
3. Wspierając operacje zarządzania kryzysowego prowadzone przez Unię, SPUE, wraz z pozostałymi podmiotami unijnymi obecnymi w terenie, usprawnia dystrybucję informacji wśród tych przedstawicieli Unii oraz wymianę informacji między nimi w celu osiągnięcia wysokiego stopnia wspólnej świadomości sytuacji i jej oceny.

Artykuł 13

Wsparcie w odniesieniu do roszczeń

SPUE i jego personel udzielają wsparcia w celu przygotowania odpowiedzi na wszelkie roszczenia i zobowiązania wynikające z mandatów wcześniejszych SPUE w BiH oraz udzielają w tym celu pomocy administracyjnej i udostępniają odpowiednie dokumenty.

Artykuł 14

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. SPUE przedstawia Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z wykonania mandatu do końca września 2015 r.

*Artykuł 15***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2015 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/971**z dnia 22 czerwca 2015 r.****zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 19 marca 2015 r. Rada Europejska uzgodniła, że konieczne środki zostaną podjęte, aby jednoznacznie powiązać czas obowiązywania środków ograniczających z pełną realizacją, do dnia 31 grudnia 2015 r., porozumień mińskich.
- (3) Decyzję 2014/512/WPZiB należy przedłużyć o kolejne sześć miesięcy, aby umożliwić Radzie ocenę realizacji porozumień mińskich.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/512/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 1 decyzji 2014/512/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2016 r.”.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 13).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/972**z dnia 22 June 2015 r.****w sprawie rozpoczęcia operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (EUNAVFOR MED)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (EUNAVFOR MED) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/778.
- (2) Zgodnie z zaleceniem dowódcy operacji należy rozpocząć operację EUNAVFOR MED w dniu 22 czerwca 2015 r.
- (3) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. W związku z tym Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani nie ma ona do niej zastosowania oraz nie uczestniczy w finansowaniu przedmiotowej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się plan operacji i zasady zaangażowania dotyczące operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (zwanej dalej „EUNAVFOR MED”).

Artykuł 2

1. EUNAVFOR MED zostaje rozpoczęta w dniu 22 czerwca 2015 r.
2. Zgodnie z art. 2 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2015/778 Rada ocenia, czy spełnione zostały warunki wyjścia poza pierwszą fazę operacji, uwzględniając mające zastosowanie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ i zgodę zainteresowanych państw nadbrzeżnych. Z zastrzeżeniem takiej oceny dokonanej przez Radę oraz zgodnie z art. 6 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/778 Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony do podjęcia decyzji o przechodzeniu do kolejnych faz operacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (WPZiB) 2015/973**z dnia 22 czerwca 2015 r.****w sprawie wykonania decyzji Rady 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB.
- (2) Z wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów podlegających środkom ograniczającym, zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB, należy usunąć jedną osobę.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/255/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14.

ZAŁĄCZNIK

Z wykazu zamieszczonego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB usuwa się imię i nazwisko następującej osoby oraz dotyczący jej wpis:

A. Osoby

12.	Fawwaz (فواز) Al-Assad (الأسد)
-----	--------------------------------

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/974**z dnia 17 czerwca 2015 r.****upoważniająca państwa członkowskie do przyjęcia określonych odstępstw na podstawie dyrektywy 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4087)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2 i 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sekcja I.3 załącznika I, sekcja II.3 załącznika II oraz sekcja III.3 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE zawierają wykazy odstępstw krajowych, umożliwiającich uwzględnienie szczególnych okoliczności krajowych. Niektóre państwa członkowskie zwróciły się o jedno nowe odstępstwo krajowe oraz kilka zmian w zatwierdzonych odstępstwach.
- (2) Należy zatem dopuścić te odstępstwa.
- (3) Ponieważ sekcja I.3 załącznika I, sekcja II.3 załącznika II oraz sekcja III.3 załącznika III wymagają w związku z tym modyfikacji, należy – do celów przejrzystości – zastąpić je w całości.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/68/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Transportu Towarów Niebezpiecznych ustanowionego dyrektywą 2008/68/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wymienione w załączniku upoważnia się do zastosowania określonych w nim odstępstw w odniesieniu do transportu towarów niebezpiecznych na ich terytorium.

Odstępstwa te stosuje się bez dyskryminacji.

Artykuł 2

W sekcji I.3 załącznika I, sekcji II.3 załącznika II oraz sekcji III.3 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 czerwca 2015 r. r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II i III do dyrektywy 2008/68/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I sekcja I.3 otrzymuje brzmienie:

„I. 3. Odstępstwa krajowe

Odstępstwa dla państw członkowskich dotyczące transportu towarów niebezpiecznych na terytorium tych państw na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE.

Numeracja odstępstw: RO-a/bi/bii-MS-nn

RO = transport drogowy

a/bi/bii = art. 6 ust. 2 lit. a)/lit. b) ppkt (i)/lit. b) ppkt (ii)

MS = skrót nazwy państwa członkowskiego

nn = liczba porządkowa

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE

BE Belgia

RO-a-BE-1

Przedmiot: Klasa 1 – Małe ilości.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6

Treść załącznika do dyrektywy: pkt 1.1.3.6 ogranicza do 20 kg ilość górniczych materiałów wybuchowych, które można przewozić w zwykłych pojazdach.

Treść ustawodawstwa krajowego: Podmiotom gospodarczym prowadzącym składy odległe od punktów zaopatrzenia można zezwolić na transport maksymalnie 25 kg dynamitu lub silnych materiałów wybuchowych i 300 detonatorów w zwykłych pojazdach silnikowych, z zastrzeżeniem warunków określonych przez służbę ds. materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Article 111 de l'arrêté royal 23 septembre 1958 sur les produits explosifs.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO-a-BE-2

Przedmiot: Transport nieoczyszczonych pustych pojemników po produktach różnych klas.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6

Treść ustawodawstwa krajowego: wskazanie w dokumencie przewozowym: »nieoczyszczone puste opakowania po produktach różnych klas«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dérogation 6-97.*

Uwagi: Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję pod nr 21 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO–a–BE–3

Przedmiot: Przyjęcie RO–a–UK–4.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO–a–BE–4

Przedmiot: Zwolnienie ze wszystkich wymogów ADR w odniesieniu do transportu krajowego maksymalnie 1 000 zużytych jonowych czujników dymu z prywatnych gospodarstw domowych do zakładu przetwarzania w Belgii, za pośrednictwem punktów zbiórki przewidzianych w scenariuszu selektywnej zbiórki czujników dymu.

Odniesienie do ADR: Wszystkie wymogi.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE:

Treść ustawodawstwa krajowego: wykorzystanie jonowych czujników dymu w gospodarstwach domowych nie podlega regulacyjnemu nadzorowi radiologicznemu, jeżeli czujnik dymu należy do homologowanego typu. Transport takich czujników dymu do użytkownika końcowego jest również zwolniony z wymogów ADR. (zob. 2.2.7.1.2 lit. d)).

Dyrektywa 2002/96/WE (w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego) zobowiązuje do selektywnej zbiórki zużytych czujników dymu przeznaczonych do przetworzenia obwodów oraz, w przypadku jonowych czujników dymu, do usunięcia substancji radioaktywnych. W celu umożliwienia takiej selektywnej zbiórki opracowano scenariusz mający za zadanie zachęcenie gospodarstw domowych do przekazywania zużytych czujników dymu do punktów zbiórki, z których czujniki takie mogą być przewiezione do zakładu przetwarzania, niekiedy poprzez drugi punkt zbiórki lub miejsce tymczasowego składowania.

W punktach zbiórki udostępnione zostaną opakowania metalowe, w których umieścić można nie więcej niż 1 000 czujników dymu. Z punktów zbiórki jedno takie opakowanie z czujnikami dymu może zostać przetransportowane wraz z innymi odpadami do tymczasowego składowiska lub zakładu przetwarzania. Opakowanie opatruje się etykietą z napisem »czujnik dymu«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: scenariusz selektywnej zbiórki czujników dymu objęty jest warunkami usuwania homologowanych przyrządów, określonymi w art. 3.1.d.2 dekretu królewskiego z dnia 20 lipca 2001 r.: przepisy ogólne w zakresie ochrony przed promieniowaniem.

Uwagi: Odstępstwo to jest niezbędne w celu umożliwienia selektywnej zbiórki zużytych jonowych czujników dymu.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

DE Niemcy

RO–a–DE–1

Przedmiot: Opakowania mieszane i ładunki mieszane części samochodowych o oznaczeniu klasyfikacyjnym 1.4G razem z niektórymi towarami niebezpiecznymi (n4).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10 oraz 7.5.2.1

Treść załącznika do dyrektywy: przepisy w sprawie opakowań mieszanych i ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Towary o numerach UN 0431 i UN 0503 można łączyć razem z niektórymi towarami niebezpiecznymi (produkty związane z produkcją samochodów) w pewnych ilościach, wymienionych w zwolnieniu. Nie można przekraczać wartości 1 000 (porównywalne z pkt 1.1.3.6.4).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 28.*

Uwagi: Zwolnienie jest konieczne w celu zapewnienia szybkiej dostawy części samochodowych związanych z bezpieczeństwem zależnie od miejscowego zapotrzebowania. Z powodu dużej różnorodności zakresu produktów składowanie tych produktów przez miejscowe stacje obsługi nie jest powszechne.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-DE-2

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu posiadania dokumentu przewozowego i zgłoszenia nadania dotyczących niektórych ilości towarów niebezpiecznych określonych w 1.1.3.6 (n1).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.1 oraz 5.4.1.1.6

Treść załącznika do dyrektywy: teść dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dotyczy wszystkich klas z wyjątkiem klasy 7: nie wymaga się dokumentu przewozowego, jeśli ilość przewożonych towarów nie przekracza ilości podanych w ppkt 1.1.3.6.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 18.*

Uwagi: Informację zawartą w oznaczeniach i etykietach opakowań uważa się za wystarczającą dla transportu krajowego, ponieważ dokument przewozowy nie zawsze jest adekwatny, w przypadkach gdy chodzi o dystrybucję lokalną.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję pod nr 22 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-DE-3

Przedmiot: Transport wzorców pomiarowych i pomp paliwowych (pustych, nieoczyszczonych).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: Przepisy dotyczące towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223.

Treść załącznika do dyrektywy: instrukcje dotyczące pakowania, oznakowania, dokumentów, transportu i przeładunku, instrukcje dla załogi pojazdu.

Treść ustawodawstwa krajowego: specyfikacja mających zastosowanie regulacji i przepisów pomocniczych dotyczących stosowania odstępstwa; do 1 000 l: porównywalne z pustymi, nieoczyszczonymi opakowaniami; powyżej 1 000 l: zgodność z niektórymi regulacjami dotyczącymi cystern, transport wyłącznie pustych i nieczyszczonych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 24.*

Uwagi: Lista nr 7, 38, 38a.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-DE-5

Przedmiot: Pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10.4 MP 2

Treść załącznika do dyrektywy: zakaz stosowania opakowań kombinowanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: klasy 1.4S, 2, 3 oraz 6.1; pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych w przypadku przedmiotów ujętych w klasie 1.4S (naboje do broni ręcznej), aerozoli (klasa 2) oraz materiałów czyszczących i do obróbki ujętych w klasach 3 i 6.1 (wymienione numery UN) stanowiących zestawy przeznaczone do sprzedaży w opakowaniu kombinowanym w grupie opakowaniowej II oraz w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 21.*

Uwagi: Lista nr 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30 g.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

DK Dania

RO-a-DK-2

Przedmiot: Transport drogowy w tym samym pojeździe opakowań z materiałami wybuchowymi i opakowań z detonatorami.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.2

Treść załącznika do dyrektywy: przepisy dotyczące opakowań mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: W transporcie drogowym towarów niebezpiecznych należy przestrzegać zasad ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 729 of 15. august 2001 om vejtransport of farligt gods § 4, stk. 1.*

Uwagi: Istnieje praktyczna potrzeba umożliwienia pakowania razem substancji wybuchowych i detonatorów w tym samym pojeździe w czasie ich transportu z miejsca ich składowania do miejsca używania i z powrotem.

Po zmianie duńskiego ustawodawstwa w zakresie transportu towarów niebezpiecznych władze duńskie zezwolą na tego rodzaju transport na następujących warunkach:

- 1) w grupie D przewozi się nie więcej niż 25 kg substancji wybuchowych;
- 2) w grupie B przewozi się nie więcej niż 200 sztuk detonatorów;
- 3) detonatory i substancje wybuchowe muszą być pakowane oddzielnie w opakowanie z certyfikatem ONZ zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2000/61/WE zmieniającej dyrektywę 94/55/WE;
- 4) odległość między opakowaniem zawierającym detonatory i opakowaniem zawierającym substancje wybuchowe musi wynosić co najmniej 1 metr. Odległość ta musi być zachowana nawet po gwałtownym hamowaniu. Opakowania zawierające substancje wybuchowe i opakowania zawierające detonatory muszą być umieszczone w sposób pozwalający na ich szybkie usunięcie z pojazdu;
- 5) należy przestrzegać wszystkich innych zasad dotyczących transportu drogowego towarów niebezpiecznych.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-DK-3

Przedmiot: Transport drogowy opakowań lub artykułów zawierających odpady lub pozostałości niektórych klas towarów niebezpiecznych zebranych z gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w celu ich unieszkodliwienia.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: Części i działy 2, 3, 4.1, 5.1, 5.2, 5.4, 6, 8.1 oraz 8.2.

Treść załącznika do dyrektywy: zasady klasyfikacji, przepisy szczególne, przepisy dotyczące opakowań, procedury nadawcze, wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań, ogólne wymagania dotyczące jednostek transportowych i przewożonego wyposażenia oraz wymagania dotyczące szkoleń.

Treść ustawodawstwa krajowego: Opakowania wewnętrzne lub artykuły zawierające odpady lub pozostałości niektórych klas towarów niebezpiecznych zebranych z gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw w celu ich unieszkodliwienia mogą być umieszczane razem w niektórych opakowaniach zewnętrznych lub opakowaniach zbiorczych i przewożone zgodnie ze specjalnymi procedurami nadawczymi obejmującymi szczególne ograniczenia w zakresie opakowania i oznakowania. Ilość niebezpiecznych towarów na opakowanie wewnętrzne, opakowanie zewnętrzne lub jednostkę transportową jest ograniczona.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 818 af 28. juni 2011 om vejtransport af farligt gods*, § 4 stk. 3.

Uwagi: Nie jest możliwe, aby podmioty gospodarujące odpadami zastosowały wszystkie przepisy sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE, w przypadku gdy odpady lub pozostałości towarów niebezpiecznych są zbierane z gospodarstw domowych i przedsiębiorstw w celu ich unieszkodliwienia. Odpady znajdują się zazwyczaj w opakowaniach, w których dokonano sprzedaży detalicznej.

Data utraty mocy prawnej: 1 stycznia 2019 r.

FI Finlandia

RO–a–FI–1

Przedmiot: Transport pewnych ilości towarów niebezpiecznych w autobusach i transport materiałów promieniotwórczych o niskim poziomie aktywności w małych ilościach do celów ochrony zdrowia i badań.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1, 5.4.

Treść załącznika do dyrektywy: przepisy dotyczące opakowań, dokumentacja.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport pewnych ilości towarów niebezpiecznych, nieprzekraczających ograniczenia określonego w pkt 1.1.3.6, o maksymalnej masie netto nieprzekraczającej 200 kg w autobusach jest dozwolony bez konieczności posiadania dokumentu przewozowego oraz bez konieczności spełniania wszystkich wymagań dotyczących opakowań. Podczas przewozu materiałów promieniotwórczych o niskim poziomie aktywności, w ilości maksymalnie 50 kg do celów ochrony zdrowia i badań, pojazd nie musi być oznaczony i wyposażony zgodnie z ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä* (277/2002; 313/2003; 312/2005).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–a–FI–2

Przedmiot: Opis pustych cystern w dokumencie przewozowym.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy szczególne dotyczące pustych, nieoczyszczonych opakowań, pojazdów, kontenerów, cystern, pojazdów-baterii oraz wieloelementowych kontenerów do gazu (MEGC).

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku pustych, nieoczyszczonych pojazdów-cystern, w których przewożono dwie lub więcej substancji o numerach UN 1202, 1203 oraz 1223, opis w dokumentach przewozowych może zostać uzupełniony o słowa »Ostatni ładunek« razem z nazwą produktu o najniższej temperaturze zapłonu; »Pusty pojazd-cysterna, 3, ostatni ładunek: UN 1203 Benzyna silnikowa, II«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003)*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–a–FI–3

Przedmiot: Etykietowanie i oznaczenie jednostki transportowej przewożącej materiały wybuchowe.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.2.1.1

Treść załącznika do dyrektywy: ogólne przepisy dotyczące oznaczania przy użyciu pomarańczowej tabliczki.

Treść ustawodawstwa krajowego: Jednostki transportowe przewożące (zazwyczaj przy użyciu furgonetek) małe ilości materiałów wybuchowych (maksymalnie 1 000 kg (netto)) do kopalni odkrywkowych i na tereny robocze mogą być oznakowane z przodu i z tyłu za pomocą tabliczki przedstawionej w modelu nr 1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003)*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

FR Francja

RO–a–FR–2

Przedmiot: Transport odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych numerem UN 3291 o masie mniejszej niż lub równej 15 kg.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: zwolnienie z wymagań ADR dotyczących transportu odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych numerem UN 3291 o masie mniejszej niż lub równej 15 kg.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 12*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–a–FR–5

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w pojazdach pasażerskich transportu publicznego (18).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Transport pasażerów i towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport towarów niebezpiecznych innych niż towary należące do klasy 7 jako bagażu ręcznego, dozwolony w pojazdach transportu publicznego: stosuje się jedynie przepisy odnoszące się do pakowania, znakowania i etykietowania paczek, określone w ppkt 4.1, 5.2 i 3.4.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 29 mai 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par voies terrestres, annexe I paragraphe 3.1*.

Uwagi: W bagażu ręcznym dopuszcza się jedynie towary niebezpieczne przeznaczone do osobistego lub zawodowego użytku własnego. Osobom cierpiącym na zaburzenia oddechowe zezwala się na przewożenie przenośnych naczyń z gazem w ilości niezbędnej na jedną podróż.

Data utraty mocy prawnej: 28 lutego 2022 r.

RO–a–FR–6

Przedmiot: Transport własny małych ilości towarów niebezpiecznych (18).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Obowiązek posiadania dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport własny małych ilości towarów niebezpiecznych innych niż towary należące do klasy 7, nieprzekraczających ograniczeń określonych w pkt 1.1.3.6, nie podlega obowiązkowi posiadania dokumentu przewozowego przewidzianego w pkt 5.4.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 29 mai 2009 relatif au transport des marchandises dangereuses par voies terrestres annexe I, paragraphe 3.2.1.*

Data utraty mocy prawnej: 28 lutego 2022 r.

RO–a–FR–7

Przedmiot: Transport drogowy próbek substancji chemicznych, mieszanin i artykułów zawierających towary niebezpieczne do celów nadzoru rynku

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: części 1–9.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy ogólne, klasyfikacja, przepisy szczególne i zwolnienia dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych pakowanych w ograniczonych ilościach, przepisy dotyczące wykorzystania opakowań oraz cystern, procedury nadawcze, wymagania dotyczące konstrukcji opakowań, przepisy dotyczące warunków transportu, przeładunku, załadunku i rozładunku, wymagania dotyczące sprzętu transportowego i operacji transportowych, wymagania dotyczące konstrukcji i zatwierdzania pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego: Próbkki substancji chemicznych, mieszanin i artykułów zawierających materiały niebezpieczne i przewożonych do analizy w ramach nadzoru rynku muszą być pakowane w opakowania kombinowane. Muszą być one zgodne z przepisami dotyczącymi maksymalnych ilości w odniesieniu do opakowania wewnętrznego w zależności od rodzaju przewożonych towarów niebezpiecznych. Opakowanie zewnętrzne musi spełniać wymogi dotyczące skrzyń ze sztywnego tworzywa sztucznego (4H2, rozdział 6.1 sekcja I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE). Opakowanie zewnętrzne musi zawierać oznakowanie z pkt 3.4.7 sekcja I.1. załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE oraz musi być opatrzone napisem »Próbki do analizy« (w języku francuskim: »Echantillons destinés à l'analyse«). Jeżeli przepisy te są przestrzegane, przewóz nie podlega przepisom sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 12 décembre 2012 modifiant l'arrêté du 29 mai 2009 relatif aux transports de marchandises dangereuses par voies terrestres.*

Uwagi: Zwolnienie przewidziane w pkt 1.1.3 sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE nie obejmuje transportu próbek towarów niebezpiecznych do analizy realizowanego przez właściwe organy lub w ich imieniu. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru rynku Francja wprowadziła procedurę opartą na systemie mającym zastosowanie do ograniczonych ilości, aby zapewnić bezpieczeństwo transportu próbek zawierających towary niebezpieczne. Z uwagi na fakt, iż stosowanie przepisów tabeli A nie zawsze jest możliwe, limit ilości dla opakowania wewnętrznego określono w bardziej funkcjonalny sposób.

Data utraty mocy prawnej: 1 stycznia 2019 r.

HU Węgry

RO-a-HU-1

Przedmiot: Przyjęcie RO-a-DE-2

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *A nemzeti fejlesztési miniszter rendelete az ADR Megállapodás A és B Mellékletének belföldi alkalmazásáról*

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r.

RO-a-HU-2

Przedmiot: Przyjęcie RO-a-UK-4

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *A nemzeti fejlesztési miniszter rendelete az ADR Megállapodás A és B Mellékletének belföldi alkalmazásáról*

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r.

IE Irlandia

RO-a-IE-1

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu zawartego w rozdziale 5.4.0 ADR dotyczącego dokumentu przewozowego w związku z przewozem pestycydów klasy 3 ADR, wymienionych w pkt 2.2.3.3 jako pestycydy FT2 (temp. zapł. < 23 °C) oraz klasy 6.1 ADR, wymienionych w podrozdziale 2.2.61.3 jako pestycydy T6, płynne (temperatura zapłonu nie mniejsza niż 23 °C), gdy ilości przewożonych towarów niebezpiecznych nie przekraczają ilości określonych w podrozdziale 1.1.3.6 ADR.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg posiadania dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokument przewozowy nie jest wymagany do przewozu pestycydów klasy 3 oraz 6.1 ADR, gdy ilości przewożonych towarów niebezpiecznych nie przekraczają ilości określonych w podrozdziale 1.1.3.6 ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(9) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 2004«.*

Uwagi: Wymóg zbędny i uciążliwy w przypadku transportu lokalnego i dostawy takich pestycydów.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-IE-4

Przedmiot: Zwolnienie z wymagań określonych w działach 5.3, 5.4, 7 oraz w załączniku B do ADR w odniesieniu do przewozu butli gazowych do dystrybutorów (do napojów), w przypadkach gdy przewożone są one tym samym pojazdem co napoje (do których będą używane).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3, 5.4, 7 oraz załącznik B.

Treść załącznika do dyrektywy: Oznaczanie pojazdów, dokumentacja do przewozu oraz przepisy dotyczące sprzętu transportowego i przewozów.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zwolnienie z wymogów określonych w działach 5.3, 5.4, 7 oraz w załączniku B do ADR w odniesieniu do butli gazowych używanych w dystrybutorach do napojów, w przypadkach gdy butle te przewożone są tym samym pojazdem co napoje (do których będą używane).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Główna działalność polega na dystrybucji opakowań z napojami, które nie są substancjami objętymi zakresem ADR, razem z małą liczbą niewielkich butli zawierających gazy stosowane w dystrybutorach tych napojów.

Poprzednio objęte art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-IE-5

Przedmiot: Zwolnienie – w odniesieniu do transportu krajowego na terenie Irlandii – z wymogów w zakresie konstrukcji i testowania naczyń oraz ich stosowania, zawartych w działach 6.2 oraz 4.1 ADR dotyczących butli oraz bębnow ciśnieńowych zawierających gazy klasy 2, które transportowano w sposób multimodalny, włączając przewóz drogą morską, w przypadku gdy: (i) butle i bębny ciśnieniowe są konstruowane, testowane i wykorzystywane zgodnie z kodeksem IMDG; (ii) butle i bębny ciśnieniowe nie są ponownie napełniane w Irlandii, ale są zwracane jako nominalnie puste do kraju pochodzenia, z którego przewieziono je w sposób multimodalny; oraz (iii) butle i bębny ciśnieniowe są rozprowadzane lokalnie w małych ilościach.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.4.2, 4.1 oraz 6.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące przewozu w ramach transportu multimodalnego, włączając przewóz drogą morską, wykorzystywania butli i bębnow ciśnieńowych do gazów klasy 2 ADR oraz konstrukcji i testowania butli i bębnow ciśnieńowych do gazów klasy 2 ADR.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepisy działu 4.1 oraz 6.2 nie mają zastosowania do butli i bębnow ciśnieńowych zawierających gazy klasy 2, pod warunkiem że: (i) butle i bębny ciśnieniowe są konstruowane i testowane zgodnie z kodeksem IMDG; (ii) butle i bębny ciśnieniowe są wykorzystywane zgodnie z kodeksem IMDG; (iii) butle i bębny ciśnieniowe zostały przetransportowane do nadawcy środkami transportu multimodalnego, włączając przewóz drogą morską; (iv) transport butli i bębnow ciśnieńowych do użytkownika końcowego obejmuje tylko jedną podróż, od odbiorcy transportu multimodalnego (o którym mowa w ppkt (iii)), zakończoną w trakcie jednego dnia; (v) butle i bębny ciśnieniowe nie są ponownie napełniane na terytorium państwa, ale są zwracane jako nominalnie puste do kraju pochodzenia, z którego przewieziono je w sposób multimodalny (o którym mowa w ppkt (iii)); oraz (vi) butle i bębny ciśnieniowe są rozprowadzane lokalnie na terytorium państwa w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«.*

Uwagi: Gazy zawarte w butlach i bębnach ciśnieniowych są zgodne ze specyfikacją określoną przez użytkowników końcowych, na skutek czego muszą być sprowadzane spoza obszaru objętego zakresem obowiązywania ADR. Po użyciu nominalnie puste butle i bębny ciśnieniowe muszą zostać zwrócone do kraju pochodzenia w celu ich ponownego napełnienia specjalnie określonymi gazami – nie powinny być one ponownie napełniane w Irlandii, a faktycznie w żadnej części obszaru objętego zakresem obowiązywania ADR. Mimo że nie są one zgodne z ADR, są one zgodne z kodeksem IMDG i zgodnie z nim akceptowane. Transport multimodalny, rozpoczynający się z obszaru nieobjętego zakresem obowiązywania ADR, powinien zakończyć się w siedzibie importera, skąd butle i bębny ciśnieniowe mają zostać przekazane użytkownikom końcowym lokalnie na terytorium Irlandii i w małych ilościach. Przewóz taki w granicach Irlandii wchodzić będzie w zakres zmienionego art. 6 ust. 9 dyrektywy 94/55/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-IE-6

Przedmiot: Zwolnienie z przepisów sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE dotyczących opakowań, oznaczania i etykietowania małych ilości (poniżej ograniczeń określonych w pkt 1.1.3.6) przeterminowanych artykułów pirotechnicznych o kodach klasyfikacyjnych 1.3G, 1.4G oraz 1.4S klasy 1 według sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE, oznaczonych odpowiednimi numerami identyfikacyjnymi substancji UN 0092, UN 0093, UN 0191, UN 0195, UN 0197, UN 0240, UN 0312, UN 0403, UN 0404, UN 0453, UN 0505, UN 0506 lub UN 0507, w przypadku przewozu do koszar lub poligonów wojskowych w celu ich unieszkodliwienia.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: części 1, 2, 4, 5 i 6

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy ogólne. Klasyfikacja. Przepisy dotyczące opakowań. Przepisy dotyczące przesyłek. Konstrukcja i badanie opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepisy sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE dotyczące opakowań, oznaczania i etykietowania przeterminowanych artykułów pirotechnicznych oznaczonych odpowiednimi numerami identyfikacyjnymi UN 0092, UN 0093, UN 0191, UN 0195, UN 0197, UN 0240, UN 0312, UN 0403, UN 0404, UN 0453, UN 0505, UN 0506 lub UN 0507 w przypadku przewozu do koszar lub poligonów wojskowych nie mają zastosowania pod warunkiem przestrzegania ogólnych przepisów sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE dotyczących opakowań oraz pod warunkiem zamieszczenia w dokumencie przewozowym informacji dodatkowych. Odstępstwo ma zastosowanie wyłącznie do transportu lokalnego do koszar lub poligonów wojskowych małych ilości przeterminowanych artykułów pirotechnicznych w celu ich bezpiecznego unieszkodliwienia.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Ustawa 349 z 2011 r., prawo 57 lit. f) i g)*

Uwagi: Przewóz małych ilości »przeterminowanych« morskich artykułów pirotechnicznych, szczególnie dostarczanych przez właścicieli łodzi rekreacyjnych oraz dostawców okrętowych do koszar lub poligonów wojskowych w celu ich bezpiecznego unieszkodliwienia sprawiał problemy, szczególnie w związku z wymaganiami dotyczącymi opakowań. Odstępstwo to dotyczy transportu lokalnego małych ilości (poniżej ilości określonych w pkt 1.1.3.6), obejmującego wszystkie numery UN przypisane morskim artykułom pirotechnicznym.

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RO–a–UK–1

Przedmiot: Przewóz niektórych towarów zawierających materiały promieniotwórcze o niskim poziomie zagrożenia, takich jak zegary, zegarki, czujniki dymu, tarcze kompasów (E1).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: Większość wymagań ADR.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące przewozu materiałów klasy 7.

Treść ustawodawstwa krajowego: Całkowite zwolnienie z przepisów krajowych w zakresie niektórych produktów handlowych zawierających ograniczone ilości materiałów promieniotwórczych. (Urządzenie świetlne przeznaczone do noszenia przez ludzi; w jakimkolwiek pojeździe lub wagonie kolejowym nie więcej niż 500 czujników dymu do użytku domowego, których indywidualna aktywność nie przekracza 40 kBq; lub w jakimkolwiek pojeździe bądź wagonie kolejowym maksymalnie pięć urządzeń świetlnych z trytem gazowym, których indywidualna aktywność nie przekracza 10 GBq).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002: Regulation 5(4)(d). The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(10).*

Uwagi: Odstępstwo to jest środkiem krótkoterminowym, koniecznym do chwili włączenia do ADR zmian podobnych do przepisów Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–a–UK–2

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu posiadania dokumentu przewozowego dotyczącego pewnych ilości towarów niebezpiecznych (innych niż towary klasy 7) określonych w pkt 1.1.3.6 (E2).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6.2. i 1.1.3.6.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienie z niektórych wymagań w zakresie określonych ilości przypadających na jednostkę transportową.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokument przewozowy nie jest wymagany w transporcie ograniczonych ilości, z wyjątkiem przypadków gdy stanowią one część większego ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(7)(a)*.

Uwagi: Zwolnienie to jest odpowiednie dla transportu krajowego, w którym dokument przewozowy nie zawsze jest adekwatny, w przypadkach gdy chodzi o lokalną dystrybucję.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-3

Przedmiot: Zwolnienie z wymogu wyposażenia w urządzenia gaśnicze pojazdów przewożących materiały promieniotwórcze o niskim poziomie zagrożenia (E4).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.1.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące posiadania urządzeń gaśniczych w pojazdach.

Treść ustawodawstwa krajowego: Uchyla wymóg posiadania gaśnic przeciwpożarowych przy przewozie tylko opakowań objętych zwolnieniem (UN 2908, 2909, 2910 i 2911).

Ogranicza wymóg tylko do przypadków, gdy przewożona jest mała liczba opakowań.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002: Regulation 5(4)(d)*.

Uwagi: Przewóz sprzętu gaśniczego jest w praktyce nieistotny w transporcie towarów o numerach UN 2908, 2909, 2910 i 2911, które często mogą być przewożone w małych pojazdach.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-4

Przedmiot: Dystrybucja towarów w opakowaniach wewnętrznych do detalistów lub użytkowników (z wyłączeniem towarów klasy 1, 4.2, 6.2 i 7) z miejscowych składów dystrybucyjnych do detalistów lub użytkowników oraz od detalistów do użytkowników końcowych (N1).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Opakowania nie muszą mieć oznaczeń RID/ADR bądź UN ani być oznaczone w inny sposób, jeśli zawierają towary w ilościach określonych w wykazie 3.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7(4) and Regulation 36 Authorisation Number 13*.

Uwagi: Wymogi ADR są nieodpowiednie dla końcowych etapów przewozu ze składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika, bądź od detalisty do użytkownika końcowego. Celem niniejszego odstępstwa jest umożliwienie przewozu naczyń wewnętrznych z towarami przeznaczonymi do detalicznej dystrybucji na ostatnim etapie dystrybucji lokalnej bez opakowania zewnętrznego.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-5

Przedmiot: Dopuszczenie innej »maksymalnej ilości całkowitej przypadającej na jednostkę transportową« dla towarów klasy 1 w kategoriach 1 i 2 tabeli w pkt 1.1.3.6.3 (N10).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6.3 i 1.1.3.6.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia odnoszące się do ilości przewożonych na jednostkę transportową.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustanawia zasady dotyczące zwolnień w zakresie ograniczeń ilościowych i mieszanych ładunków materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 13 and Schedule 5; reg. 14 and Schedule 4.*

Uwagi: Celem jest umożliwienie wprowadzenia różnych ograniczeń ilościowych dla towarów klasy 1, mianowicie »50« dla kategorii 1 i »500« dla kategorii 2. Przy obliczaniu ładunków mieszanych stosuje się mnożniki »20« dla kategorii transportu 1 i »2« dla kategorii transportu 2.

Poprzednio objęte art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-6

Przedmiot: Zwiększenie maksymalnej masy netto artykułów wybuchowych dopuszczalnych w pojazdach EX/II (N13).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.5.2

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia przewożonych ilości substancji i artykułów wybuchowych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ograniczenia przewożonych ilości substancji i artykułów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 13, Schedule 3.*

Uwagi: Przepisy Zjednoczonego Królestwa dopuszczają maksymalną masę netto 5 000 kg w przypadku pojazdów typu II w grupach zgodności 1.1C, 1.1D, 1.1E i 1.1J.

Wiele artykułów klas 1.1C, 1.1D, 1.1E i 1.1J przewożonych w Unii to duże lub nieporęczne przedmioty, a ich długość przekracza 2,5 m. Są to głównie artykuły wybuchowe do celów wojskowych. Ograniczenia konstrukcyjne pojazdów EX/III (wymaga się, aby były to pojazdy zamknięte) powodują duże trudności przy załadunku i rozładunku tego rodzaju artykułów. Niektóre artykuły wymagają specjalnych urządzeń załadowniczych i rozładowniczych na początku i końcu transportu. W praktyce urządzenia tego rodzaju rzadko występują. W Zjednoczonym Królestwie używa się niewielu pojazdów EX/III i dla przemysłu niezwykle uciążliwy byłby wymóg konstruowania dalszych specjalistycznych pojazdów EX/III do przewozu tego typu materiałów wybuchowych.

W Zjednoczonym Królestwie wojskowe materiały wybuchowe są przewożone głównie przez przewoźników komercyjnych i dlatego nie mogą oni korzystać ze zwolnień dla pojazdów wojskowych przewidzianych w dyrektywie 2008/68/WE. W celu rozwiązania tego problemu Zjednoczone Królestwo zawsze zezwalało na przewóz w pojazdach EX/II do 5 000 kg tego typu artykułów. Obecne ograniczenie nie zawsze wystarcza, gdyż jeden artykuł może zawierać więcej niż 1 000 kg materiału wybuchowego.

Od 1950 r. miały miejsce tylko dwa przypadki (oba w latach pięćdziesiątych) eksplozji materiałów wybuchowych o wadze ponad 5 000 kg. Wypadki te były spowodowane zapaleniem się opony i przeniesieniem ognia przez gorący układ wydechowy do osłony. Pożary mogłyby wystąpić przy mniejszym ładunku. Nie było ofiar śmiertelnych ani rannych.

Jak sugerują dostępne dowody empiryczne, jest mało prawdopodobne, aby przy prawidłowo zapakowanych artykułach wybuchowych eksplozja mogła być skutkiem uderzenia, np. przy zderzeniu pojazdów. Dowody pochodzące ze sprawozdań wojskowych i danych z prób uderzeń pocisków wskazują, że do wywołania eksplozji naboju potrzebna jest prędkość zderzenia przekraczająca prędkość otrzymaną w próbie spadkowej z wysokości 12 m.

Obecne normy bezpieczeństwa nie byłyby naruszone.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-7

Przedmiot: Zwolnienie z wymagań w zakresie kontroli małych ilości niektórych towarów klasy 1 (N12).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.4 i 8.5 S1(6).

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi w zakresie nadzoru nad pojazdami przewożącymi określone ilości towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przewiduje urządzenia bezpiecznego parkowania i kontroli, lecz nie wymaga, aby niektóre ładunki klasy 1 były nadzorowane przez cały czas, jak wymaga się tego w ADR, dział 8.5 S1(6).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg. 24.*

Uwagi: W kontekście krajowym wymagania ADR w zakresie nadzoru nie zawsze są wykonalne.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-8

Przedmiot: Złagodzenie ograniczeń w zakresie transportu mieszanych ładunków materiałów wybuchowych oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi, w wagonach, pojazdach i kontenerach (N4/5/6).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.1 i 7.5.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia w zakresie niektórych typów ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe jest mniej restrykcyjne w zakresie mieszanych ładunków materiałów wybuchowych, pod warunkiem że tego rodzaju transport może być wykonany bez ryzyka.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, Regulation 18.*

Uwagi: Zjednoczone Królestwo pragnie dopuścić kilka wersji zasad dotyczących jednoczesnego przewozu materiałów wybuchowych różnych rodzajów oraz materiałów wybuchowych razem z innymi towarami niebezpiecznymi. Każda wersja ma mieć ograniczenia ilościowe dotyczące jednego lub wielu elementów składowych ładunku i będzie dopuszczona pod warunkiem że »przedsięwzięto wszelkie uzasadnione, wykonalne praktycznie środki celem uniemożliwienia stykania się materiałów wybuchowych lub stwarzania zagrożenia w inny sposób przez wszystkie tego rodzaju towary«.

Przykłady wersji, które chce dopuścić Zjednoczone Królestwo:

1. Materiały wybuchowe o numerach klasyfikacyjnych UN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 lub 0361 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi, którym przypisano w klasyfikacji numer UN 1942. Ilość towaru o numerze UN 1942 dopuszczoną do przewozu ogranicza się przez uznanie go za materiał wybuchowy 1.1D.
2. Materiały wybuchowe o numerach UN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 lub 0453 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi (z wyjątkiem gazów łatwopalnych, substancji zakaźnych i substancji toksycznych) dla kategorii transportu 2 lub z towarami niebezpiecznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych dla kategorii transportu 2 nie przekracza 500 kg lub 500 l, a całkowita masa netto tego rodzaju materiałów wybuchowych nie przekracza 500 kg.
3. Materiały wybuchowe o kodzie klasyfikacyjnym 1.4G można przewozić z płynami i gazami łatwopalnymi dla kategorii transportu 2 lub z gazami niepalnymi i nietoksycznymi dla kategorii transportu 3 bądź w dowolnej ich kombinacji w tym samym pojeździe, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych razem wziętych nie przekracza 200 kg lub 200 l, a całkowita masa netto materiałów wybuchowych nie przekracza 20 kg.
4. Artykuły wybuchowe o numerach w klasyfikacji UN 0106, 0107 lub 0257 można przewozić z artykułami wybuchowymi z grup zgodności D, E lub F, których są one składnikami. Całkowita ilość materiałów wybuchowych o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 nie może przekraczać 20 kg.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-9

Przedmiot: Alternatywa dla umieszczania pomarańczowych tabliczek w przypadku małych przesyłek materiałów promieniotwórczych w małych pojazdach.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg dotyczący pomarańczowych tabliczek umieszczanych na małych pojazdach przewożących materiały promieniotwórcze.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala na wszelkie odstępstwa zatwierdzone zgodnie z przedmiotową procedurą. Wnioskowane odstępstwo jest następujące:

Pojazdy muszą:

- a) albo być opatrzone tabliczkami zgodnie ze stosownymi przepisami ADR, rozdział 5.3.2; albo
- b) w przypadku pojazdów przewożących mniej niż dziesięć opakowań zawierających materiały promieniotwórcze nierozszczepialne lub rozszczepialne i gdy suma indeksów przewozowych tych opakowań nie przekracza 3, mogą mieć oznakowanie zgodne z wymogami ustawodawstwa krajowego.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Radioactive Material (Road Transport) Regulations 2002, Regulation 5(4)(d)*.

Uwagi:

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-a-UK-10

Przedmiot: Transport odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych numerem UN 3291 o masie mniejszej niż lub równej 15 kg.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: wszystkie przepisy.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zwolnienie z wymagań określonych w załączniku I sekcja I.1 dotyczących transportu odpadów powstających na skutek działalności w zakresie opieki zdrowotnej związanej z ryzykiem zakażeń, objętych numerem UN 3291 o masie mniejszej niż lub równej 15 kg.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Niniejsze odstępstwo zostanie wprowadzone na mocy *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2011*.

Data utraty mocy prawnej: 1 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE

BE Belgia

RO–bi–BE–4

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w cysternach w celu ich likwidacji w drodze spalania.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 3.2.

Treść ustawodawstwa krajowego: W drodze odstępstwa od tabeli w dziale 3.2 dopuszcza się używanie, pod pewnymi warunkami, kontenera-cysterny o kodzie cysterny L4BH zamiast kodu cysterny L4DH w transporcie płynu reagującego z wodą, toksycznego, III, bez innych określeń.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Dérogation 01 – 2002*.

Uwagi: Przepis ten można stosować tylko do transportu odpadów niebezpiecznych na małe odległości.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO–bi–BE–5

Przedmiot: Transport odpadów do zakładów unieszkodliwiania odpadów.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.2, 5.4, 6.1 (dawny przepis: A5, 2X14, 2X12).

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, oznakowanie i wymogi dotyczące opakowania.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zamiast dokonywania klasyfikacji odpadów zgodnie z ADR, odpady przypisywane są do różnych grup (palne rozpuszczalniki, farby, kwasy, akumulatory itp.) w celu zapobieżenia niebezpiecznym reakcjom w obrębie jednej grupy. Wymogi dotyczące produkcji opakowań są mniej restrykcyjne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route*.

Uwagi: Przepis ten może być stosowany w odniesieniu do transportu małych ilości odpadów do zakładów unieszkodliwiania odpadów.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO–bi–BE–6

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–5

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO-bi-BE-7

Przedmiot: Przyjęcie RO-bi-SE-6

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO-bi-BE-8

Przedmiot: Przyjęcie RO-bi-UK-2

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2020 r.

RO-bi-BE-9

Przedmiot: Przyjęcie RO-bi-SE-3.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route.*

Data utraty mocy prawnej: 15 stycznia 2018 r.

RO-bi-BE-10

Przedmiot: Transport w bliskim sąsiedztwie terenów przemysłowych łącznie z transportem po drodze publicznej.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwa dotyczą dokumentacji, etykietowania i oznakowania opakowań oraz świadectwa kierowcy.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté royal relatif au transport des marchandises dangereuses par route.*

Uwagi: Poniższy wykaz zawiera numer odstępstwa w ustawodawstwie krajowym, dozwoloną odległość i towary niebezpieczne, których dotyczy odstępstwo.

odstępstwo 2-2001: 300 m (klasy 3, 6.1 i 8) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 6-2004: maksymalnie 5 km (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 7-2005: przejazd przez drogi publiczne (UN 1202) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 1-2006: 600 m (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 13-2007: 8 km (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 2-2009: 350 m (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 3-2009: maksymalnie 4,5 km (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 5-2009: maksymalnie 4,5 km (chemikalia w opakowaniach) – data utraty ważności: 30 czerwca 2015 r.

odstępstwo 9-2009: maksymalnie 20 km (klasa 2 w opakowaniach) – data utraty ważności: 9 września 2015 r.

odstępstwo 16-2009: 200 m (IBC) – data utraty ważności: 15 stycznia 2018 r.

Data utraty mocy prawnej: 15 stycznia 2018 r.

DE Niemcy

RO–bi–DE-1

Przedmiot: Odstąpienie od niektórych danych w dokumencie przewozowym (n2).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Treść dokumentu przewozowego.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dotyczy wszystkich klas z wyjątkiem klas 1 (z wyjątkiem 1.4S), 5.2 i 7:

w dokumencie przewozowym nie jest wymagane wskazanie:

- a) odbiorcy w przypadku dystrybucji lokalnej (z wyjątkiem pełnego ładunku i transportu na niektórych trasach);
- b) liczby i typu opakowań, jeśli nie stosuje się pkt 1.1.3.6 i jeśli pojazd jest zgodny ze wszystkimi przepisami załączników A i B;
- c) w przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern wystarczy dokument przewozowy dotyczący ostatniego ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 18.*

Uwagi: Stosowanie wszystkich przepisów jest niepraktyczne w tego rodzaju ruchu drogowym.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję pod nr 22 (na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DE-3

Przedmiot: Transport opakowanych odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1–5.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, pakowanie i znakowanie.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy 2–6.1, 8 i 9: Opakowania kombinowane i transport niebezpiecznych odpadów w opakowaniach i DPPL; odpady muszą być zapakowane w opakowania wewnętrzne (w formie, w jakiej zostały zebrane) i zaklasyfikowane do określonych grup odpadów (w celu uniknięcia niebezpiecznych reakcji w obrębie grupy odpadów); wykorzystanie specjalnych pisemnych instrukcji odnoszących się do grup odpadów i stosowanych jako list przewozowy; zbiórka odpadów domowych i laboratoryjnych itp.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 20.*

Uwagi: Lista nr 6*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DE–4

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–BE–1

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: –

Data utraty mocy prawnej: 1 stycznia 2017 r.

RO–bi–DE–5

Przedmiot: Transport lokalny substancji o numerze UN 3343 (nitrogliceryna w mieszaninie, odczulonej, ciekłej, zapalnej, nieujętej w innych grupach, zawierającej nie więcej niż 30 % nitrogliceryny w masie) w kontenerach-cysternach, objęty odstępstwem od przepisów określonych w sekcji I.1 ppkt 4.3.2.1.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 3.2, 4.3.2.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące wykorzystania kontenerów-cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport lokalny nitrogliceryny (UN 3343) w kontenerach-cysternach na krótkich odcinkach, z zastrzeżeniem spełniania następujących warunków:

1. Wymogi dotyczące kontenerów-cystern

1.1. Wykorzystywane mogą być wyłącznie specjalnie dopuszczone w tym celu kontenery-cysterny, które pod pozostałymi względami są zgodne z przepisami dotyczącymi konstrukcji, wyposażenia, zatwierdzenia modelu konstrukcyjnego, badań, etykietowania i eksploatacji zawartymi w sekcji I.1 rozdziału 6.8 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE.

1.2. Mechanizm zamykający kontener-cysternę musi składać się z systemu obniżającego ciśnienie, który – poddany ciśnieniu wewnętrznemu w wysokości 300 kPa (3 barów) powyżej ciśnienia otoczenia – otwiera skierowany w górę otwór o powierzchni uwalniającej ciśnienie wynoszącej co najmniej 135 cm² (średnica 132 mm). Po uruchomieniu mechanizmu otwór nie może się ponownie zamykać. Jako instalację zabezpieczającą można stosować jeden element bezpieczeństwa lub więcej takich elementów posiadających taki sam mechanizm aktywacji i podobną powierzchnię uwalniającą ciśnienie. Typ konstrukcji instalacji zabezpieczającej powinien pomyślnie przejść badanie typu i homologację typu przeprowadzone przez odpowiedzialny organ.

2. Etykietowanie

Każdy kontener-cysternę należy oznakować z obu stron etykietą ostrzegającą o niebezpieczeństwie zgodnie ze wzorem 3 określonym w sekcji I.1 ppkt 5.2.2.2.2 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE.

3. Przepisy dotyczące eksploatacji

3.1. Należy zapewnić, aby podczas transportu nitrogliceryna była równomiernie rozmieszczona w flegmatyzatorze oraz by nie dochodziło do rozdzielenia.

3.2. Podczas załadunku i rozładunku zabrania się pozostawiania wewnątrz pojazdu lub na pojeździe, chyba że w celu obsługi urządzeń służących do załadunku i rozładunku.

3.3. W miejscu rozładunku kontenery-cysterny należy całkowicie opróżnić. Jeśli ich całkowite opróżnienie nie jest możliwe, po rozładunku należy je szczelnie zamknąć do czasu ich ponownego napełnienia.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: odstępstwo Nadrenia Północna-Westfalia.

Uwagi: Dotyczy lokalnego transportu drogowego w kontenerach-cysternach na krótkich odcinkach między dwoma określonymi miejscami produkcji w ramach procesu przemysłowego. W celu wytworzenia produktu farmaceutycznego roztwór żywicy, zapalny (UN 1866), grupa opakowaniowa II jest dostarczany – w ramach transportu zgodnego z przepisami – w 600-litrowych kontenerach-cysternach z miejsca produkcji A do miejsca produkcji B. Tutaj dodaje się roztwór nitrogliceryny i następuje zmieszanie, w którego wyniku powstaje kleista mieszanina zawierająca nitroglicerynę, odczulona, ciekła, zapalna, nieujęta w innych grupach, zawierająca nie więcej niż 30 % nitrogliceryny (UN 3343) w masie, do dalszego wykorzystania. Transport zwrotny tej substancji do miejsca produkcji A odbywa się również we wspomnianych kontenerach-cysternach, które zostały specjalnie skontrolowane i zatwierdzone przez właściwy organ na potrzeby danej operacji transportowej oraz opatrzone kodem kontenera L10DN.

Koniec okresu obowiązywania: 1 stycznia 2017 r.

RO–bi–DE–6

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–6.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: § 1 Absatz 3 Nummer 1 der Gefahrgutverordnung Straße, Eisenbahn und Binnenschifffahrt (GGVSEB)

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DE–7

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–BE–10

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Data utraty mocy prawnej: 20 marca 2021 r.

DK Dania

RO–bi–DK–1

Przedmiot: UN 1202, 1203, 1223 i klasa 2 – niewymagany dokument przewozowy.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagany dokument przewozowy.

Treść ustawodawstwa krajowego: W transporcie produktów z ropy naftowej klasy 3, UN 1202, 1203 i 1223 oraz gazów klasy 2 w związku z dystrybucją (towary dostarczane do dwóch lub więcej odbiorców i odbiór zwróconych towarów w podobnych sytuacjach) dokument przewozowy nie jest konieczny, pod warunkiem że pisemne instrukcje, poza informacją wymaganą w ADR, zawierają informację o numerze UN, nazwę i klasę.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 729 af 15.8.2001 om vejtransport af farligt gods.*

Uwagi: Powodem wprowadzenia tego odstępstwa krajowego jest rozwój urządzeń elektronicznych umożliwiających np. spółkom naftowym stosowanie w sposób ciągły urządzeń elektronicznych do przekazywania do pojazdów informacji zawierających dane o kliencie. Ponieważ informacja ta jest niedostępna na początku transportu i jest przekazywana do pojazdu w trakcie transportu, nie jest możliwe sporządzenie dokumentów przewozowych przed rozpoczęciem transportu. Ten rodzaj transportu jest ograniczony do określonych obszarów.

Odstępstwo dla Danii dotyczące podobnego przepisu na mocy art. 6 ust. 10 dyrektywy 94/55/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DK–2

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–6

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 437 af 6. juni 2005 om vejtransport af farligt gods, ze zmianami.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DK–3

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–UK–1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 437 af 6. juni 2005 om vejtransport af farligt gods, ze zmianami.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–DK–4

Przedmiot: Transport drogowy niektórych klas towarów niebezpiecznych zebranych z gospodarstw domowych i przedsiębiorstw do pobliskich składowisk odpadów lub zakładów przetwarzania pośredniego w celu ich unieszkodliwienia.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: części 1–9.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy ogólne, przepisy dotyczące klasyfikacji, przepisy szczególne, przepisy dotyczące opakowań, procedury nadawcze, wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań, przepisy dotyczące warunków transportu, załadunku, rozładunku i przeładunku, wymagania dotyczące załóg, wyposażenia, eksploatacji i dokumentów pojazdów, wymagania dotyczące konstrukcji i homologacji pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego: Towary niebezpieczne z gospodarstw domowych oraz przedsiębiorstw mogą, pod pewnymi warunkami, być przewożone do pobliskich składowisk odpadów lub do zakładów przetwarzania pośredniego w celu ich unieszkodliwienia. Przepisy, które muszą być przestrzegane, zależą od charakteru transportu i związanego z nim ryzyka, np. od ilości towarów niebezpiecznych na opakowanie wewnętrzne, opakowanie zewnętrzne i/lub na jednostkę transportową, oraz od tego, czy przewóz towarów niebezpiecznych ma charakter dodatkowy w stosunku do głównej działalności przedsiębiorstwa.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bekendtgørelse nr. 818 af 28. juni 2011 om vejtransport af farligt gods, § 4 stk. 3.*

Uwagi: Nie jest możliwe, aby podmioty gospodarujące odpadami i przedsiębiorstwa stosowały wszystkie przepisy sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE w sytuacji, gdy odpady, które mogą zawierać pozostałości towarów niebezpiecznych, są przewożone z gospodarstw domowych lub przedsiębiorstw do pobliskich składowisk odpadów w celu ich unieszkodliwienia. Odpadami są zwykle opakowania, które były pierwotnie przewożone zgodnie z odstępstwem określonym w pkt 1.1.3.1 lit. c) sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE lub sprzedawane w handlu detalicznym. Odstępstwo określone w pkt 1.1.3.1.lit. c) nie ma jednak zastosowania do przewozu odpadów do składowisk, a przepisy rozdziału 3.4 sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE nie są odpowiednie dla przewozu opakowań wewnętrznych będących odpadami.

Data utraty mocy prawnej: 1 stycznia 2019 r.

EL Grecja

RO–bi–EL–1

Przedmiot: Odstępstwo w zakresie wymagań bezpieczeństwa dotyczących cystern stałych (pojazdów-cystern) zarejestrowanych przed dniem 31 grudnia 2001 r. do transportu lokalnego lub przewozu małych ilości niektórych kategorii towarów niebezpiecznych.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.6.3.6, 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, 6.8.2.1.17–6.8.2.1.22, 6.8.2.1.28, 6.8.2.2, 6.8.2.2.1, 6.8.2.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące konstrukcji, wyposażenia, homologacji typu, kontroli i badań oraz oznaczania cystern stałych (pojazdów-cystern), cystern odejmowalnych, kontenerów-cystern i cystern typu »nadwozie wymienne«, ze ściankami zbiornika wykonanymi z metali oraz pojazdów-baterii i wieloelementowych kontenerów do gazu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepis przejściowy: Cysterny stałe (pojazdy-cysterny), cysterny odejmowalne i kontenery-cysterny po raz pierwszy zarejestrowane w Grecji między dniem 1 stycznia 1985 r. a dniem 31 grudnia 2001 r. mogą być dalej używane. Ten przepis przejściowy dotyczy pojazdów przeznaczonych do transportu następujących materiałów niebezpiecznych (numery UN: 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262, 3257). Ma on odnosić się do przewozu małych ilości lub transportu lokalnego pojazdami zarejestrowanymi w tym okresie. Ten przepis przejściowy obowiązuje w przypadku pojazdów-cystern dostosowanych jak określono poniżej:

- 1) postanowienia ADR w zakresie kontroli i badań: 6.8.2.4.2, 6.8.2.4.3, 6.8.2.4.4, 6.8.2.4.5, (ADR 1999: 211.151, 211.152, 211.153, 211.154);
- 2) minimalna grubość ścianki zbiornika wynosi 3 mm dla cystern ze zbiornikiem o pojemności przedziału do 3 500 l i co najmniej 4 mm grubości stali miękkiej w przypadku cystern z przedziałami o pojemności do 6 000 l, niezależnie od typu lub grubości ścianek rozdzielających;
- 3) jeśli zastosowanym materiałem jest aluminium lub inny metal, cysterny powinny spełniać wymogi dotyczące grubości i inne specyfikacje techniczne wynikające z rysunków zatwierdzonych przez organ lokalny państwa, w którym były poprzednio zarejestrowane. W przypadku braku rysunków technicznych cysterny powinny spełniać wymagania ppkt 6.8.2.1.17 (211.127);
- 4) cysterny muszą spełniać wymogi określone pod liczbami marginesowymi 211.128, ppkt 6.8.2.1.28 (211.129), podrozdział 6.8.2.2 oraz ppkt 6.8.2.2.1 i ppkt 6.8.2.2.2 (211.130, 211.131).

Dokładniej, pojazdy-cysterny o masie mniejszej niż 4 t używane jedynie w transporcie lokalnym oleju napędowego (numer UN 1202), zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2002 r., których grubość ścianki zbiornika jest mniejsza niż 3 mm, mogą być używane jedynie w przypadku, gdy zostały dostosowane zgodnie z przepisem zawartym pod liczbą marginesową 211.127 (5)b4 (pkt 6.8.2.1.20).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Τεχνικές Προδιαγραφές κατασκευής, εξοπλισμού και ελέγχων των δεξαμενών μεταφοράς συγκεκριμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων για σταθερές δεξαμενές (οχήματα-δεξαμενές), αποσυαρμολογούμενες δεξαμενές που βρίσκονται σε κυκλοφορία (Wymogi dotyczące konstrukcji, wyposażenia, kontroli i badań cystern stałych (pojazdów-cystern) oraz cystern odejmowalnych, będących w eksploatacji, dla niektórych kategorii towarów niebezpiecznych).

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2016 r.

RO–bi–EL–2

Przedmiot: Odstępstwo od wymagań w zakresie konstrukcji pojazdu podstawowego w odniesieniu do pojazdów przeznaczonych do transportu lokalnego towarów niebezpiecznych i zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2001 r.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: ADR 2001: 9.2, 9.2.3.2, 9.2.3.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi w zakresie konstrukcji pojazdów podstawowych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwo ma zastosowanie do pojazdów przeznaczonych do transportu lokalnego towarów niebezpiecznych (kategorie UN 1202, 1268, 1223, 1863, 2614, 1212, 1203, 1170, 1090, 1193, 1245, 1294, 1208, 1230, 3262 i 3257) zarejestrowanych po raz pierwszy przed dniem 31 grudnia 2001 r.

Pojazdy te muszą spełniać wymogi części 9 (rozdziały 9.2.1 do 9.2.6) załącznika B do dyrektywy 94/55/WE z następującymi wyjątkami:

Zgodność z wymogami podrozdziału 9.2.3.2 konieczna jest jedynie w przypadkach, gdy pojazd jest wyposażony przez producenta pojazdu w przeciwblokujący układ hamulcowy; musi on być wyposażony w układ hamowania długotrwałego określony w ppkt 9.2.3.3.1, ale niekoniecznie musi być zgodny z ppkt 9.2.3.3.2 i 9.2.3.3.3.

Zasilanie elektryczne tachografu powinno być doprowadzone poprzez przegrodę bezpieczeństwa dołączoną bezpośrednio do akumulatora (liczba marginalna 220 514), natomiast urządzenie elektryczne mechanizmu podnoszenia osi wózka kołowego należy zainstalować w miejscu, w którym było zainstalowane po raz pierwszy przez producenta pojazdu, a ponadto musi ono być odpowiednio chronione szczelną obudową (liczba marginalna 220 517).

W szczególności pojazdy-cysterny o masie maksymalnej mniejszej niż 4 tony przeznaczone do lokalnego transportu oleju opałowego (numer UN: 1202) muszą spełniać wymogi pkt 9.2.2.3, 9.2.2.6, 9.2.4.3 i 9.2.4.5, ale niekoniecznie pozostałe wymogi.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Τεχνικές Προδιαγραφές ήδη κυκλοφορούντων οχημάτων που διενεργούν εθνικές μεταφορές ορισμένων κατηγοριών επικινδύνων εμπορευμάτων (Wymagania techniczne dotyczące pojazdów będących już w eksploatacji, przeznaczonych do transportu lokalnego niektórych kategorii towarów niebezpiecznych).

Uwagi: Liczba przedmiotowych pojazdów jest mała, jeśli porówna się ją z całkowitą liczbą pojazdów już zarejestrowanych, i w dodatku są one przeznaczone jedynie do transportu lokalnego. Forma wnioskowanego odstępstwa, wielkość rozważanego parku samochodowego oraz typ przewożonych towarów nie stwarzają problemu dla bezpieczeństwa drogowego.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2016 r.

ES Hiszpania

RO–bi–ES–2

Przedmiot: Specjalny sprzęt do dystrybucji bezwodnego amoniaku.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 6.8.2.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: W celu uniknięcia jakichkolwiek strat w ładunku w przypadku uszkodzenia osprzętu zewnętrznego (rur, bocznych urządzeń odcinających) wewnętrzny zawór odcinający i jego gniazdo muszą być chronione przed niebezpieczeństwem ich skręcenia przez naprężenia zewnętrzne lub powinny być tak skonstruowane, aby były odporne na działanie takich naprężeń. Musi istnieć możliwość zabezpieczenia urządzeń napełniających i spustowych (w tym kołnierzy lub korków gwintowanych) oraz ochronnych zaślepek (jeżeli występują) przed przypadkowym otwarciem.

Treść ustawodawstwa krajowego: Cysterny stosowane w rolnictwie do dystrybucji i stosowania bezwodnego amoniaku, które zostały wprowadzone do użytku przed dniem 1 stycznia 1997 r., mogą być wyposażone w zewnętrzny, zamiast wewnętrznego, osprzęt bezpieczeństwa, pod warunkiem że osprzęt ten zapewnia przynajmniej taką samą ochronę jak ściana cysterny.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Real Decreto 97/2014. Anejo 1. Apartado 3.*

Uwagi: Przed dniem 1 stycznia 1997 r. rodzaj cysterny wyposażonej w zewnętrzny osprzęt bezpieczeństwa był używany wyłącznie w rolnictwie do dawkowania bezwodnego amoniaku bezpośrednio do gleby. Obecnie nadal używane są różne cysterny tego rodzaju. Cysterny te w stanie załadowanym rzadko poruszają się po drogach, są natomiast wykorzystywane wyłącznie do rozrzucania nawozów w dużych gospodarstwach.

Data utraty mocy prawnej: 28 lutego 2022 r.

FI Finlandia

RO–bi–FI–1

Przedmiot: Modyfikacja informacji w dokumencie przewozowym dotyczącym substancji wybuchowych.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.2.1 (a).

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy szczególne dla klasy 1.

Treść ustawodawstwa krajowego: W dokumencie przewozowym dozwolone jest podawanie liczby detonatorów (1 000 detonatorów odpowiada 1 kg materiałów wybuchowych) zamiast rzeczywistej masy substancji wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Liikenne- ja viestintäministeriön asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä (277/2002; 313/2003).*

Uwagi: Informacja uznawana jest za wystarczającą dla transportu krajowego. Odstępstwo to jest stosowane głównie dla przemysłu materiałów wybuchowych w odniesieniu do małych ilości materiałów przewożonych w transporcie lokalnym.

Odstępstwo zarejestrowane przez Komisję pod nr 31.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–FI–2

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–10.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–FI–3

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–DE–1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego:

Data utraty mocy prawnej: 28 lutego 2022 r.

FR Francja

RO–bi–FR–1

Przedmiot: Stosowanie dokumentów z transportu morskiego jako dokumentów przewozowych w przewozach na krótkich odcinkach po rozładunku statku.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacja podawana w dokumentach stosowanych jako dokumenty przewozowe dotyczące towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Dokumentu z transportu morskiego używa się jako dokumentu przewozowego w promieniu 15 km.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 23-4.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–FR–3

Przedmiot: Transport stałych zbiorników zasobnikowych LPG (18).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport stałych zbiorników zasobnikowych LPG podlega zasadom szczególnym. Stosowany tylko na krótkich odcinkach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 1er juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par route – Article 30.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

HU Węgry

RO–bi–HU–1

Przedmiot: Przyjęcie RO–bi–SE–3

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *A nemzeti fejlesztési miniszter rendelete az ADR Megállapodás A és B Mellékletének belföldi alkalmazásáról*

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r.

IE Irlandia

RO–bi–IE–3

Przedmiot: Zwolnienie pozwalające na załadunek i rozładunek towarów niebezpiecznych, do którego odnosi się przepis szczególny CV1 w rozdziale 7.5.11 lub S1 w dziale 8.5, w miejscu publicznym bez specjalnego pozwolenia uzyskanego od właściwych organów.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5, 8.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Dodatkowe przepisy dotyczące załadunku, rozładunku i przeładunku.

Treść ustawodawstwa krajowego: Załadunek i rozładunek towarów niebezpiecznych w miejscu publicznym jest dozwolony bez specjalnego pozwolenia uzyskanego od właściwego organu w ramach odstępstwa od wymagań 7.5.11 lub 8.5.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(5) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«*

Uwagi: W przypadku transportu krajowego, odbywającego się w obrębie danego państwa, przepis ten stanowi znaczne obciążenie dla właściwych organów.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–IE–6

Przedmiot: Zwolnienie z wymagania zawartego w ppkt 4.3.4.2.2, zgodnie z którym elastyczne rury napełniające i spustowe, które nie są na stałe przymocowane do ścianki zbiornika pojazdu-cysterny, mają być puste w czasie transportu.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 4.3

Treść załącznika do dyrektywy: Wykorzystanie pojazdów-cystern.

Treść ustawodawstwa krajowego: Nie wymaga się, aby zwoje elastycznych przewodów giętkich (w tym stałe przewody rurowe połączone z tymi przewodami), przymocowane do pojazdów-cystern biorących udział w dystrybucji detalicznej produktów naftowych oznaczonych numerami identyfikacyjnymi substancji UN 1011, UN 1202, UN 1223, UN 1863 i UN 1978, były puste podczas przewozu drogowego, pod warunkiem że podjęte są odpowiednie środki w celu zapobieżenia jakimkolwiek stratom ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Regulation 82(8) of the »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«*

Uwagi: Elastyczne przewody giętkie przymocowane do pojazdów-cystern prowadzących dostawy do domów muszą być zawsze pełne, nawet podczas transportu. System spustowy znany jest jako system »mokrej linii« i wymaga, aby miernik i przewód giętki pojazdu-cysterny były zalane, co zapewnia, że klient otrzymuje odpowiednią ilość produktu.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–IE–7

Przedmiot: Zwolnienie z niektórych wymagań określonych w pkt 5.4.0, ppkt 5.4.1.1.1 i pkt 7.5.11 ADR w odniesieniu do transportu luzem saletry amonowej o numerze UN 2067 z portów do odbiorców.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.0, 5.4.1.1.1 oraz 7.5.11.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymóg dotyczący oddzielnego dokumentu przewozowego określającego poprawną całkowitą ilość konkretnego ładunku dla każdej podróży oraz wymóg dotyczący czyszczenia pojazdu przed i po każdej podróży.

Treść ustawodawstwa krajowego: Proponowane odstępstwo mające na celu wprowadzenie modyfikacji wymagań ADR dotyczących dokumentu przewozowego oraz czyszczenia pojazdu; uwzględnienie praktycznej strony transportu hurtowego z portu do odbiorcy.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Proponowana zmiana do »Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations, 2004«*.

Uwagi: Przepisy ADR wymagają a) odrębnego dokumentu przewozowego określającego całkowitą masę przewożonych towarów niebezpiecznych w odniesieniu do danego ładunku; oraz b) stosowania przepisu szczególnego »CV24« dotyczącego czyszczenia w odniesieniu do wszystkich ładunków przewożonych pomiędzy portem i odbiorcą podczas rozładunku statku przewożącego ładunki luzem. Ponieważ transport ten jest transportem lokalnym i ponieważ dotyczy on rozładunku statku przewożącego ładunki masowe, w tym ładunki wieloelementowe [przeładowywane tego samego dnia lub w czasie kolejnych dni] tej samej substancji pomiędzy statkiem przewożącym ładunki masowe i odbiorcą, pojedynczy dokument przewozowy określający przybliżoną całkowitą masę każdego ładunku powinien być dokumentem wystarczającym, a stosowanie specjalnego przepisu »CV24« nie będzie konieczne.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–IE–8

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych między terenami prywatnymi i innym pojazdem w bezpośrednim sąsiedztwie tych terenów lub pomiędzy dwiema częściami terenów prywatnych położonych w swoim bezpośrednim sąsiedztwie, ale oddzielonych drogą publiczną.

Odniesienie do załącznika do dyrektywy: sekcja I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące przewozu drogowego towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zaprzestanie stosowania regulacji, w przypadku gdy pojazd jest używany do przewozu towarów niebezpiecznych

- a) między terenami prywatnymi i innym pojazdem w bezpośrednim sąsiedztwie tych terenów; lub
 - b) pomiędzy dwiema częściami terenów prywatnych położonych w swoim bezpośrednim sąsiedztwie, które mogą być oddzielone drogą publiczną,
- pod warunkiem że transportu dokonuje się najbardziej bezpośrednią drogą.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *European Communities (Carriage of Dangerous Goods by Road and Use of Transportable Pressure Equipment) Regulations 2011 and 2013, Regulation 56.*

Uwagi: W przypadku gdy towary są przewożone między dwoma częściami terenów prywatnych lub między terenami prywatnymi i powiązaniem pojazdem, które są oddzielone drogą publiczną, mogą wystąpić różne sytuacje. Ta forma transportu nie stanowi przewozu towarów niebezpiecznych w zwykłym znaczeniu, a w związku z tym regulacje dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych nie muszą być stosowane. Zob. również RO-bi-SE-3 i RO-bi-UK-1.

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r.

NL Niderlandy

RO-bi-NL-13

Przedmiot: Program transportu domowych odpadów niebezpiecznych 2015.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.6, 3.3, 4.1.4, 4.1.6, 4.1.8, 4.1.10, 5.1.2, 5.4.0, 5.4.1, 5.4.3, 6.1, 7.5.4, 7.5.7, 7.5.9, 8 i 9.

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia dotyczące określonych ilości; przepisy szczególne; użycie opakowań; użycie opakowań zbiorczych; dokumentacja; konstrukcja i badanie opakowań; załadunek, rozładunek i przeładunek; obsada; wyposażenie; eksploatacja; pojazdy i dokumentacja; konstrukcja i homologacja pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przepisy odnoszące się do transportu niewielkich ilości zebranych domowych odpadów niebezpiecznych, jak również krajowych odpadów niebezpiecznych od przedsiębiorstw, które są dostarczone we właściwym opakowaniu o maksymalnej pojemności 60 litrów. Biorąc pod uwagę niewielkie ilości w każdym przypadku oraz zróżnicowany charakter różnych substancji, nie jest możliwe prowadzenie operacji transportowych w pełnej zgodności z zasadami ADR. W związku z tym w ramach wymienionego wyżej programu proponuje się wersję uproszczoną, odbiegającą od niektórych przepisów ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Program transportu domowych odpadów niebezpiecznych 2015.*

Uwagi: Program ustanowiono w celu umożliwienia osobom fizycznym oddawania niewielkich ilości odpadów chemicznych w jednym miejscu. Przedmiotowe substancje obejmują pozostałości, takie jak odpady farb. Poziom zagrożenia minimalizuje się przez wybór środków transportu obejmujących między innymi stosowanie specjalnych elementów do transportu i tabliczek »Zakaz palenia« oraz żółtej migającej lampy, dobrze widocznych dla ludności. Kwestią zasadniczą w odniesieniu do transportu jest zagwarantowanie bezpieczeństwa. Można to osiągnąć, np. transportując przedmiotowe substancje w szczelnych opakowaniach, co pozwoli uniknąć rozproszenia bądź ryzyka wycieku toksycznych oparów lub ich gromadzenia się w pojeździe. Pojazd jest na stałe wyposażony w przedziały odpowiednie do przechowywania różnych kategorii odpadów i zapewniające ochronę przed przetaczaniem się oraz przypadkowym przemieszczeniem, a także niezamierzonym otwarciem. Jednocześnie, pomimo niewielkich ilości przewożonych odpadów, w związku ze zróżnicowanym charakterem przedmiotowych substancji, osoba obsługująca transport musi posiadać świadectwo potwierdzające jej kompetencje zawodowe. Ze względu na brak wiedzy ze strony osób prywatnych w zakresie poziomów zagrożenia związanych z takimi substancjami, należy zapewnić pisemne instrukcje, zgodnie z wymogami załącznika do programu.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

PT Portugalia

RO-bi-PT-1

Przedmiot: Dokumentacja przewozowa dla UN 1965.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące dokumentacji przewozowej.

Treść ustawodawstwa krajowego: Właściwą nazwę przewozową podaną w dokumencie przewozowym, zgodnie z sekcją 5.4.1 RPE (Reglamento Nacional de Transporte de Mercadorias Perigosas por Estrada), w przypadku przemysłowych gazów butanu i propanu objętych pozycją grupową »UN 1965 Mieszanina skroplonych węglowodorów gazowych, bez innych określeń«, przewożonych w butlach, można zastąpić następującymi innymi nazwami handlowymi:

»UN 1965 Butan« w przypadku mieszanin A, A01, A02 oraz A0, zgodnie z podsekcją 2.2.2.3 RPE, przewożonych w butlach;

»UN 1965 Propan« w przypadku mieszaniny C, zgodnie z podsekcją 2.2.2.3 RPE, przewożonej w butlach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Despacho DGTT 7560/2004, z dnia 16 kwietnia 2004 r., na podstawie art. 5, nr 1 Decreto-Lei No 267-A/2003 z dnia 27 października.*

Uwagi: Uznaje się znaczenie ułatwienia podmiotom gospodarczym wypełniania dokumentów przewozowych dotyczących towarów niebezpiecznych, pod warunkiem że takie ułatwienie nie narusza bezpieczeństwa prowadzonych działań.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–PT–2

Przedmiot: Dokumentacja przewozowa dotycząca pustych nieoczyszczonych cystern i kontenerów.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące dokumentacji przewozowej.

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku powrotnego przewozu pustych cystern i kontenerów, w których przewożono towary niebezpieczne, dokument przewozowy określony w sekcji 5.4.1 RPE można zastąpić dokumentem przewozowym wydanym dla bezpośrednio poprzedzającego go przewozu dokonanego w celu dostawy tych towarów.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Despacho DGTT 15162/2004, z dnia 28 lipca 2004 r., na mocy art. 5 ust. 1 Decreto-Lei No 267-A/2003 z dnia 27 października.*

Uwagi: Obowiązek polegający na posiadaniu przy przewozie pustych cystern i kontenerów, które zawierały towary niebezpieczne, dokumentu przewozowego zgodnego z RPE powoduje w niektórych przypadkach praktyczne trudności, które można ograniczyć do minimum bez naruszania bezpieczeństwa.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

SE Szwecja

RO–bi–SE–1

Przedmiot: Przewóz odpadów niebezpiecznych do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: część 5 i 6.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przewozu opakowań zawierających towary niebezpieczne jako odpady dokonuje się zgodnie z przepisami ADR, od których dozwolone są tylko nieliczne wyjątki. Zwolnienia są dozwolone nie dla wszystkich typów substancji i artykułów.

Główne wyjątki to:

Małe opakowania (mniej niż 30 kg) towarów niebezpiecznych jako odpadów mogą być umieszczane w opakowaniach, w tym DPPL i dużych opakowaniach, niezgodnie z przepisami podsekcji 6.1.5.2.1, 6.1.5.8.2, 6.5.6.1.2, 6.5.6.14.2, 6.6.5.2.1 i 6.6.5.4.3sekcji I.1 załącznika I do niniejszej dyrektywy. Opakowania, w tym DPPL i duże opakowania nie muszą być badane pod kątem przygotowania do przewozu przy użyciu reprezentatywnej próby małych opakowań wewnętrznych.

Jest to dozwolone pod warunkiem że:

- opakowania, DPPL i duże opakowania są zgodne z typem, który został poddany badaniom i homologowany zgodnie z grupą pakowania I lub II mających zastosowanie przepisów pkt 6.1, 6.5 lub 6.6 sekcji I.1 załącznika I do niniejszej dyrektywy,
- małe opakowania są pakowane z użyciem materiału pochłaniającego, który zatrzymuje wszelkie płyny, które mogą przedostać się do zewnętrznych opakowań, DPPL lub dużych opakowań podczas przewozu, oraz
- masa brutto opakowań, DPPL lub dużych opakowań zbiorczych przygotowanych do przewozu nie może przekraczać dopuszczalnej masy brutto wskazanej w oznaczeniach UN typu I lub II grupy pakowania w odniesieniu do opakowań, DPPL i dużych opakowań; oraz
- w dokumencie przewozowym dodaje się następujące zdanie: »zapakowane zgodnie z częścią 16 ADR-S«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Załącznik S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Podpunkty 6.1.5.2.1, 6.1.5.8.2, 6.5.6.1.2, 6.5.6.14.2, 6.6.5.2.1 i 6.6.5.4.3 sekcji I.1 załącznika I do niniejszej dyrektywy są trudne do zastosowania, ponieważ opakowania, DPPL i duże opakowania należy testować przy użyciu reprezentatywnej próby odpadów, które trudno przewidzieć z wyprzedzeniem.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–2

Przedmiot: Nazwa i adres nadawcy w dokumencie przewozowym.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacje ogólne wymagane w dokumencie przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe stanowi, że nazwa i adres nadawcy nie są wymagane, jeśli zwraca się w ramach systemu dystrybucji puste, nieoczyszczone opakowanie.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: W większości przypadków zwracane puste, nieoczyszczone opakowanie zawiera jeszcze małe ilości towarów niebezpiecznych.

Niniejsze odstępstwo jest stosowane głównie przez przemysł przy zwrotach pustych, nieoczyszczonych pojemników na gaz, które wymienia się na pełne pojemniki.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–3

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w bliskim sąsiedztwie obiektu przemysłowego (lub obiektów przemysłowych), w tym transport drogami publicznymi między różnymi częściami obiektu (lub obiektów).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące transportu towarów niebezpiecznych po drogach publicznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport w bliskim sąsiedztwie obiektu przemysłowego (lub obiektów przemysłowych), w tym transport drogami publicznymi między różnymi częściami tego obiektu (lub obiektów). Odstępstwa dotyczą etykietowania i oznaczania opakowań, dokumentów przewozowych, świadectwa kierowcy i świadectwa homologacji zgodnie z częścią 9.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Istnieje szereg sytuacji, w których towary niebezpieczne są przewożone między terenami położonymi po przeciwnych stronach drogi publicznej. Ta forma transportu nie stanowi przewozu towarów niebezpiecznych drogą prywatną i dlatego powinna wiązać się z odpowiednimi wymogami. Por. również z art. 6 ust. 14 dyrektywy 96/49/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–4

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych zajętych przez organy władzy publicznej.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: Załącznik A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące transportu drogowego towarów niebezpiecznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Odstępstwa od regulacji są dopuszczalne w przypadkach uzasadnionych względami ochrony pracy, zagrożeniami związanymi z rozładunkiem, koniecznością przedstawienia dowodów itp.

Odstępstwa od regulacji są dopuszczalne jedynie przy zachowaniu zadowalającego poziomu bezpieczeństwa w warunkach normalnego przewozu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Odstępstwa te mogą być stosowane jedynie przez organy zajmujące towary niebezpieczne.

Niniejsze odstępstwo odnosi się do transportu lokalnego, może nim być np. przewóz towarów zajętych przez policję, takich jak materiały wybuchowe lub skradziona własność. Problemem przy tego typu towarach jest brak pewności co do klasyfikacji. Poza tym, towary te często nie są opakowane ani oznaczone, ani też nie mają etykiet zgodnie z ADR. Każdego roku policja dokonuje kilkuset tego rodzaju przewozów. W przypadku przemycanego alkoholu wysokoprocentowego musi on być przewieziony z miejsca konfiskaty do miejsca składowania w celach dowodowych, a następnie do miejsca zniszczenia, przy czym te dwa ostatnie miejsca mogą być znacznie od siebie oddalone. Dopuszczalne są następujące odstępstwa: a) opakowania nie muszą posiadać etykiet; oraz b) nie muszą być stosowane opakowania homologowane. Jednakże każda paleta zawierająca tego rodzaju opakowania musi mieć odpowiednią etykietę. Wszystkie pozostałe wymagania muszą być spełnione. Każdego roku odbywa się około 20 tego rodzaju przewozów.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–5

Przedmiot: Transport towarów niebezpiecznych w obrębie i w bezpośredniej bliskości portów.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.1.2, 8.1.5, 9.1.2

Treść załącznika do dyrektywy: Dokumenty przewożone w jednostkach transportowych; każda jednostka transportowa przewożąca towary niebezpieczne musi być wyposażona w określone urządzenia; homologacja pojazdów.

Treść ustawodawstwa krajowego:

Dokumenty (z wyjątkiem świadectwa kierowcy) nie muszą być przewożone w jednostce transportowej.

Jednostka transportowa nie musi być wyposażona w urządzenia określone w pkt 8.1.5.

Ciągniki nie muszą mieć świadectwa homologacji.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Porównaj art. 6 ust. 14 dyrektywy 96/49/WE.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–6

Przedmiot: Świadectwo szkolenia kontrolera w zakresie ADR.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.2.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Kierowcy pojazdów muszą mieć ukończone kursy szkoleniowe.

Treść ustawodawstwa krajowego: Kontrolerzy dokonujący rocznych kontroli technicznych pojazdu nie muszą uczęszczać na kursy szkoleniowe wymienione w dziale 8.2 ani posiadać świadectwa szkolenia w zakresie ADR.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: W niektórych przypadkach kontrolowane pojazdy podczas kontroli technicznej mogą przewozić jako ładunek towary niebezpieczne, np. nieoczyszczone, puste cysterny.

Wymagania pkt 1.3 i 8.2.3 nadal mają zastosowanie.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–7

Przedmiot: Dystrybucja lokalna towarów o numerach UN 1202, 1203 i 1223 w pojazdach-cysternach.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.1.6, 5.4.1.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: W przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern i kontenerów-cystern opis powinien być zgodny z pkt 5.4.1.1.6. Nazwę i adres kilku nadawców można podać w innych dokumentach.

Treść ustawodawstwa krajowego: W przypadku pustych, nieoczyszczonych cystern i kontenerów-cystern opis w dokumencie przewozowym zgodnie z pkt 5.4.1.1.6 nie jest wymagany, jeśli w pozycji »ilość substancji« w planie załadunku zaznaczono »0«. Nazwa i adres nadawców nie są wymagane w żadnym dokumencie znajdującym się w pojeździe.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–9

Przedmiot: Transport lokalny dotyczący obszarów rolniczych lub placów budowy.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4, 6.8 oraz 9.1.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Dokument przewozowy; konstrukcja cystern; świadectwo homologacji.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport lokalny dotyczący obszarów rolniczych lub placów budowy nie musi spełniać niektórych przepisów:

- a) nie jest wymagane zgłoszenie towarów niebezpiecznych;
- b) starsze cysterny/pojemniki zbudowane niezgodnie z przepisami 6.8, lecz zgodnie ze starszymi przepisami krajowymi i zamontowane w barakowozach mogą być nadal używane;
- c) starsze pojazdy-cysterny, które nie spełniają wymagań zawartych w dziale 6.7 bądź 6.8, przeznaczone do transportu substancji o numerach UN 1268, 1999, 3256 i 3257, z urządzeniami do układania nawierzchni drogowej lub bez takich urządzeń, mogą nadal być używane do transportu lokalnego i w bliskim sąsiedztwie robót drogowych;
- d) nie jest wymagane świadectwo homologacji dotyczące barakowozów i pojazdów-cystern z urządzeniami do układania nawierzchni drogowej lub bez takich urządzeń.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Barakowóz jest rodzajem przyczepy kempingowej przeznaczonej dla pracowników, wyposażonej w pomieszczenie dla załogi oraz w niehomologowaną cysternę/niehomologowany pojemnik z olejem napędowym przeznaczonym dla ciągników leśnych.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–SE–10

Przedmiot: Transport materiałów wybuchowych w cysternach.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.4.

Treść załącznika do dyrektywy: Materiały wybuchowe mogą być pakowane tylko zgodnie z pkt 4.1.4.

Treść ustawodawstwa krajowego: Właściwy organ krajowy zatwierdza pojazdy przeznaczone do transportu materiałów wybuchowych w cysternach. Transport w zbiornikach dopuszczalny jest tylko w odniesieniu do materiałów wybuchowych wymienionych w przepisach lub na mocy specjalnego pozwolenia uzyskanego od właściwego organu.

Pojazd załadowany materiałami wybuchowymi w zbiornikach musi być oznakowany i etykietowany zgodnie z 5.3.2.1.1, 5.3.1.1.2 i 5.3.1.4. Tylko jeden pojazd w jednostce transportowej może zawierać towary niebezpieczne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Załącznik S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych i szwedzkimi przepisami SÄIFS 1993:4.*

Uwagi: Ma to zastosowanie tylko do transportu krajowego i jeżeli transport ten ma głównie charakter lokalny. Przedmiotowe przepisy obowiązywały przed przystąpieniem Szwecji do Unii Europejskiej.

Tylko dwie firmy dokonują przewozu materiałów wybuchowych w pojazdach-cysternach. W niedalekiej przyszłości planowane jest przejście na emulsje.

Dawne odstępstwo nr 84.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-bi-SE-11

Przedmiot: Prawo jazdy

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące szkolenia załogi pojazdu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Szkolenie kierowców nie jest dozwolone w przypadku pojazdów, o których mowa w pkt 8.2.1.1.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Załącznik S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Transport lokalny.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-bi-SE-12

Przedmiot: Przewóz sztucznych ogni o numerze UN 0335.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: Załącznik B, 7.2.4, V2 (1).

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące użytkowania pojazdów EX/II i EX/III.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przy przewozie sztucznych ogni o numerze UN 0335 przepis szczególny V2 (1) w pkt 7.2.4 ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy zawartość materiałów wybuchowych netto przekracza 3 000 kg (4 000 kg z przyczepą), pod warunkiem że sztuczne ogni zostały zaklasyfikowane jako UN 0335 zgodnie z domyślną klasyfikacją sztucznych ogni w tabeli w ppkt 2.1.3.5.5 czternastego zmienionego wydania zaleceń ONZ dotyczących transportu towarów niebezpiecznych.

Zalecenia dotyczące transportu towarów niebezpiecznych.

Klasyfikacji takiej dokonuje się za zgodą właściwego urzędu. Kontrola klasyfikacji odbywa się na jednostce transportowej.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Załącznik S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Przewóz sztucznych ogni jest ograniczony do dwóch krótkich okresów w ciągu roku, na przełomie roku oraz na przełomie kwietnia i maja. Przewóz od nadawcy do terminali może odbywać się bez większych problemów przy użyciu istniejącego parku pojazdów z homologacją EX. Jednak przewóz sztucznych ogni z terminali do punktów sprzedaży oraz nadwyżki towarów z powrotem do terminali jest ograniczony ze względu na brak pojazdów z homologacją EX. Przewoźnicy nie są zainteresowani inwestowaniem w tego rodzaju homologację, ponieważ nie mogą otrzymać zwrotu poniesionych nakładów. Stanowi to zagrożenie dla działalności nadawców przesyłek ze sztucznymi ogniami, którzy nie mogą wprowadzić swoich produktów na rynek.

Przy stosowaniu tego odstępstwa klasyfikacji sztucznych ogni należy dokonywać na podstawie domyślnej listy przedstawionej w zaleceniach ONZ, celem uzyskania jak najbardziej aktualnej klasyfikacji.

Podobny rodzaj wyjątku dotyczy sztucznych ogni o numerze UN 0336 i został włączony do przepisu szczególnego 651 w pkt 3.3.1 ADR 2005.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RO–bi–UK–1

Przedmiot: Przejeżdżanie przez drogi publiczne pojazdów przewożących towary niebezpieczne (N8).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące przewozu towarów niebezpiecznych po drogach publicznych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Niestosowanie przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych w odniesieniu do ich przewozu na terenach prywatnych rozdzielonych drogą. W przypadku klasy 7 odstępstwa tego nie stosuje się do żadnego z przepisów rozporządzenia z 2002 r. dotyczącego materiałów radioaktywnych (transport drogowy).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg. 3 Schedule 2(3)(b); Carriage of Explosives by Road Regulations 1996, reg. 3(3)(b)*.

Uwagi: Taka sytuacja może wystąpić, gdy towary są przewożone między terenami prywatnymi położonymi po obu stronach drogi. Przypadek taki nie stanowi przewozu towarów niebezpiecznych drogami publicznymi w normalnym znaczeniu tego terminu i w związku z tym nie powinien mieć tutaj zastosowania żaden z przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–UK–2

Przedmiot: Zwolnienie z zakazu otwierania przez kierowcę lub pomocnika kierowcy opakowań z towarami niebezpiecznymi w ramach lokalnego łańcucha dystrybucji z miejscowego składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika końcowego i od detalisty do użytkownika końcowego (z wyjątkiem klasy 7) (N11).

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 8.3.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Zakaz otwierania przez kierowcę lub pomocnika kierowcy opakowań z towarami niebezpiecznymi.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zakaz otwierania opakowań doprecyzowany jest zastrzeżeniem: »Jeśli nie zezwolono na to obsługującemu pojazd«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg. 12 (3)*.

Uwagi: Dosłowne traktowanie zakazu sformułowanego w załączniku może spowodować poważne problemy w dystrybucji detalicznej.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO–bi–UK–3

Przedmiot: Alternatywne przepisy dotyczące transportu skrzyń drewnianych zawierających towary o numerze UN 3065 z grupy pakowania III.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: 1.4, 4.1, 5.2 i 5.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące opakowania i etykietowania.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala się na transport napojów alkoholowych o zawartości objętościowej powyżej 24 % lecz nie więcej niż 70 % alkoholu (grupa pakowania III) w skrzyniach drewnianych niedopuszczonych przez ONZ bez etykiet ostrzegających o niebezpieczeństwie, pod warunkiem spełnienia bardziej rygorystycznych wymagań dotyczących ładunku i pojazdu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7 (13) and (14)*.

Uwagi: Jest to produkt o wysokiej wartości objęty rządowym podatkiem akcyzowym, który musi być przewożony między górzelniami a składami celnymi w bezpiecznych, zaplombowanych pojazdach z oznaczeniami rządowymi. Złagodzenie niektórych wymagań dotyczących opakowania i etykietowania jest uwzględniane przy dodatkowych wymaganiach zapewnienia bezpieczeństwa.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-bi-UK-4

Przedmiot: Przyjęcie RO-bi-SE-12.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2007 Part 1.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RO-bi-UK-5

Przedmiot: Zbiórka zużytych baterii w celu unieszkodliwienia lub recyklingu.

Odniesienie do sekcji I.1 załącznika I do dyrektywy 2008/68/WE: załączniki A i B.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepis szczególny 636.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala się na następujące alternatywne warunki dotyczące przepisu szczególnego 636 rozdziału 3.3:

Zużyte ogniwa i baterie litowe (numery UN 3090 i UN 3091), zbierane i przygotowywane do przewozu w celu unieszkodliwienia z punktu zbiórki dla konsumentów do zakładu przetwarzania pośredniego, wraz z innymi ogniwami lub bateriami nielitowymi (numery UN 2800 i UN 3028), nie podlegają innym postanowieniom ADR, jeżeli spełniają następujące warunki:

są zapakowane w bębny IH2 lub skrzynie 4H2 zgodne z poziomem wydajności grupy pakowania II dla ciał stałych;

baterie litowo-jonowe nie stanowią więcej niż 5 % zawartości każdego opakowania;

maksymalna masa brutto każdego opakowania nie przekracza 25 kg;

całkowita liczba opakowań na jednostkę transportową nie przekracza 333 kg;

nie wolno przewozić innych towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment 2007 part 1.*

Uwagi: Punkty zbiórki dla konsumentów znajdują się zazwyczaj w punktach sprzedaży detalicznej i szkolenie dużej liczby osób w zakresie segregacji i pakowania zużytych baterii zgodnie z ADR nie byłoby praktyczne. System brytyjski będzie funkcjonował zgodnie z wytycznymi brytyjskiego programu działań dotyczącego odpadów i zasobów i będzie obejmował dostarczanie odpowiednich opakowań zgodnych z ADR oraz właściwych instrukcji.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.”;

2) załącznik II sekcja II.3 otrzymuje brzmienie:

„II.3. Odstępstwa krajowe

Odstępstwa dla państw członkowskich dotyczące transportu towarów niebezpiecznych na terytorium tych państw na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE.

Numeracja odstępstw: RA-a/bi/bii-MS-nn

RA = transport kolejowy

a/bi/bii = art. 6 ust. 2 lit. a)/lit. b) ppkt (i)/lit. b) ppkt (ii)

MS = skrót nazwy państwa członkowskiego

nn = liczba porządkowa

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/68/WE

DE Niemcy

RA-a-DE-2

Przedmiot: Pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 4.1.10.4 MP 2.

Treść załącznika do dyrektywy: zakaz stosowania opakowań kombinowanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy 1.4S, 2, 3 oraz 6.1; pozwolenie na stosowanie opakowań kombinowanych w przypadku przedmiotów ujętych w klasie 1.4S (naboje do broni ręcznej), aerozoli (klasa 2) oraz materiałów czyszczących i do obróbki ujętych w klasach 3 i 6.1 (wymienione numery UN) stanowiących zestawy przeznaczone do sprzedaży w opakowaniu kombinowanym w grupie opakowaniowej II oraz w małych ilościach.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 21.*

Uwagi: Lista nr 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30 g.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

FR Francja

RA-a-FR-3

Przedmiot: Transport na potrzeby przewoźnika kolejowego.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 5.4.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Informacja dotycząca materiałów niebezpiecznych podawana w liście przewozowym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport na potrzeby przewoźnika kolejowego w ilościach nieprzekraczających limitów określonych w ppkt 1.1.3.6 nie podlega obowiązkowi zgłoszenia ładunku.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par chemin de fer – Article 20.2.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-a-FR-4

Przedmiot: Zwolnienie z etykietowania niektórych wagonów pocztowych.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Obowiązek umieszczania etykiet na ścianach wagonów.

Treść ustawodawstwa krajowego: W etykiety muszą być zaopatrzone tylko wagony pocztowe przewożące ponad 3 t materiału w tej samej klasie (innej niż 1, 6.2 lub 7).

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport des marchandises dangereuses par chemin de fer – Article 21.1.*

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

SE Szwecja

RA-a-SE-1

Przedmiot: Wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być oznakowany etykietami.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wagony kolejowe przewożące towary niebezpieczne muszą mieć etykiety.

Treść ustawodawstwa krajowego: Wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być oznakowany etykietami.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.*

Uwagi: Regulamin RID określa ograniczenia ilościowe dla towarów oznaczonych jako ekspresowe. Dlatego jest to kwestia niewielkich ilości.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

UK Zjednoczone Królestwo

RA-a-UK-1

Przedmiot: Przewóz towarów zawierających materiały promieniotwórcze stanowiące niewielkie zagrożenie, takich jak zegary, zegarki, czujniki dymu, tarcze kompasów.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: Większość wymagań regulaminu RID.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące przewozu materiałów klasy 7.

Treść ustawodawstwa krajowego: Całkowite zwolnienie z przepisów krajowych w zakresie niektórych produktów handlowych zawierających ograniczone ilości materiałów promieniotwórczych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Packaging, Labelling and Carriage of Radioactive Material by Rail Regulations 1996, reg. 2(6) (as amended by Schedule 5 of the Carriage of Dangerous Goods (Amendment) Regulations 1999)*.

Uwagi: Odstępstwo to jest środkiem krótkoterminowym, potrzebnym do chwili włączenia do regulaminu RID zmian podobnych do przepisów IAEA.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-a-UK-2

Przedmiot: Złagodzenie ograniczeń w zakresie transportu mieszanych ładunków materiałów wybuchowych oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi, w wagonach, pojazdach i kontenerach (N4/5/6).

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.2.1 i 7.5.2.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Ograniczenia w zakresie niektórych typów ładunków mieszanych.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo krajowe jest mniej restrykcyjne w zakresie mieszanych ładunków materiałów wybuchowych, pod warunkiem że tego rodzaju transport może być wykonany bez ryzyka.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Packaging, Labelling and Carriage of Radioactive Material by Rail Regulations 1996, reg. 2(6) (as amended by Schedule 5 of the Carriage of Dangerous Goods (Amendment) Regulations 1999)*.

Uwagi: Zjednoczone Królestwo pragnie dopuścić kilka wersji zasad dotyczących jednoczesnego przewozu materiałów wybuchowych o różnym charakterze oraz materiałów wybuchowych razem z innymi towarami niebezpiecznymi. Każda wersja będzie mieć ograniczenia ilościowe dotyczące jednego lub wielu elementów składowych ładunku i będzie dopuszczona jedynie pod warunkiem że »przedsięwzięto wszelkie uzasadnione, wykonalne praktycznie środki celem uniemożliwienia stykania się materiałów wybuchowych lub stwarzania zagrożenia w inny sposób przez wszelkie tego rodzaju towary«.

Przykłady wersji, które chce dopuścić Zjednoczone Królestwo:

- 1) materiały wybuchowe o numerach UN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 lub 0361 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi o numerze UN 1942. Ilość towaru o numerze UN 1942, który może być dopuszczony do przewozu, ogranicza się przez uznanie go za materiał wybuchowy 1.1D;
- 2) materiały wybuchowe o numerach UN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 lub 0453 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi (z wyjątkiem gazów łatwopalnych, substancji zakaźnych i substancji toksycznych) dla kategorii transportu 2 lub z towarami niebezpiecznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych dla kategorii transportu 2 nie przekracza 500 kg lub 500 l, a całkowita masa netto tego rodzaju materiałów wybuchowych nie przekracza 500 kg;
- 3) materiały wybuchowe o kodzie klasyfikacyjnym 1.4G można przewozić z płynami i gazami łatwopalnymi dla kategorii transportu 2 lub z gazami niepalnymi i nietoksycznymi dla kategorii transportu 3 bądź w dowolnej ich kombinacji w tym samym pojeździe, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych razem wziętych nie przekracza 200 kg lub 200 l, a całkowita masa netto materiałów wybuchowych nie przekracza 20 kg;
- 4) Artykuły wybuchowe o numerach w klasyfikacji UN 0106, 0107 lub 0257 można przewozić z artykułami wybuchowymi z grup zgodności D, E lub F, których są one składnikami. Całkowita ilość materiałów wybuchowych o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 nie może przekraczać 20 kg.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-a-UK-3

Przedmiot: Dopuszczenie różnej maksymalnej całkowitej ilości na jednostkę transportową dla towarów klasy 1 w kategoriach 1 i 2 tabeli w pkt 1.1.3.1.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 1.1.3.1

Treść załącznika do dyrektywy: Zwolnienia odnoszące się do charakteru przewozu.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustanowienie zasad dotyczących zwolnień w zakresie ograniczeń ilościowych i mieszanych ładunków materiałów wybuchowych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 3(7)(b)*.

Uwagi: Dopuszczenie różnych limitów ilościowych i mnożników dla ładunków mieszanych w odniesieniu do towarów klasy 1, a mianowicie »50« dla kategorii 1 i »500« dla kategorii 2. Przy obliczaniu ładunków mieszanych stosuje się mnożnik »20« dla kategorii transportu 1 oraz mnożnik »2« dla kategorii transportu 2.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-a-UK-4

Przedmiot: Przyjęcie RA-a-FR-6.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 5.3.1.3.2.

Treść załącznika do dyrektywy: Złagodzenie wymogów w zakresie oznaczania plakietkami w transporcie kombinowanym.

Treść ustawodawstwa krajowego: Wymóg dotyczący umieszczania plaketek nie dotyczy przypadków, gdy plakiety pojazdu są wyraźnie widoczne.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2004: Regulation 7(12)*.

Uwagi: Takie przepisy krajowe zawsze obowiązywały w Zjednoczonym Królestwie.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-a-UK-5

Przedmiot: Dystrybucja towarów w opakowaniach wewnętrznych do detalistów lub użytkowników (z wyjątkiem towarów klasy 1, 4.2, 6.2 i 7) z miejscowych składów dystrybucyjnych do detalistów lub użytkowników oraz od detalistów do użytkowników końcowych.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 6.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymagania dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Nie wymaga się przydzielania opakowaniom oznaczeń RID/ADR ani UN.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *The Carriage of Dangerous Goods and Use of Transportable Pressure Equipment Regulations 2007: Regulation 26*.

Uwagi: Wymagania regulaminu RID są nieodpowiednie dla końcowych etapów przewozu ze składu dystrybucyjnego do detalisty lub użytkownika, bądź od detalisty do użytkownika końcowego. Celem tego odstępstwa jest umożliwienie przewozu pojemników wewnętrznych z towarami przeznaczonymi do dystrybucji detalicznej na kolejowym etapie dystrybucji lokalnej bez opakowania zewnętrznego.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE

DE Niemcy

RA-bi-DE-2

Przedmiot: Transport opakowanych odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 1–5.

Treść załącznika do dyrektywy: Klasyfikacja, pakowanie i znakowanie.

Treść ustawodawstwa krajowego: Klasy od 2 do 6.1, 8 i 9: Opakowania kombinowane i transport niebezpiecznych odpadów w opakowaniach i DPPL; odpady muszą być zapakowane w opakowania wewnętrzne (w formie, w jakiej zostały zebrane) i zaklasyfikowane do określonych grup odpadów (w celu uniknięcia niebezpiecznych reakcji w obrębie grupy odpadów); wykorzystanie specjalnych pisemnych instrukcji odnoszących się do grup odpadów i stosowanych jako list przewozowy; zbiórka odpadów domowych i laboratoryjnych itp.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 6.11.2002 (BGBl. I S. 4350); Ausnahme 20.*

Uwagi: Lista nr 6*.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-bi-DE-3

Przedmiot: Transport lokalny towarów kategorii UN 1381 (fosfor, żółty, w wodzie), klasa 4.2, grupa opakowaniowa I, w kolejowych wagonach-cysternach.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 6.8, 6.8.2.3.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy dotyczące konstrukcji cystern i wagonów-cystern. Przepisy rozdziału 6.8 podrozdział 6.8.2.3 wymagają homologacji typu dla cystern przewożących substancje o numerze UN 1381 (fosfor, żółty, w wodzie).

Treść ustawodawstwa krajowego: Transport lokalny substancji o numerze UN 1381 (fosfor, żółty, w wodzie), klasa 4.2, grupa opakowaniowa I, na niewielkich odległościach (z Sassnitz-Mukran do Lutherstadt Wittenberg-Piesteritz i Bitterfeld) w kolejowych wagonach-cysternach skonstruowanych zgodnie z rosyjskimi normami. Transport towarów podlega dodatkowym przepisom eksploatacyjnym określonym przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Ausnahme Eisenbahn-Bundesamt Nr. E 1/92.*

Data utraty mocy prawnej: 30 stycznia 2020 r. (zezwoleń przedłużone)

DK Dania

RA-bi-DK-1

Przedmiot: Przewóz towarów niebezpiecznych w tunelach.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Załadunek, rozładunek i odległości ochronne.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo określa przepisy alternatywne wobec przepisów zawartych w sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE w odniesieniu do przewozu przez tunel kolejowy w cieśninie Wielki Bełt. Wspomniane alternatywne przepisy odnoszą się jedynie do objętości ładunku oraz odległości między ładunkami towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bestemmelser om transport af eksplosiver i jernbanetunnelerne på Storebælt og Øresund, 15 lutego 2005 r.*

Uwagi:

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

RA-bi-DK-2

Przedmiot: Przewóz towarów niebezpiecznych w tunelach.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 7.5.

Treść załącznika do dyrektywy: Załadunek, rozładunek i odległości ochronne.

Treść ustawodawstwa krajowego: Ustawodawstwo określa przepisy alternatywne wobec przepisów zawartych w sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE w odniesieniu do przewozu przez tunel kolejowy w cieśninie Øresund. Wspomniane alternatywne przepisy odnoszą się jedynie do objętości ładunku oraz odległości między ładunkami towarów niebezpiecznych.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Bestemmelser om transport af eksplosiver i jernbanetunnelerne på Storebælt og Øresund, 15 lutego 2005 r.*

Uwagi:

Data utraty mocy prawnej: 28 lutego 2022 r.

SE Szwecja

RA-bi-SE-1

Przedmiot: Transport odpadów niebezpiecznych do zakładów unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: część 5 i 6.

Treść załącznika do dyrektywy: Wymogi dotyczące konstrukcji i badania opakowań.

Treść ustawodawstwa krajowego: Przewozu opakowań zawierających towary niebezpieczne jako odpady dokonuje się zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, od których dozwolone są tylko nieliczne wyjątki. Zwolnienia są dozwolone nie dla wszystkich typów substancji i artykułów.

Główne wyjątki to:

Małe opakowania (mniej niż 30 kg) towarów niebezpiecznych jako odpadów mogą być umieszczane w opakowaniach, w tym DPPL i dużych opakowaniach, niezgodnie z przepisami podsekcji 6.1.5.2.1, 6.1.5.8.2, 6.5.6.1.2, 6.5.6.14.2, 6.6.5.2.1 i 6.6.5.4.3 sekcji II.1 załącznika II do niniejszej dyrektywy. Opakowania, w tym DPPL i duże opakowania nie muszą być badane pod kątem przygotowania do przewozu przy użyciu reprezentatywnej próby małych opakowań wewnętrznych.

Jest to dozwolone pod warunkiem że:

- opakowania, DPPL i duże opakowania są zgodne z typem, który został poddany badaniom i homologowany zgodnie z grupą pakowania I lub II mających zastosowanie przepisów pkt 6.1, 6.5 lub 6.6 sekcji II.1 załącznika II do niniejszej dyrektywy,
- małe opakowania są pakowane z użyciem materiału pochłaniającego, który zatrzymuje wszelkie płyny, które mogą przedostać się do zewnętrznych opakowań, DPPL lub dużych opakowań podczas przewozu, oraz

- masa brutto opakowań, DPPL lub dużych opakowań zbiorczych przygotowanych do przewozu nie może przekraczać dopuszczalnej masy brutto wskazanej w oznaczeniach UN typu I lub II grupy pakowania w odniesieniu do opakowań, DPPL i dużych opakowań, oraz
- w dokumencie przewozowym dodaje się następujące zdanie: »zapakowane zgodnie z częścią 16 ADR-S«.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Załącznik S – Szczegółowe przepisy dotyczące drogowego transportu krajowego towarów niebezpiecznych wydane zgodnie z ustawą dotyczącą transportu towarów niebezpiecznych.*

Uwagi: Podpunkty 6.1.5.2.1, 6.1.5.8.2, 6.5.6.1.2, 6.5.6.14.2, 6.6.5.2.1 i 6.6.5.4.3 sekcji II.1 załącznika II do niniejszej dyrektywy są trudne do zastosowania, ponieważ opakowania, DPPL i duże opakowania należy testować przy użyciu reprezentatywnej próby odpadów, które trudno przewidzieć z wyprzedzeniem.

Data utraty mocy prawnej: 30 czerwca 2021 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) dyrektywy 2008/68/WE

DE Niemcy

RA-bii-DE-1

Przedmiot: Transport lokalny substancji o numerze UN 1051 (cyjanowódz, stabilizowany, ciekły, zawierający mniej niż 1 % wody), w wagonach-cysternach, objęty odstępstwem od przepisów sekcji II.1 pkt 4.3.2.1.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 3.2, 4.3.2.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Zakaz transportu substancji o numerze UN 1051 (cyjanowódz, stabilizowany, ciekły, zawierający mniej niż 1 % wody).

Treść ustawodawstwa krajowego: Lokalny transport kolejowy na dokładnie wyznaczonych trasach w ramach określonego procesu przemysłowego i pod ścisłą kontrolą, w jasno określonych warunkach. Transport odbywa się w wagonach-cysternach specjalnie dopuszczonych w tym celu, których konstrukcja i wyposażenie są stale dostosowywane zgodnie z najnowszymi technologiami bezpieczeństwa (np. wyposażenie w zderzaki zgodnie z TE 22). Operacja transportowa jest regulowana szczegółowo poprzez dodatkowe przepisy w zakresie bezpieczeństwa eksploatacji w porozumieniu z odpowiednimi organami ds. bezpieczeństwa i zapobiegania niebezpieczeństwom oraz monitorowana przez właściwe organy nadzoru.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Ausnahme Eisenbahn-Bundesamt Nr. E 1/97* (czwarta zmieniona wersja).

Koniec okresu obowiązywania: 1 stycznia 2017 r.

RA-bii-DE-2

Przedmiot: Transport lokalny na wyznaczonych trasach substancji oznaczonej numerem UN 1402 (węgiel wapnia), grupa opakowaniowa I, w pojemnikach na wagonach.

Odniesienie do sekcji II.1 załącznika II do dyrektywy 2008/68/WE: 3.2, 7.3.1.1.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy ogólne dotyczące transportu luzem. Rozdział 3.2 tabela A nie zezwala na przewóz węgla wapnia luzem.

Treść ustawodawstwa krajowego: Lokalny transport kolejowy substancji oznaczonej numerem UN 1402 (węgiel wapnia), grupa pakowania I, na ściśle wyznaczonych trasach, w ramach określonego procesu przemysłowego i pod ścisłą kontrolą, w jasno określonych warunkach. Ładunki są przewożone w specjalnie skonstruowanych pojemnikach umieszczonych w wagonach. Transport towarów podlega dodatkowym przepisom eksploatacyjnym określonym przez właściwe organy ds. bezpieczeństwa.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: *Ausnahme Eisenbahn-Bundesamt Nr. E 3/10*.

Data utraty mocy prawnej: 15 stycznia 2018 r.”;

3) załącznik III sekcja III.3 otrzymuje brzmienie:

„III.3. Odstępstwa krajowe

Odstępstwa dla państw członkowskich dotyczące transportu towarów niebezpiecznych na terytorium tych państw na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy 2008/68/WE.

Numeracja odstępstw: IW-a/bi/bii-MS-nn

IW = śródlądowe drogi wodne

a/bi/bii = art. 6 ust. 2 lit. a)/lit. b) ppkt (i)/lit. b) ppkt (ii)

MS = skrót nazwy państwa członkowskiego

nn = liczba porządkowa

Na podstawie art. 6 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2008/68/WE

BG Bułgaria

IW-bi-BG-1

Przedmiot: Klasyfikacja i inspekcja bunkierek.

Odniesienie do sekcji III.1 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE: Rozdział 1.15.

Treść załącznika do dyrektywy: Przepisy rozdziału 1.15 (Uznawanie towarzystw klasyfikacyjnych) wymagają, aby towarzystwo klasyfikacyjne, które ma zostać uznane na mocy tych przepisów, rozpoczęło procedurę uznania określoną w sekcji 1.15.2.

Treść ustawodawstwa krajowego: Zezwala się na przeprowadzenie klasyfikacji i inspekcji bunkierek przewożących produkty naftowe, prowadzących działalność na wodach bułgarskich portów rzecznych lub na innych obszarach podlegających bezpośredniej jurysdykcji tych portów, przez towarzystwo klasyfikacyjne, które nie zostało uznane zgodnie z rozdziałem 1.15 sekcji III.1 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE, pod warunkiem że nie zagraża to bezpieczeństwu.

Początkowe odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Наредба № 16 от 20 юни 2006 г. за обработка и превоз на опасни товари по море и по вътрешни водни пътища; Наредба № 4 от 9 януари 2004 г. за признаване на организации за извършване на прегледи на кораби и корабопричужатели (rozporządzenie nr 16 z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie obchodzenia się z materiałami niebezpiecznymi i ich przewozu drogą morską i po śródlądowych drogach wodnych; Rozporządzenie nr 4 z dnia 9 stycznia 2004 r. w sprawie uznawania towarzystw dokonujących przeglądów statków i kontroli właścicieli statków).

Uwagi: Odstępstwo ma zastosowanie wyłącznie do statków działających na terenie portów lub na innych obszarach podlegających bezpośredniej jurysdykcji tych portów.

Data utraty mocy prawnej: 15 stycznia 2018 r.”.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/975**z dnia 19 czerwca 2015 r.****w sprawie środka wprowadzonego przez Hiszpanię zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zakazania wprowadzania do obrotu wiertarki udarowej przywożonej przez przedsiębiorstwo HIDALGO'S GROUP, Hiszpania***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4086)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając dyrektywę 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającą dyrektywę 95/16/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Hiszpania poinformowała Komisję o środku w celu zakazania wprowadzania do obrotu wiertarki udarowej typu Dayron/70000, przywożonej do Hiszpanii przez przedsiębiorstwo HIDALGO'S GROUP, Hiszpania.
- (2) Wiertarka udarowa opatrzona była oznakowaniem CE zgodnie z dyrektywą 2006/42/WE.
- (3) Przyczyną wprowadzenia środka była niezgodność wiertarki udarowej z zasadniczymi wymaganiami w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonymi w pkt 1.3.2. – Ryzyko uszkodzenia podczas pracy, 1.7.3 – Oznakowanie maszyny i 1.7.4.2 – Treść instrukcji załącznika I do dyrektywy 2006/42/WE, ponieważ urządzenie nie przeszło badania wytrzymałości i obudowa została uszkodzona, czego skutkiem jest ryzyko skaleczeń lub możliwość uzyskania dostępu do części czynnych.
- (4) Hiszpania poinformowała dystrybutora i importera o nieprawidłowościach. Importer dobrowolnie podjął niezbędne środki w celu wycofania z rynku produktów niezgodnych z wymogami.
- (5) Dostępna dokumentacja, zgłoszone uwagi oraz działania podjęte przez zainteresowane strony wskazują, że wiertarka udarowa typu Dayron/70000 nie spełnia zasadniczych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określonych w dyrektywie 2006/42/WE. Należy zatem uznać środek wprowadzony przez Hiszpanię za uzasadniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Środek wprowadzony przez Hiszpanię w celu zakazania wprowadzania do obrotu wiertarki udarowej typu Dayron/70000, przywożonej do Hiszpanii przez przedsiębiorstwo HIDALGO'S GROUP, Hiszpania, jest uzasadniony.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2015/976

z dnia 19 czerwca 2015 r.

w sprawie monitorowania obecności alkaloidów tropanowych w żywności

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Panel naukowy ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym („CONTAM”) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) przyjął opinię dotyczącą obecności alkaloidów tropanowych w żywności i paszach ⁽¹⁾.
- (2) Najlepiej zbadanymi alkaloidami tropanowymi są (-)-hioscyamina i (-)-skopolamina. Atropina jest mieszaniną racemiczną (-)-hioscyminy i (+)-hioscyminy, z których tylko enancjomer (-)-hioscyminy wykazuje działanie antycholinergiczne.
- (3) Obecność alkaloidów tropanowych w rodzaju *Datura* jest dobrze znana. *Datura stramonium* jest szeroko rozpowszechniony w regionach umiarkowanych i zwrotnikowych, w związku z czym nasiona *Datura stramonium* zostały znalezione jako zanieczyszczenia w lnieniu zwyczajnym, nasionach soi, sorgo, prosie, słoneczniku i gryce oraz ich produktach pochodnych. Nasiona *Datura stramonium* nie da się łatwo usunąć z sorgo, gryki i prosa przez sortowanie i czyszczenie.
- (4) Potrzeba więcej danych na temat obecności alkaloidów tropanowych w żywności. Istnieje również potrzeba zrozumienia warunków rolnych związanych z występowaniem alkaloidów tropanowych w towarach rolnych.
- (5) Należy zatem zalecić prowadzenie monitorowania obecności alkaloidów tropanowych w żywności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Państwa członkowskie powinny, przy aktywnym udziale podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, prowadzić monitorowanie obecności alkaloidów tropanowych w żywności, a w szczególności w:
 - zbożach i produktach pochodnych zbóż, w szczególności (w następującej kolejności) w:
 - gryce, sorgo, prosie, kukurydzy oraz mące gryczanej, z sorgo, z prosa i kukurydzianej,
 - żywności na bazie zbóż przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci,
 - śniadaniowych przetworach zbożowych,
 - produktach przemiału ziarna,
 - ziarnach przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
 - produktach bezglutenowych,
 - suplementach diety, herbatach i naparach ziołowych,
 - warzywach strączkowych (bez strąków), nasionach roślin strączkowych, nasionach oleistych i produktach pochodnych.
2. Do alkaloidów tropanowych, które należy poddać analizie, należą co najmniej atropina i skopolamina oraz, w miarę możliwości, należy osobno poddać analizie enancjomery hioscyminy oraz inne alkaloidy tropanowe.

⁽¹⁾ Panel CONTAM (panel EFSA ds. środków trujących w łańcuchu żywnościowym), 2013 r. Opinia naukowa dotycząca obecności alkaloidów tropanowych w żywności i paszach. Dziennik EFSA 2013; 11(10):3386, s. 113, doi:10.2903/j.efsa.2013.3386.

3. W celu zapewnienia reprezentatywności próbek dla danej partii państwa członkowskie powinny przestrzegać procedur pobierania próbek ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 401/2006 ⁽¹⁾.
4. W miarę możliwości metodą analizy, którą należy stosować przy prowadzeniu monitorowania, jest wysokosprawna chromatografia cieczowa połączona ze spektrometrią masową/(spektrometria masowa) (HPLC-MS/(MS)) lub – jeżeli metoda HPLC-MS/(MS) nie jest możliwa – chromatografia gazowa połączona ze spektrometrią masową (GC-MS).

Granica oznaczalności (LOQ) dla atropiny (mieszanina racemiczna enancjomerów hioscyjaminy) i skopolaminy powinna wynosić w miarę możliwości poniżej 5 µg/kg i nie być wyższa niż 10 µg/kg dla towarów rolnych, składników, suplementów diety i naparów ziołowych i w miarę możliwości powinna być niższa niż 2 µg/kg dla gotowej żywności (np. śniadaniowe przetwory zbożowe) i 1 µg/kg dla żywności na bazie zbóż dla niemowląt i małych dzieci.

5. Państwa członkowskie powinny, przy aktywnym udziale podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze, prowadzić badania mające na celu ustalenie czynników rolnych powodujących występowanie alkaloidów tropanowych w żywności w przypadku odnotowania znacznych ilości alkaloidów tropanowych.
6. Państwa członkowskie powinny zapewnić regularne dostarczanie wyników analiz, najpóźniej do października 2016 r., do EFSA w ustalonym przez EFSA formacie przekazywania danych zgodnie z wytycznymi EFSA w sprawie standardu opisu próbek (SSD) dla żywności i paszy ⁽²⁾ oraz dodatkowymi szczególnymi wymaganiami EFSA dotyczącymi sprawozdawczości.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12).

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/datex/datexsubmitdata.htm>

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2014 RADY STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA

z dnia 15 grudnia 2014 r.

w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady Stowarzyszenia oraz regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów [2015/977]

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾ („Układ”), w szczególności jego art. 462,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu niektóre jego części stosuje się tymczasowo od dnia 1 listopada 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 462 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia ma ustanowić swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Zgodnie z art. 464 ust. 1 Układu Komitet Stowarzyszenia ma wspierać Radę Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków, natomiast zgodnie z art. 465 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia ma określić w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązki i zasady funkcjonowania Komitetu Stowarzyszenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Rady Stowarzyszenia oraz regulamin wewnętrzny Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów, zawarte odpowiednio w załącznikach I i II.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

REGULAMIN WEWNĘTRZNY RADY STOWARZYSZENIA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Rada Stowarzyszenia ustanowiona zgodnie z art. 461 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony („Układ”) wypełnia swoje obowiązki przewidziane w art. 461 i 463 Układu.
2. Zgodnie z art. 5 ust. 1 Układu Strony odbywają regularne spotkania na szczycie dotyczące dialogu politycznego. Zgodnie z art. 5 ust. 2 Układu na szczeblu ministerialnym dialog polityczny prowadzony jest, za obopólnym porozumieniem, w ramach Rady Stowarzyszenia, o której mowa w art. 460 Układu, oraz w ramach regularnych spotkań między przedstawicielami Stron na szczeblu ministrów spraw zagranicznych.
3. Zgodnie z art. 462 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia składa się z jednej strony z członków Rady Unii Europejskiej i członków Komisji Europejskiej, a z drugiej strony – z członków rządu Ukrainy. Skład Rady Stowarzyszenia ustalany jest z uwzględnieniem kwestii do przedyskutowania na danym posiedzeniu. Rada Stowarzyszenia zbiera się na szczeblu ministerialnym.
4. Zgodnie z art. 463 ust. 1 Układu oraz dla osiągnięcia jego celów Rada Stowarzyszenia jest uprawniona do podejmowania decyzji, które są wiążące dla Stron. Rada Stowarzyszenia podejmuje odpowiednie środki służące wdrożeniu swoich decyzji, w tym w razie konieczności przez upewnienie określonych organów powołanych na mocy Układu do działania w jej imieniu. Rada Stowarzyszenia może również wydawać zalecenia. Decyzje i zalecenia Rady Stowarzyszenia przyjmuje się za porozumieniem Stron po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych koniecznych do ich przyjęcia. Rada Stowarzyszenia może przekazać swoje uprawnienia Komitetowi Stowarzyszenia.
5. Odniesienie do „Stron” w niniejszym regulaminie wewnętrznym jest zgodne z definicją określoną w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Radzie Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. Rada Stowarzyszenia spotyka się co najmniej raz do roku, a także w sytuacji, gdy wymagają tego okoliczności – za obopólną zgodą Stron. O ile Strony nie postanowią inaczej, posiedzenia Rady Stowarzyszenia odbywają się w zwykłym miejscu wyznaczonym do posiedzeń Rady Unii Europejskiej.
2. Każda sesja Rady Stowarzyszenia odbywa się w dniu uzgodnionym przez Strony.
3. Posiedzenia Rady Stowarzyszenia są zwoływane wspólnie przez sekretarzy Rady Stowarzyszenia w porozumieniu z jej przewodniczącym, nie później niż 30 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.

Artykuł 4

Przedstawicielstwo

1. Jeżeli członkowie Rady Stowarzyszenia nie mogą uczestniczyć w posiedzeniu, mogą być reprezentowani przez przedstawicieli. Jeżeli członek Rady Stowarzyszenia chce być reprezentowany przez przedstawiciela, przekazuje przewodniczącemu Rady Stowarzyszenia na piśmie imię i nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym dany członek ma być reprezentowany.
2. Przedstawiciel członka Rady Stowarzyszenia wykonuje wszystkie prawa tego członka.

Artykuł 5

Delegacje

1. Członkom Rady Stowarzyszenia mogą towarzyszyć urzędnicy. Przed każdym posiedzeniem przewodniczący Rady Stowarzyszenia jest informowany za pośrednictwem sekretariatu Rady Stowarzyszenia o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.
2. Rada Stowarzyszenia po uzgodnieniu między Stronami może zapraszać przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów w danej dziedzinie do udziału w posiedzeniach w charakterze obserwatorów lub w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony uzgadniają warunki udziału tych obserwatorów w posiedzeniach.

Artykuł 6

Sekretariat

Urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz urzędnik Ukrainy działają wspólnie w roli sekretarzy Rady Stowarzyszenia.

Artykuł 7

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Rady Stowarzyszenia jest kierowana do sekretarza Strony UE albo sekretarza Strony Ukrainy, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretarze Rady Stowarzyszenia zapewniają przekazanie korespondencji przewodniczącemu Rady Stowarzyszenia oraz, w stosownych przypadkach, przekazanie jej członkom Rady Stowarzyszenia.
3. Korespondencja tak przekazywana jest wysyłana, stosownie do sytuacji, do Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, stałych przedstawicielstw państw członkowskich przy Unii Europejskiej oraz do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, a także do misji Ukrainy przy Unii Europejskiej.
4. Komunikaty przewodniczącego są przesyłane w jego imieniu adresatom przez sekretarzy. Tego rodzaju komunikaty są przekazywane, w stosownych przypadkach, członkom Rady Stowarzyszenia zgodnie z ust. 3.

Artykuł 8

Poufność

Posiedzenia Rady Stowarzyszenia są niejawnne, chyba że Strony postanowiły inaczej. Gdy jedna ze Stron przedstawia Radzie Stowarzyszenia informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje je jak informacja poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Przewodniczący Rady Stowarzyszenia sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Sekretarze Rady Stowarzyszenia przekazują go adresatom, o których mowa w art. 7, nie później niż 15 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia. Punkty te zostają wpisane do wstępnego porządku obrad, pod warunkiem że stosowne dokumenty potwierdzające zostaną przesłane sekretarzom przed terminem rozesłania porządku obrad.
3. Rada Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron punkt nieuwjęty we wstępnym porządku obrad może zostać umieszczony w porządku obrad.
4. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnego przypadku.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany wspólnie przez sekretarzy Rady Stowarzyszenia.
2. Protokół z posiedzenia, co do zasady, wskazuje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) dokumentację przedłożoną Radzie Stowarzyszenia;
 - b) wszelkie oświadczenia, o których wpisanie do protokołu z posiedzenia wnioskują członkowie Rady Stowarzyszenia; oraz
 - c) kwestie ustalone przez Strony, takie jak przyjęte decyzje, uzgodnione oświadczenia oraz wszelkie wnioski.
3. Projekt protokołu z posiedzenia przedkładany jest Radzie Stowarzyszenia do zatwierdzenia. Rada Stowarzyszenia zatwierdza ten projekt protokołu z posiedzenia na kolejnym posiedzeniu. Projekt protokołu z posiedzenia może być również zatwierdzany pisemnie.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Rada Stowarzyszenia podejmuje decyzje i wydaje zalecenia za obopólną zgodą Stron i po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych.
2. Za zgodą Stron Rada Stowarzyszenia może także podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej. W tym celu, zgodnie z art. 7, tekst wniosku jest przesyłany na piśmie przez przewodniczącego Rady Stowarzyszenia do jej członków, przy czym członkom wyznacza się termin co najmniej 21 dni kalendarzowych na zgłoszenie ewentualnych zastrzeżeń lub poprawek. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić wyżej wymieniony termin w celu uwzględnienia wymagań dotyczących konkretnego przypadku.
3. Akty Rady Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 463 ust. 1 Układu, noszą odpowiednio nazwę „decyzja” lub „zalecenie”, po czym następuje ich numer porządkowy, data przyjęcia oraz opis przedmiotu. Decyzje i zalecenia Rady Stowarzyszenia podpisuje przewodniczący, a uwierzytelniają je sekretarze Rady Stowarzyszenia. Te decyzje i zalecenia są przekazywane wszystkim adresatom, o których mowa w art. 7 niniejszego regulaminu wewnętrznego. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń Rady Stowarzyszenia we własnym wydawnictwie urzędowym.
4. Każda decyzja Rady Stowarzyszenia wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile sama decyzja nie stanowi inaczej.

*Artykuł 12***Języki**

1. Językami urzędowymi Rady Stowarzyszenia są języki urzędowe Stron.
2. Jeśli nie postanowiono inaczej, Rada Stowarzyszenia opiera swoje obrady na dokumentach opracowanych w tych językach.

*Artykuł 13***Koszty**

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie koszty poniesione przez siebie, wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Rady Stowarzyszenia, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, koszty podróży i diety, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym na posiedzeniach oraz tłumaczeniem i powielaniem dokumentów ponosi Unia. W przypadku gdy Ukraina wymaga tłumaczenia ustnego lub pisemnego na języki inne niż określone w art. 12 lub z takich języków, koszty z tym związane ponosi Ukraina.
3. Inne wydatki związane z fizyczną organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzeń.

*Artykuł 14***Komitet Stowarzyszenia**

1. Zgodnie z art. 464 ust. 1 Układu Komitet Stowarzyszenia wspiera Radę Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków. Komitet Stowarzyszenia składa się z przedstawicieli Stron, co do zasady na szczeblu wyższych urzędników państwowych.
2. Komitet Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wdraża decyzje Rady Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość stosunków w ramach stowarzyszenia i należyte funkcjonowanie Układu. Komitet Stowarzyszenia bada każdą sprawę przekazaną mu przez Radę Stowarzyszenia, a także wszelkie inne sprawy, które mogą pojawić się w trakcie wykonywania Układu. Komitet Stowarzyszenia przedkłada Radzie Stowarzyszenia do zatwierdzenia wnioski lub wszelkie projekty decyzji bądź zaleceń. Zgodnie z art. 465 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może przekazać Komitetowi Stowarzyszenia uprawnienie do podejmowania decyzji.
3. Komitet Stowarzyszenia podejmuje decyzje i wydaje zalecenia, do których podejmowania lub wydawania jest upoważniony na mocy Układu.
4. W przypadku gdy w Układzie mowa jest o obowiązku konsultacji lub możliwości konsultacji lub gdy Strony wspólnie podejmą decyzję o przeprowadzeniu wzajemnych konsultacji, konsultacje te mogą odbyć się w ramach Komitetu Stowarzyszenia, chyba że Układ stanowi inaczej. Konsultacje mogą być kontynuowane w Radzie Stowarzyszenia, jeżeli Strony wyrażą na to zgodę.

*Artykuł 15***Zmiany w regulaminie wewnętrznym**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może być zmieniany zgodnie z art. 11.

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN WEWNĘTRZNY KOMITETU STOWARZYSZENIA I PODKOMITETÓW

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Komitet Stowarzyszenia ustanowiony zgodnie z art. 464 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony („Układ”) wspiera Radę Stowarzyszenia w wypełnianiu jej obowiązków oraz wykonuje swoje zadania określone w Układzie i wyznaczone mu przez Radę Stowarzyszenia. Zgodnie z art. 465 ust. 1 Układu Rada Stowarzyszenia określa w swoim regulaminie wewnętrznym obowiązki i zasady funkcjonowania Komitetu Stowarzyszenia.
2. Komitet Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wdraża decyzje Rady Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość stosunków w ramach stowarzyszenia i należyte funkcjonowanie Układu. Komitet Stowarzyszenia bada każdą sprawę przekazaną mu przez Radę Stowarzyszenia, a także wszelkie inne sprawy, które mogą pojawić się w trakcie bieżącego wykonywania Układu. Komitet Stowarzyszenia przedkłada Radzie Stowarzyszenia do przyjęcia wszelkie wnioski lub projekty decyzji lub zaleceń.
3. Jak przewidziano w art. 464 ust. 2 Układu, Komitet Stowarzyszenia składa się z przedstawicieli Stron, co do zasady na szczeblu wyższych urzędników państwowych odpowiedzialnych za konkretne sprawy rozpatrywane na danym posiedzeniu.
4. Zgodnie z art. 465 ust. 4 Układu Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 465 ust. 4 Układu („Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu”), podczas wykonywania zadań przydzielonych mu w tytule IV Układu, składa się z urzędników wyższego szczebla Komisji Europejskiej i Ukrainy odpowiedzialnych za handel i sprawy związane z handlem. Funkcję przewodniczącego Komitetu Stowarzyszenia, zgodnie z art. 2 niniejszego regulaminu wewnętrznego, pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Ukrainy odpowiedzialny za handel i sprawy związane z handlem. W posiedzeniach będzie uczestniczył także przedstawiciel Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.
5. Zgodnie z art. 465 ust. 3 Układu Komitet Stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji w przypadkach określonych w Układzie, a także w dziedzinach, w których Rada Stowarzyszenia przekazała mu uprawnienia. Decyzje te są wiążące dla Stron, które podejmują odpowiednie środki w celu ich wdrożenia. Komitet Stowarzyszenia przyjmuje decyzje na zasadzie porozumienia Stron po zakończeniu właściwych procedur wewnętrznych niezbędnych do ich przyjęcia.
6. Odniesienie do „Stron” w niniejszym regulaminie wewnętrznym jest zgodne z definicją zawartą w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Komitetowi Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, Komitet Stowarzyszenia zbiera się regularnie, co najmniej raz w roku. Za zgodą Stron sesje nadzwyczajne Komitetu Stowarzyszenia mogą odbywać się na wniosek jednej ze Stron.

2. Każde posiedzenie Komitetu Stowarzyszenia jest zwoływane przez jego przewodniczącego w miejscu i terminie uzgodnionym przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia nie później niż 28 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
3. Komitet Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu spotyka się co najmniej raz do roku, a także w sytuacji, gdy wymagają tego okoliczności. Każde posiedzenie zwoływane jest przez przewodniczącego Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu w miejscu, terminie i na zasadach uzgodnionych przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
4. Regularne posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia są zwoływane, w miarę możliwości, z odpowiednim wyprzedzeniem przed regularnymi posiedzeniami Rady Stowarzyszenia.
5. W drodze wyjątku i za zgodą Stron, posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia mogą być organizowane przy wykorzystaniu wszelkich ustalonych środków technicznych, takich jak wideokonferencja.

Artykuł 4

Delegacje

O planowanym składzie delegacji uczestniczących w posiedzeniu Strony są informowane za pośrednictwem sekretariatu Komitetu Stowarzyszenia przed każdym posiedzeniem.

Artykuł 5

Sekretariat

1. Urzędnik Unii oraz urzędnik Ukrainy pełnią wspólnie funkcję sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia i wspólnie wykonują obowiązki sekretariatu w duchu wzajemnego zaufania i współpracy, chyba że niniejszy regulamin wewnętrzny stanowi inaczej.
2. Funkcję sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu pełnią wspólnie urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Ukrainy odpowiedzialni za handel i sprawy związane z handlem.

Artykuł 6

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Komitetu Stowarzyszenia jest kierowana do sekretarza Komitetu Stowarzyszenia jednej ze Stron, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Komitetu Stowarzyszenia przewodniczącemu Komitetu Stowarzyszenia oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, jako dokumentów, o których mowa w art. 7.
3. Korespondencja pochodząca od przewodniczącego jest przesyłana w jego imieniu Stronom przez sekretariat. Korespondencja taka jest rozsyłana, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7.

Artykuł 7

Dokumenty

1. Rozsyłaniem dokumentów zajmują się sekretarze Komitetu Stowarzyszenia.

2. Strona przekazuje dokumenty swojemu sekretarzowi. Sekretarz następnie przekazuje te dokumenty sekretarzowi drugiej Strony.
3. Sekretarz Unii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Unii i zawsze dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Ukrainy.
4. Sekretarz Ukrainy rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Ukrainy i zawsze dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Unii.

Artykuł 8

Poufność

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia są niejawne. Gdy jedna ze Stron przedstawia Komitetowi Stowarzyszenia informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje je jak informacje poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, a także projekt wniosków operacyjnych określonych w art. 10, w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia otrzymał wnioski od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, nie później niż 21 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, jest rozsyłany zgodnie z art. 7 nie później niż 15 dni kalendarzowych przed terminem rozpoczęcia posiedzenia.
3. Komitet Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron punkty nieujęte we wstępnym porządku obrad mogą zostać umieszczone w porządku obrad.
4. Przewodniczący posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, za zgodą drugiej Strony, może *ad hoc* zaprosić przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów w danej dziedzinie do udziału w posiedzeniach w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony zapewniają, aby obserwatorzy lub eksperci przestrzegali wymogów dotyczących poufności.
5. Przewodniczący posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy przewidziane w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia i wnioski operacyjne

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia jest sporządzany wspólnie przez sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia.
2. Protokół z posiedzenia, co do zasady, wskazuje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) listę uczestników posiedzenia, listę towarzyszących im urzędników oraz listę ewentualnych obserwatorów lub ekspertów, którzy wzięli udział w posiedzeniu;
 - b) dokumentację przedłożoną Komitetowi Stowarzyszenia;

- c) oświadczenia, o których wpisanie do protokołu z posiedzenia wnioskuje członkowie Komitetu Stowarzyszenia; oraz
- d) wnioski operacyjne z posiedzenia, o których mowa w ust. 4.

3. Projekt protokołu z posiedzenia przedkładany jest Komitetowi Stowarzyszenia do zatwierdzenia. Komitet Stowarzyszenia zatwierdza ten projekt protokołu z posiedzenia na kolejnym posiedzeniu. Projekt protokołu z posiedzenia może być również zatwierdzany pisemnie. Projekt protokołu z posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu jest zatwierdzany w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty posiedzenia. Odpis jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 7.

4. Sekretarz Komitetu Stowarzyszenia Strony przewodniczącej Komitetowi Stowarzyszenia sporządza projekt wniosków operacyjnych z każdego posiedzenia i rozsyła Stronom wraz z porządkiem obrad zasadniczo nie później niż na 15 dni kalendarzowych przed terminem rozpoczęcia posiedzenia. Projekt ten jest aktualizowany w trakcie posiedzenia, a na jego zakończenie Komitet Stowarzyszenia przyjmuje wnioski operacyjne uwzględniające działania następcze uzgodnione przez Strony, chyba że Strony postanowią inaczej. Po zatwierdzeniu wniosków operacyjnych dołącza się je do protokołu z posiedzenia, a ich wykonanie zostaje omówione podczas kolejnego posiedzenia Komitetu Stowarzyszenia. W tym celu Komitet Stowarzyszenia przyjmuje wzór umożliwiający śledzenie postępów w zakresie każdego działania według określonego terminu.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. W określonych przypadkach, gdy na mocy Układu Komitet Stowarzyszenia jest uprawniony do podejmowania decyzji lub gdy takie uprawnienia zostały mu przekazane przez Radę Stowarzyszenia, Komitet Stowarzyszenia podejmuje decyzje. Komitet Stowarzyszenia wydaje także zalecenia. Decyzje i zalecenia są przyjmowane za obopólną zgodą Stron i po wypełnieniu właściwych procedur wewnętrznych. Każdą decyzję lub zalecenie podpisuje przewodniczący Komitetu Stowarzyszenia, a uwierzytelniają je sekretarze Komitetu Stowarzyszenia.

2. Za zgodą Stron Komitet Stowarzyszenia może podejmować decyzje lub wydawać zalecenia w drodze procedury pisemnej. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwoma sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany zgodnie z art. 7, przy czym wyznacza się termin co najmniej 21 dni kalendarzowych na zgłaszanie ewentualnych zastrzeżeń lub poprawek. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w niniejszym ustępie w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu każdą decyzję lub zalecenie podpisuje przewodniczący, a uwierzytelniają je sekretarze.

3. Akty Komitetu Stowarzyszenia noszą odpowiednio nazwę „decyzja” lub „zalecenie”. Każda decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile sama decyzja nie stanowi inaczej.

4. Decyzje i zalecenia rozsyłane są Stronom.

5. Każda ze Stron może podjąć decyzję o publikacji decyzji i zaleceń Komitetu Stowarzyszenia we własnym wydawnictwie urzędowym.

Artykuł 12

Sprawozdania

Na każdym regularnym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia Komitet Stowarzyszenia składa jej sprawozdanie z działalności swojej i swoich podkomitetów, grup roboczych oraz innych organów.

Artykuł 13

Języki

1. Językami urzędowymi Komitetu Stowarzyszenia są języki urzędowe Stron.

2. Językami roboczymi Komitetu Stowarzyszenia są języki: angielski i ukraiński. O ile nie postanowiono inaczej, Komitet Stowarzyszenia opiera swoje obrady na dokumentacji sporządzonej w tych językach.

Artykuł 14

Koszty

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie koszty poniesione przez siebie, wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu Stowarzyszenia, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, koszty podróży i diety, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.

2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym na posiedzeniach i tłumaczeniem pisemnym na język angielski i ukraiński dokumentów, o których mowa w art. 13 ust. 1, lub z tłumaczeniem z tych języków ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Koszty tłumaczeń ustnych i pisemnych na inne języki lub z innych języków ponosi Strona wnosząca o takie tłumaczenia.

4. W przypadkach gdy konieczne jest tłumaczenie dokumentów na języki urzędowe Unii, koszty ponosi Unia.

Artykuł 15

Zmiany w regulaminie wewnętrznym

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Rady Stowarzyszenia zgodnie z art. 465 ust. 1 Układu.

Artykuł 16

Podkomitety, specjalne komitety lub organy

1. Zgodnie z art. 466 ust. 1 i 3 Układu Komitet Stowarzyszenia może podjąć decyzję o utworzeniu wszelkich podkomitetów w poszczególnych dziedzinach, które są niezbędne do wykonania Układu, innych niż te przewidziane w Układzie, aby zapewnić Komitetowi Stowarzyszenia wsparcie w wykonywaniu jego obowiązków. Komitet Stowarzyszenia może podjąć decyzję o rozwiązaniu każdego tego typu podkomitetu, a także o określeniu lub zmianie jego regulaminu wewnętrznego. O ile nie postanowiono inaczej, wszelkie tego rodzaju podkomitety podlegają Komitetowi Stowarzyszenia, któremu składają sprawozdanie po każdym z posiedzeń.

2. O ile w Układzie nie przewidziano inaczej lub jeśli Rada Stowarzyszenia nie postanowiła inaczej, niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do podkomitetów, o których mowa w ust. 1.

3. Posiedzenia podkomitetów mogą się odbywać w trybie elastycznym, gdy wystąpi taka potrzeba, w obecności fizycznej, w Brukseli albo na Ukrainie, bądź na przykład w drodze wideokonferencji. Podkomitety funkcjonują jako platforma monitorowania postępów w zbliżaniu przepisów w określonych obszarach, omawiania określonych kwestii i wyzwań pojawiających się w trakcie tego procesu, a także formułowania zaleceń i wniosków operacyjnych.

4. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia otrzymuje kopię całości odnośnej korespondencji, dokumentów i komunikatów dotyczących jakiegokolwiek podkomitetu, specjalnego komitetu lub organu.

5. O ile w Układzie nie przewidziano inaczej lub jeśli Strony nie postanowiły inaczej w ramach Rady Stowarzyszenia, wszelkie podkomitety, specjalne komitety lub organy mają uprawnienia jedynie do formułowania zaleceń dla Komitetu Stowarzyszenia.

Artykuł 17

Niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, chyba że postanowiono inaczej.

DECYZJA RADY STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA NR 2/2014**z dnia 15 grudnia 2014 r.****w sprawie ustanowienia dwóch podkomitetów [2015/978]**

RADA STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾ („Układ”), w szczególności jego art. 466,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu niektóre jego części stosuje się tymczasowo od dnia 1 listopada 2014 r.
- (2) Zgodnie z art. 466 ust. 2 Układu Rada Stowarzyszenia może podjąć decyzję o powołaniu wszelkich specjalnych podkomitetów lub organów w poszczególnych dziedzinach, które są niezbędne do wykonania Układu, aby zapewnić sobie wsparcie w wykonywaniu swoich obowiązków.
- (3) Aby umożliwić prowadzenie dyskusji na szczeblu eksperckim w kluczowych obszarach wchodzących w zakres tymczasowego stosowania Układu, należy ustanowić dwa podkomitety.
- (4) Należy umożliwić, za porozumieniem Stron, wprowadzanie zmian zarówno do wykazu podkomitetów, jak i do zakresu uprawnień poszczególnych podkomitetów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się podkomitety wymienione w załączniku.

Artykuł 2

Regulamin wewnętrzny podkomitetów wymienionych w załączniku regulowany jest art. 16 regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia i podkomitetów przyjętego decyzją Rady Stowarzyszenia UE–Ukraina nr 1/2014.

Artykuł 3

Za porozumieniem Stron do wykazu podkomitetów zawartego w załączniku oraz do zakresu uprawnień poszczególnych podkomitetów wymienionych w załączniku można wprowadzać zmiany.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia

F. MOGHERINI

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PODKOMITETÓW

1. Podkomitet ds. wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
 2. Podkomitet ds. współpracy gospodarczej i w innych sektorach.
-

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 189 z dnia 27 czerwca 2014 r.)

Strona 184, art. 14 ust. 7:

zamiast: „7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu właściwe organy mogą w uzasadnionych przypadkach (...), w odniesieniu do których nie zastosowano procedur, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, a zastosowanie których służy przeprowadzaniu doświadczeń.”,

powinno być: „7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1–6 niniejszego artykułu właściwe organy mogą w uzasadnionych przypadkach (...), w odniesieniu do których nie zastosowano procedur, o których mowa w ust. 1–6 niniejszego artykułu, a zastosowanie których służy przeprowadzaniu doświadczeń.”.

Strona 200, art. 48 ust. 2:

zamiast: „2. Państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku ani oddawania do użytku urządzeń ciśnieniowych lub zespołów objętych dyrektywą 97/23/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 1 czerwca 2015 r.”,

powinno być: „2. Państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku ani oddawania do użytku urządzeń ciśnieniowych lub zespołów objętych dyrektywą 97/23/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 19 lipca 2016 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL